



श्री सहगोर ममाम - ११६  
तथा नायाकाकानो संवाद.

अर्थात्

प्रेम पाठ.

लेखक અને પ્રકાશક

સૈયદ ખાવાસાહેબ અહમદઅલી (ખાકી).

મુ. પીરાણા.

સર્વ હક સ્વાધિન.

ઈ. સ. ૧૯૨૨  
આવૃત્તી બીજી.

સંવત ૧૯૭૮  
પ્રત ૫૦૦

કીંમત રૂ. ૦-૮-૦

## સુધારો વધારો.

પેહેલી આવૃત્તીમાં ઘણી ભૂલો અત ગુચ્ચવણ જેવું  
રહી ગએલું હોવાથી આ બીજી આવૃત્તીમાં સુધારો વધારો  
કરી લેખ સ્પષ્ટ ને સરળ કર્યો છે. છતાં પણ પ્રિય વાચક  
વગને પૂછવા જેવું કંઈ જણાય તો ખુશીથી પુછી લેવું.

૧૦૧૬૮

લી. સુભેચ્છક

“ખાત્રી”.

વિદ્યા ૧૦૧૬૮ ગ્રંથાલય  
- ૧૪૬ લાઈ  
ગો કૉપીરાઈટ-સંગ્રહ

“શ્રી ગણેશ પ્રી. પ્રેસ” મ: ત્રીવેદી દક્ષિરલાલ માણેકલાલે છાપી.

પાંચ રૂવા ગેડ-ચાર રસ્તા, —અમદાવાદ.

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ ગુજરાતી કૉપીરાયિટ વિભાગ ]

અનુક્રમાંક ૧૦૧૫૮- વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ પ્રેમપીઠ

વિષય ૬-૧૪

## પ્રસ્તાવના.

મારા પ્રિય સ્નેહી વાચક વિરાઓ : આ પુસ્તક છપાવવાનું જે સાહસ કર્યું છે, તે ધર્મની ઉન્નતિ ઇચ્છવા, અને પ્રિય ધર્મિભાઈઓથી પુરાતન વિષય ગુપ્ત હતો, તે પ્રગટ કરવા

આ ગ્રંથમાં જેટલા પદો છે, તેટલા તમામ ગરબી, ગરબા, રાસ વિગે રાગોના છે. કેટલાક પદ તો મૈયરા લોકો ગરબામાં ખાસ ગાઈ શકે તેવા છે, જેથી લોકોને પ્રિય થાય તેમ છે. આત્મજ્ઞાનાં બોધનો ભંડાર છે. તેવા પદો પક્ષ ખરાખર ધરાવે છે. એથી વાચકોને પ્રિય લાગશે.

સુદ્ધ લખાણ નહિ હોય, કારણ મુને લખવાનો મહાવરો નથી છતાં લેખનું મુળરૂપ ને રહસ્ય સાચવવા મેં પ્રયત્ન કર્યો છે.

શ્રી ઇમામશાહ બાવાનાં ખાસ સેવકો જે સેવામાં હાજર રહેતા હતા તેમનાં દરેકનાં વર્ણનો અવકાશ મળે, શ્રી ઇમામગોરની પ્રેરણા હશે તો અવાર નવાર છપાવીશું.

ભૂલ ચુક સુધારી વાંચવી, ને દુન્ય ભાગમાં મળવા વિનંતિ છે.

હમારા વડિલ શ્રી નર હજરત પીર સૈયદ અશરફશાહ સાહેબ, જેમનો રોજે હાલ ઘોળકામાં છે, તેઓ શ્રીનું વર્ણન દિલ્લીનાં ઔરંગઝેબ બાદશાહથી ધાર્મિક વિનોદ અને કરામતની કશોટીનાં દશ્યને છપાવી પ્રગટ કરવાની આશ્ના છે. તે શાહ પીર પૂર્ણ કરો.

લેખક.

શુભેચ્છક



## વિશેષ સૂચના.

હું અજ્ઞાનપણ સુદ્ધ ભાવથી, અલ્પ અભ્યાસી પણ સત્સંગના લોભી, લખવાની ટેવ નહિ હોવા છતાં ઉમ્મંગી, તેથી આ પુસ્તક લખવા માહસ કર્યું છે, તે વિષે રહેલી ભૂલો માટે સુદ્ધ વાચકો પાસેથી માફી માગું છું, કાંઈ લેખમાં ભૂલો વિશેષ હશે, તો તે વાંચતા સુદ્ધ વાંચકું.

સુદ્ધ ને શરણ લખવાનું કામ લેખક અને પરિણત વર્ગનું છે. આજદિન સુધી પુસ્તક કોઈ આ વિષયનું છપાઈ બાહર પડેલું ન હોવાથી લખેલા મોંઘા વેચાય, તે તેનો ખર્ચોનો પ્રચાર ન થાય, એ ભિત્તીએ છપાવ્યું છે. સર્વ ભાઈઓની સુગમતાને કારણે કે સસ્તુ મળવાથી દરેક જણ એનો લાભ લઈ શકે. અવકાશ મળેથી બીજા છુટા પદો છપાવીશું.

લેખક.

સુભેચ્છક “ખાકી”





હઝરત પીર ઇમામશાહ બાવાની ઓલાદનો

## સારાંશ.

પંજમ પ્રદેશમાં મુલ્તાન ( ઉચ્ચ ) નાં રહેવાશી  
હઝરત પીર સૈયદ કબીરોદ્દીન સાહેબનાં અઢાર (૧૮)  
દિકરાનાં નામ.

૧ ઓલિયા અલી, ૨ નુર સાખિતઅલી, ૩ ક-  
શીરોદ્દીન, ૪ આલમશાહ, ૫ આદિલશાહ, ૬ નુરમહમ્મદ,  
૭ સેહબારઅલી, ૮ સમૂસાઈલ, ૯ જાફરઅલી, ૧૦ રે-  
હમતુલ્લાહ, ૧૧ ઇસ્લામ શાહ, ૧૨ ફરૈશઅલી, ૧૩ ફર્મા  
નોદ્દીન, ૧૪ ઇસરાઈલ, ૧૫ શેરઅલી, ૧૬ કલંદરશાહ,  
૧૭ બાલા બલંદ, ૧૮ હઝરત પીર ઇમામશાહ સાહેબ.  
એ અઢાર દિકરાને ૧૯ માં એક દિકરી બાઈ બુઢાઈ  
સાહેબ અર્થાત બીબી બડી બીબી સાહેબ નામ હતું.

શ્રીમાન હઝરત પીર કબીરોદ્દીન સાહેબનાં અન્ય  
દિકરાઓ તેઓશ્રીનાં મરણસમે એટલે સંવત ૧૫૦૫ નાં



કારતક વદિ ૪ માહે રખિયુલ આખરની તા ૧૭ માં દહાડે હાજર હતા, શ્રી ઇમામશાહ સાહેબ પિતાશ્રીની આજ્ઞાથી ગુજરાત જવા નીકળેલા હોવાથી ન હોતા, પણ આશરે ૧૦૦-૧૨૫ ગાઉ દૂર કશમોરા શહેર પાસે “કેટલી” માં હતા, ત્યાં પોતાના પિતાશ્રીનાં અવશાન કાળની જાણ અત્તરજમી પણે થઈ. પોતે ત્રિકાળ જ્ઞાની જન્મ કાળથીજ હતાં. ગામ લોકોને પિતાશ્રીની અમ્મર લોકની લિલા શિકારવાની ખબર આપી, શિષ્ય મંડલમાંથી કેટલાક સજ્જનો સાથે લેઈ રવાના થઈ, તુર્તા તુર્ત ઉચ્ચ શહેરમાં આવી પહોંચ્યા. વાર ફક્ત એટલીજ થઈ કે શિષ્યોને બોલાવી સમજ આપી. તેટલામાં શ્રી પીર કબીરદિન સાહેબનાં સખને ક્રિયાવિધિ કરી જનાજમાં સુવાડી શહેરના નાકા સુધી લેઈ આવેલા, કબરસ્તાને પહોંચ્યાડવા.

શ્રી ઇમામશાહ સાહેબે શહેરનાં નાકા આગળજ આમા આવી મળી પિતાશ્રીનાં જનાજને રોકાવ્યા. શ્રી પીર કબીરદીનનાં જનાજ સાથે ઉચ્ચનાંતે મુસ્તાનનાં મોટા મોટા ગૃહસ્થો, પવિત્ર પુરૂષો આદિ ઘણાજ માણસો ૧૭ ભાઈઓ આદિ કુટુંબસહ હતા. તેઓ કાંઈ સમજી શક્યા નહિ; શ્રી પીર ઇમામશાહ સાહેબને જનાજે અધવચમાં રોકવાનું કારણ પૂછવા લાગ્યાં. સાથે સાથે શિષ્યામણુ

પણ દઈ લીધી કે, આમ રસ્તામાં ન રોક્યો. તેના જવાબમાં શ્રી પીર ઇમામશાહ સાહેબે ફરમાવ્યું કે (પિતાશ્રીની મીલકત વહેંચાઈ ગઈ, પણ મારી પાંતી (હીસ્સો=ભાગ) મુને મળેલ નથી તે લેવી છે. જનસમુહ વિસ્મય પામી શ્રી ઇમામશાહ બાવાને ઘણી રીતે સમજાવી જનાંને ઉપાડી કબરસ્તાને લઈ જવા પ્રયત્નો કર્યા, પણ સર્વે વ્યર્થ ગયા, તેવામાં એક હેરત પમાડે તેડું (આશ્ચર્ય પમાડે તેડું) મહાન અદ્ભુત ચમત્કાર જેવામાં આવ્યો, તે એકે શ્રી પીર કબીરદીનનાં સબે જનાજમાંથી હાથ કાઢી તે હાથે માળા શ્રી પીર ઇમામશાહ સાહેબને અર્પી, તંથી શ્રીજીને સંતોષ મળ્યો નહિ, વિશેષ બીજું કંઈ માંગવાની અધિરાઈ ચાલુ રાખી, ત્યારે શ્રી પીર કબીરદીન સાહેબે પ્રત્યક્ષપણે જનાંને ફાડી મુખ બહાર કાઢી તે માંહેથી સર્વનાં જેતાં શાકર કાઢી શ્રી પીર ઇમામશાહ સાહેબનાં હાથમાં અર્પિ, શ્રીજી દુરત ગારોગી. જનાંને ઉપાડી, કબરસ્તાને જવા રવાના થયા. પિતાશ્રીની દફન ક્રિયા સ્વહસ્તે કરીને કેટલોક સમય કબરસ્તાનમાંજ ગાળ્યો.

શ્રી મહંગેર પીર મુદરદિન સાહેબ જ્યારે ખાર કોડીને ભરણ લેઈ શાહદર્મે પધારેલા, સાથે શ્રી પીર કબીરદિન સાહેબ પણ બાળ રૂપે હાજર હતા, તે સમયે અનંત

કોડીના તારણનો વર પામેલા તેનો ખુલાસો શ્રી શાહેજીએ કરેલો; તેનું પ્રતિપાદન કરવા શ્રી પીર ઇમામશાહ સાહેબ પધારવાના હતા, પણ શ્રીજીનાં વડીલ યેન શ્રી બાઈ બુઢાઈ સાહેબ પિતાશ્રીની આજ્ઞાધિન રહી ઋજીનાં શિષ્યા થવા અરદાશ કરેલી. શ્રી યેન સાહેબને સત્પંથનો ભેદ સમજાવવા પોતે ચાલીશ દીવસ રહી સંવત ૧૫૦૫ ન પોષ માસે રવાના થઈ ગયા. સંવત ૧૫૦૬ માં શાહની કળા મેળવી, સ્વર્ગ રમણ કરી આવ્યા બાદ ‘ઉચ્ચે’ પધાર્યા. એ અરવામાં જોગીઓ સાથે સંવાદ થયો, જેથી જોગી શિષ્ય થઈ; સત્તામણ મુદ્રિકાઓ ઉતારી તે વચનામૃતનું “જોગ વાણી” નામ અપાએલું છે. જોગીઓ ને ગોર અને નરની એ બંને કળા પોતે પોતામાં બતાવી સિદ્ધ કરી આપી એવી રીતે આન્નદ વર્તાવતા વર્તાવતા ગુજરાત ભણી પધારવા રવાના થયા.

ઈ. સ. ૧૪૫૪ માં શ્રીજી દિલ્લી પધારેલા, મુકામ મુગલવાડામાં શહદુલ્લાખાનની મસીતમાં રાખેલો ત્યાં પણ બાદશાહને જ્ઞાનામૃત પાઈ કરામત બતાવી હતી, તે કાળનાં મનનો ભેદ સમજી પ્રત્યક્ષ કહેલું, સાથે મસીતમાં નિમાજ પઢાવતાં મુનારા (ટોડા) મસીદના નમાવી દીધા જે માહેલો એકમુનારો હાલ એક સિદ્ધો છે, ને એક વાંકો

છે. “મન મેરા મુસલ્તા ને શાહ મોરો કાજી” એ જ્ઞાન એ સમયે કહ્યું છે.

ત્યાંથી આગલ ચાલતા બ્રુહાનપુર તરફ લાછોરા ગામે કેટલાક પરછા બતાવ્યા. કાશી બતાવી જનોઘયો ઉતરાવી દાંગના વનમાં પધાર્યા. ત્યાં નાયાકાકા કોળી મળ્યા તેમને સાથે લીધા. અમદાવાદ પધારી મહમ્મદબેગડા સુલ્તાનથી મળ્યા. મહમ્મદબેગડે પણ શ્રીજીની કરામત જોવા ચેષ્ટા કરી ચાડા કાઢ્યા હતા. ત્યાં પોતે હિમામતની સાન સાફ (પ્રત્યક્ષ) દેખાડી દીધી, જેથી આદશાહે પોતાના પવિત્ર પુત્રી શ્રી આદ શક્તિનો અવતાર બીબી બુઝ્ઝક બેગમ સાહેબનાં લગ્ને કરી શ્રીજીના પવિત્ર કુળ દિપક શ્રી નર નાથ બુદાવંદ હિમામ નરઅલી મહમ્મદશાહ સાહેબને અર્પ્યા, તેજ હરિવૈશની જન્મદાત્રી પ્રગટ થયા.

એ સમયમાં શ્રીજી કોચરબ પધારવાના હતા ને નદિમાં પાણીનું પૂર હતું. નદિમાં નાવ ફરતી હોવાથી નાવે માણસ પાર થતા શ્રીજીસાહેબે નિજમાને પોતાની જહેલ નાવમાં લેવા ફર્માવ્યું, નિજમે આનાકાની કરી જેથી ગાડી પાણીમાં હાંકી નદિ પાર કરી નિજમાને નમાવ્યો, કોચરબ પાર વર્ષ રહ્યા છે.

ગીરમથે શ્રીજી પધાર્યા તે સમયે ત્યાં લયંકર સાત દુકાળી દુકાળ હતો, પણ શ્રીજીએ દયા કરી વર્ષાદ વર્ષાવી લીલા લેહર કરી દીધી અને પીરાણું ગામ પોતાનું સ્થાન પોતે વશાવ્યું જે ચોથા યુગનું છેલ્લું ધામ છે,

શ્રી પીર ઇમામ સાહેબના માતૃશ્રીનું નામ, ‘આ-રફ ખાતુન’ હતું ને તેઓ સૈયદની પુત્રી હતા.

શ્રીજીના ઘરમા સ્ત્રી માતા કાતમા સાહેબ હતા, ને તેઓ શ્રી સૈયદ મહમ્મદ બુખારી (પીર ભડીયાદ)ની પવીત્ર પુત્રી હતા. તેઓ શ્રીના પવીત્ર ઓદરેથી ૪ પુત્ર ને એક પુત્રીએ જન્મ લીધો છે. ૧ શ્રી ખાલકશાહ સાહેબ તેમનો રોળે પાટણમા સરસ્વતિ નદિ તીરે હતા પણ કાઠ કાળમાં પાણી પૂરમા આવવાથી તણાઈ ગયો છે. ૨ શ્રી ખાલે શાહ સાહેબ (ઉર્ફે નિઝાર શાહ) તેમનો રોળે ખંભાને નારંગસર તલાવ કાઠે છે. તેમની જોડમાં રોળમાંજ એક બીજી કબર તેઓશ્રીની બેન બાબી શમ્મશ ખાતુનની છે, ને તે ખાલા ખાલીનો રોળે પણ કહેવાય છે. ૩ શ્રી ખાકર-શાહ સાહેબ, એમનો રોળે અમદાવાદમાં સારંગપુર દરવાજા બહાર છે. ૪ શ્રી નર નાથ બુદાવિંદ ઇમામ શ્રી નરઅલી મહમ્મદશાહ સાહેબની કબર પીરાણે રોળમાં

પોતાના પિતાશ્રીની જોડમાં પશ્ચિમ ખાનુએ છે.

શ્રી ઇમામશાહ સાહેબનો વૈંશ શ્રી નર અલી મહમ્મદ શાહ સાહેબથીજ રહ્યો છે. શ્રી ખાલક શાહ, શ્રી ખાલે શાહ, શ્રી બાકરશાહને શ્રી શમ્મશ ખાતુન બાઈ સાહેબ એ ચારે સાહેબો ખાળ વચમાંજ અમ્મર લોકની લીલા સ્વિકારી ગયા છે.

શ્રી ખુદાવિંદ નરઅલી મહમ્મદશાહ સાહેબના ઘરમાં એક બીબી ( સ્ત્રી ) પરણેત બીબી બુઝૂક બેગમ સાહેબજ હતા. બાકી બીજી બે હરમાં હતા, ૧ શ્રી પરમા બાઈ સાહેબ, ૨ શ્રી જમાલબાઈ સાહેબ, ૧ શ્રી બુઝૂક બેગમ સાહેબને બે દીકરાથી વૈંશ રહેલો છે. ૨ પરમા બાઈ સાહેબને એક દીકરાથી વૈંશ રહેલો છે, ૩ શ્રી જમાલબાઈ સાહેબને દીકરો યા દીકરી કાંઈ રહ્યાજ ન હોતા.

શ્રી બુઝૂક બેગમ સાહેબ મહમ્મદ બેગડા અમદાવાદના સુલ્તાનની દિકરી. (૨) શ્રી પરમાબાઈ સાહેબ ને શ્રી જમાલબાઈ સાહેબ પોયાકાકાની દિકરીયો થાયે.

શ્રી બુઝૂક બેગમ સાહેબને દિકરામાં રહેલા વૈંશ-વાલા સૈયદ શ્રી શાહોજી શહાબોદીન સાહેબ તથા સૈયદ પીરમુસ્તુફા સાહેબ, જેમનાં વૈંશજો જલાલશાહી, અને

નુરશાહી નામે કુટુમ્બો થયા છે. પણ તે પ્રગટપણે ઇમામ-શાહીજ કહેવાયે છે.

શ્રી પરમાંબાઈ સાહેબને એકજ દિકરાથી વૈશરહો, જેમનું નામ સૈયદ ખાન હતું. અને તેમનાં વૈશજનો સૈયદ ખાની નામથી ઓળખાય છે. સૈયદખાની સૈયદનું શ્રી પીરઈમામશાહ સાહેબના રોજમાં, દરબારમાં, મિલકતમાં, ખેતર વાડા વિગેરેમાં કોઈખી પ્રકારનો હક્ક હિસ્સો કે ઇલાકો, કબજો નથી.

શ્રી પીર ઇમામશાહ સાહેબ, તેમના શ્રી નરઅલી મહમ્મદશાહ, તેમનાં શ્રી પીર શાહ શહાબોદીન સાહેબ તેમના શ્રી શાહજલાલોદીન સાહેબના વૈશનો જલાલશાહી સૈયદ થયા.

શ્રી શાહબોદીન સાહેબના નાનાભાઈ શ્રી મુસ્તુફા સાહેબના દિકરા નુરશાહ સાહેબ થયા, તેમના વૈશજો નુરશાહી કહેવાયા.

સૈયદ શ્રી શહાબોદીનના, સૈયદ શ્રી જલાલોદીનના, સૈયદ શ્રી મુર્તુઝાના, સૈયદ શ્રી શરફશાહ સાહેબ થયા એ-મણે શાહનુનુર દિલ્લીના બાદશાહ ઔરંગઝેબને પ્રત્યક્ષ દેખાડ્યું હતું, હિ. સ. ૧૦૭૬ માં. પોતાને ઘણા શંકટ

વેડવા પડ્યા હતા, ત્યાં સુધી કે અગ્નિના મોટા ઢગલા ઉપર  
 લોઢાનો તવો રાખી અતીશે ઉનો થયા પછી પોતાને તે  
 ઉપર ઉભા રેહવું પડ્યું, સાથે ધાર્મિક વાદ વિવાદ પણ  
 ઘણો થયો હતો. બાદશાહે તેઓશ્રીને સન્નહગી ( ગાદી  
 નશીનીના ) દસ્તાવેજો, કર્માનો આપ્યા, અને પિસ્તાલીશ  
 વિઠા જમીન પીરાણા ગામ તળની બક્ષીસ આપી. તેઓ-  
 શ્રીનો રોજો ઘોલકામાં છે. તેમનાં દિકરા સૈયદ અબ્બાસ-  
 અલી ( અબાસીમીયાં ), તેમના દિકરા સૈયદ બડામીયાં,  
 તેમના દિકરા સૈયદ અલીમીયા, તેમના દિકરા સૈયદ  
 બાવા સાહેબ, તેમના દિકરા સૈયદઅલીમીયા, તેમના દિકરા  
 સૈયદ અહમદઅલી, તેમના દિકરા સૈયદ બાવાસાહેબ,  
 “હાલ કાયમ”

લેખક પોતે

શ્રી પરમાત્માની દયાનો આશાવંત.





આ ટુંક હાલ શ્રી ઇમામગોરની વૈશનો છે, વિશેષ ખુલાશો જેને જરૂર હોય ? તેણે રૂબરૂ મળી કરી લેવો. આ ટુંક હાલ તો ફક્ત સત્પથિયોને જાણવા માટેજ લખ્યો છે.

જલાલશાહી તથા નુરશાહી, પ્રગટ રીતે જેને ઇમામ-શાહીજ કહેવાય છે તે સૈયદોનો શ્રી સદ્ગોર હજરત પીર ઇમામશાહ સાહેબના દરબારમાં હક્ક હિસ્સો કબજે વિગેરે છે, તે વૈશના સૈયદો પીરાણા, કાનમ, પિટલાદ, સુરતમાંજ વશેલા છે. થોડાક અમદાવાદમાં પણ રહે છે.

લીં સૈયદ બાવા સાહેબ અહમદઅલી  
ના આશિર્વાદ.

સંવત ૧૯૬૨ ના આસો સુદી ૨ જે લખાણ પૂર્ણ કરી લક્ષ દેવરાણું છું કે, સર્વ વાચક વિરો ! લેખકને દુઆ આ-શિષથી સંભારી એના હક્કમાં એટલું કેહવું કે, જે આશાએ લેખ લખ્યો છે તે આશા શ્રી ગોરનર પૂર્ણ કરે.

આમીન.



શ્રી ઇમામશાહબાવા તથા નાયાકાકાનો,

## સંવાદ.



પદ ૧ પેહેલું.

રાગ ગરબી.

- |   |   |
|---|---|
| દાંગ મુલક અતી સારકે, વન એક શોભતું રે લોલ.   | ૧ |
| તેની શોભા નઉત્તમ સારકે, જંગલ દીપતું રે લોલ. | ૨ |
| આંબો આંબલી કોલી ઝાડકે, બીલી બાવળી રે લોલ.   | ૩ |
| ખાખર કાચકી કંથાર બોરકે, ખેર અતી ઘણારે લોલ.  | ૪ |
| કેરડા બેયડા ઉભા તાંહીકે, સિમસા શોભતારે લોલ. | ૫ |
| મહુવડા સાગ સિસમના ઝાડકે, હળદર હીચતારે લોલ.  | ૬ |
| ઝુકે ઝઝુમે લીમડા તાંહીકે, પીપળ પીપળ રે લોલ. | ૭ |
| હીંગોરી ઉમ્મડા સારકે, અરણી વીંકળારે લોલ.    | ૮ |
| અવળી કંઠાવળી ઝાડકે, આંબ ત્રણ શોભતારે લોલ.   | ૯ |

- કેળ કદળી જાંબુ સારકે, ડાઢમ લીંબડીરે લોલ. ૧૦
- નારંગી ફણસ અપારકે, સેતુત જમ્મરખીરે લોલ. ૧૧
- સેફ ચિંકાતરા હીશે તાંહીકે, ધીનેરી વેજવીરે લોલ. ૧૨
- મેસાંખી પપનસના છોડકે, પપિયા ઘણારે લોલ. ૧૩
- બદામ કાન્તુ અખરોટ સારકે, લવીંગ એળચીરે લોલ. ૧૪
- ખારેકડી સોખારી તાડકે, ખનુરી શોભતીરે લોલ. ૧૫
- ગુલાબ દાવદી કેવડા સારકે, ચંપા અંબેલીયોરે લોલ. ૧૬
- ગુલમોર ગુલબાસ ગુંદી તાંહીકે, ગુલમેંહદી ધાવડીરે લોલ. ૧૭
- જાંઝી જાંઝી મોગરે માલતી ઝાડકે, વેલી ખીલીરહીરે લોલ. ૧૮
- ભાર અઢાર વનસ્પતી સારકે, પાર ન ધામીએરે લોલ. ૧૯
- વેલ ફલ ફુલના રોપકે, હીસે કંદ મુળીયાંરે લોલ. ૨૦
- મોર પક્ષી કરે ત્યાં કલોલકે, બપિયા બોલતારે લોલ. ૨૧
- બોલે કોકલ મીઠા બોલકે, સુડા સુદ્ધ બોલતારે લોલ. ૨૨
- હંસ કપ્પુતર હોલા અપારકે, હરિયલ ઉડતારે લોલ. ૨૩
- હુદ્ હુદ્ પક્ષી કરે તાં કલોલકે, બગલા બોલતારે લોલ. ૨૪
- વાઘ વરૂ ચીતરા સિંહકે, લોકડી લોંમડીરે લોલ. ૨૫
- સાવડી સસલા ને સીયાળકે, ઊલુક ઉડતારે લોલ. ૨૬
- ગીધ શ્વેત ને કાગ ચોરકે, વીઝુ રીંછડાંરે લોલ. ૨૭
- ઝરણુ પાણીના હીસે બહુકે, નદીયું બળહળેરે લોલ. ૨૮
- વન શોભા વરણીના જાએકે, પશુપક્ષી ઘણારે લોલ. ૨૯

ત્યાં શોભે નાયાનું ધામ કે, વનમા મહાલતારે લોલ. ૩૦  
અરજી મુણ્ણે ગોરજી સારકે, ખાકી વીનવેરે લોલ. ૩૧

### ૫૬ ૨ બીજી.

રાગ ગરબી.

નાયો રમેછે વનડા માંહીકે, રહે બહુ હોંશથીરે લોલ. ૧  
છોટે રથ એક દીઠો ત્યાંહીકે, આવે કુમતોરે લોલ. ૨  
શોભા તેની વરણી ન જાએકે, જાણે રવી ઉગીયોરે લોલ. ૩  
વોશ જોડયા ધોળા સારકે, હીમસીંગાટિયોરે લોલ. ૪  
કળસ સોનાના ઝળકે સારકે, જગમગ્ જોતીયોરે લોલ. ૫  
ધુવરમાત્રો ઝણકે બહુકે, વાજાંત્ર જેમ વાગીયારે લોલ. ૬  
મનડુ લલચાણુ નાયાનુ સારકે, લૂટવા ચાલીયોરે લોલ. ૭  
જઘને ઉભો સામે તાંહી કે, વેણુ મુખ બોલીયોરે લોલ. ૮  
કયાં રહેવું ને જાવું સારકે, શા કારણુ આવિયારે લોલ. ૯  
વન આછે રક્ષિત સારકે, તેમાં કેમ આવીયારે લોલ. ૧૦  
આજ્ઞાવિણુ આવે નહિ કોયકે, તમે કેમ આવીયારે લોલ. ૧૧  
વણુ આજ્ઞાએ આવે જેહ કે, તેને દંડ દિજીયેરે લોલ. ૧૨  
હમે વનરાજ છૈયે સારકે, આવન માહેરેરે લોલ. ૧૩  
કાઠો તમારા લુગડા દામકે, જરજેવર સાથનોરે લોલ. ૧૪

- બળધ ગાડી મેલો આવારકે, નહિતર મારશુંરે લોલ. ૧૫  
કહી તીર ચડાવ્યો ત્યાંહીકે, મન નવ ચેતીયારે લોલ. ૧૬  
ભુલ્યો નાચો તેને દિનકે, ગોર નવ ઓળખ્યારે લોલ. ૧૭  
ખાકીની અરજી મનમાં ધારકે, શરણે રાખજોરે લોલ. ૧૮

### પદ ૩ ત્રીજું.

[ રાગ ગરબી ]

- બોલ્યા ગોરજી નાયાની સાથકે, હમે વટેમાર્ગુરે લોલ. ૧  
દેશથી આવી દાક્ષણ જશુંકે, કંઈ ન બગાડીયુરે લોલ. ૨  
મેં જાણ્યો છે ધણી એકકે, વન જંગલ તણુરે લોલ. ૩  
સચરાચારી શ્રી ભગવાન કે, દેશ પૃથ્વી તણુરે લોલ. ૪  
મારું તારું કેનું નહિ કે, ભાવી ભોગવેરે લોલ. ૫  
હું પદ કરતા હણાઈ ગયાકે, ટળવળી કેટલારે લોલ. ૬  
મારવું બાંધવું મનથી સારકે, જોણે ભરમાવિયોરે લોલ. ૭  
સરવે એક હરિ તું જાણુકે, સમરથ સાથિયોરે લોલ. ૮  
કરે હીંસા કપટ જરકે, ચોરી પાપિયોરે લોલ. ૯  
પર નિંદા પરધનનું સુખ કે, તે દિન ચારનુરે લોલ. ૧૦  
જરે ચમ પકડી જાએકે, નહિ કાચ સાથીયોરે લોલ. ૧૧  
કુટુંબ તારો ખાવા માગશેકે, નહિ પાપે ભાગિયોરે લોલ. ૧૨

જીવ તણાઈ મરે છે જોડ કે, અબુજ અભાગિયોરે લોલ.	૧૩
સ્વાર્થિયા આ સંસારકે, મનથી માનજેરે લોલ.	૧૪
ધરમ રાજ લેશે હિસાબકે, પુન પાપ તેજીશેરે લોલ.	૧૫
પુન ઘટી તારૂ વધશે પાપકે, નરકે નાંખશેરે લોલ.	૧૬
સગું ત્યાં આડે ના આવે કે, જ્યાં જમ મારશેરે લોલ.	૧૭
રોઈ રોઈ કરીશ પોકારકે, સાહેબ ભાલયોરે લોલ.	૧૮
મોટે તુજને ચેતાવું આજ કે, મુક આ પાપનેરે લોલ.	૧૯
ખાડીદાસ તમારો સારકે, ટાલજો તાપનેરે લોલ.	૨૦

### પદ ૪ ચોથું.

[ રાગ ગરબી ]

નાયો મન સમજ્યો નહિ કે, ગોરશું બોલીયારે લોલ.	૧
બુદ્ધિ દ્રેષની જાએ કેમ કે, સંગે વીમળોરે લોલ	૨
કહે લુગડાં ઉતારો આંહી કે, કહી તીર તાણીયુરે લોલ	૩
ગોરજાએ સમજાવ્યો બહુ કે, તોએ ના માનીયુરે લોલ	૪
સંગ વિના સત્ સંગના હોય કે, અંદુને આરસી રે લોલ	૫
બેહેરો શું જાણે સંગિત કે, મુંગો ફારસીરે લોલ.	૬
અનુભવ વિણ અટકળના હોયકે, કોટે પારસ શું કરેરે લોલ	૭
ચેતાવ્યો તે ચેતે નહિ કે, અલીમાન જે અંતરેરે લોલ.	૮

સંગ વિણ ભકતીનહોયકે, સંગ વિણ કૃણશું પામીયેરે લોલક  
 સંગે પાપ ને સંગે ધર્મ કે, સતસંગ અમોઘ છેરે લોલ. ૧૦  
 તિર લેઈ જેવો મારવા જાય કે, તિર નવ છુટીયેરે લોલ ૧૧  
 હાથ અટકયા તેના તાંહે કે, પગ નવ હાલીયારે લોલ. ૧૨  
 ચિત્તે આકુળ વ્યાકુળ થાયેકે, આ તે શું ઉપન્યુરે લોલ. ૧૩  
 ગેરે તેને દીધી બુદ્ધ કે, પુરવ પુનઃ કૃણીયારે લોલ. ૧૪  
 નાયે ઓળખ્યા તેને દિનકે, જુગ તારણ આવીયારે લોલ. ૧૫  
 મારા મૂકાવશે એ પાપ, ભક્તિ આપશેરે લોલ. ૧૬  
 ગાર કહે મનથર રાખકે, સમજ આ સાનમાંરે લોલ. ૧૭  
 સ્વજનને તું જઈ પુછ કે, જમે જે સાથમાંરે લોલ. ૧૮  
 પાપ કમાઈનું આ ધન કે, ખરચોછો ખાંતથીરે લોલ. ૧૯  
 એ પાપને કોને શિરકે, કહો સૌ સાચથીરે લોલ. ૨૦  
 એનો ઉતર જલદી લાવકે, હમે અહીં થોભશુંરે લોલ. ૨૧  
 એમ નાયાને મોકલ્યો સારકે, ખાટી પુછવારે લોલ. ૨૨

---

સાખી.

---

નાયો ત્યાંથી ચાલીયો, ગયો પોતાને અવાશ;  
 દેજો ઉત્તર માહેજ, પુછું જે ખાસ. (૧)



## પદ ૫ પાંચમું.

રાગ હિંચની ધોળ.

હિંશાજિં કરતાને વગડામાં રહેતા, ત્યાં દરશન ગોરે દીધારેમાં;  
 ન્યેણા લગાડયા સામળીયે. ૧  
 કુબુદ્ધિમાથી કબુના વિસરતા, લૂટતા પારકા માલરેમાં;  
 ન્યેણા લગાડયા સામળીયે. ૨  
 રથ ખેડાવી મુલ્તાનથી રે આળ્યા, આળ્યા તે મારે કાળેરેમાં;  
 ન્યેણા લગાડયા સામળીયે. ૩  
 ગ્રહસ્થ જાણીને લૂટવાને ચાલ્યો, તિર ચડાવીને તાણ્યારેમાં;  
 ન્યેણા લગાડયા સામળીયે. ૪  
 તીરનાં છુટેને હાથનાં વછુટે, બંધાણા વેણુને બંધેરેમાં;  
 ન્યેણા લગાડયા સામળીયે. ૫  
 ચરણુમાં જઈને વિન્તીજ કીધી, જાણ્યો પોતાનો દાસરેમાં;  
 ન્યેણા લગાડયા સામળીયે. ૬  
 સંદેશો એક તમુનેરે કાળ્યો, આ પાપમાં ભાગ કુટુંબનોરેમાં;  
 ન્યેણા લગાડયા સામળીયે. ૭  
 નાયાની વિનતી ઉરજ ધારો, ખાકી સદાનો તમારોરેમાં;  
 ન્યેણા લગાડયા સામળીયે. ૮



૫૬ ૬ છટું.

રાગ હિંચની ધોળ.

કોણે ભરમાવ્યોને શિદને તું આવ્યો, પાપમાં ભાગતે કોનારેમાં  
દવ લગાડ્યો પાતળિયે. ૧

પેટજ ભરવો! કુટખને પાળવો, તે ભાગ મને સેનારે માં;  
દવ લગાડ્યો પાતળિયે. ૨

ક્ષિને પુત્ર તારે ઓર્શીગળ, એક હું ઘયડી ડોસીરેમાં;  
દવ લગાડ્યો પાતળિયે. ૩

તારે ફાવે તેમ હમનેરે પાળવા, તેમાંતે પાપહમને સેનારે માં;  
દવ લગાડ્યો પાતળિયે. ૪

પુરાએ પુન પાપ સહુનારે સાથે, કરશે તે તેને માથેરેમાં;  
દવ લગાડ્યો પાતળિયે. ૫

હમે સહુ તારા સ્વારથી સંગી, પેટ કાળે તને વળગ્યારેમાં;  
દવ લગાડ્યો પાતળિયે. ૬

ખાલું પીલું તે હમનેજ વાલું, તારા લાગ્યા તનેરેમાં;  
દવ લગાડ્યો પાતળિયે. ૭

ડોસીની નાયાએ વાતજશાંભલી, જાણેતે ખાકી મનમાંરેમાં;  
દવ લગાડ્યો પાતળિયે. ૮

પદ ૭ સાતમું.

રાગ દ્વિય ધોળ.

કૃપા કરી ગોરે દરશન દીધાં, શરણુંમાં હમને લીધારેમાં;  
 વેણુ શંભળાવ્યા સામળિયે. ૧

જુગેજુગજીવ તપસાઉ કરતાં, ત્યારે એકવાર દર્શન દેતારેમાં  
 વેણુ શંભળાવ્યા સામળિયે ૨

કાને કુંડલ શિરતાજ બિરાજે, હાથે તે હીરાની વીંટીરેમાં;  
 વેણુ શંભળાવ્યા સામળિયે ૩

જરકસી જમાં તનમાં બિરાજે, સાવ સોનાની મોજડીરેમાં;  
 વેણુ શંભળાવ્યા સામળિયે. ૪

તેજ અનુપમ એ ગોરજીનું, લજવાણો સુરજ એથીરેમાં;  
 વેણુ શંભળાવ્યા સામળિયે ૫

વાંકડી મૂછોને આંખડી રાતી, મુખ સુકોમળ દીઠુરેમાં;  
 વેણુ શંભળાવ્યા સામળિયે. ૬

હોઠ સુકોમળ ગુલાબસમ્ છાજે, દીઠું અહોનિશ હસ્તુરેમાં;  
 વેણુ શંભળાવ્યા સામળિયે. ૭

ત્રલોક્કીનાથએ મુજનેરે લાસે, ચાલતું એની શરણેરેમાં;  
 વેણુ શંભળાવ્યા સામળિયે. ૮

નાયાના સ્વામિ પ્રગટ પધાર્યા, ખાકી શરણુમાં શોભેરેમાં;  
વેણ શંભળાળ્યા સામળિયે. ૯

પદ આઠમું.

રાગ હિંચ ધોળ

માન શિખામણ બેટા તું મારી, ગાંડો થયો તું સાથીરેમાં;  
વેંગ વળગાડ્યું સામળિયે. ૧

વનમાં ફરતોને મૃગ્યાએ રમતો, સિંહ નાકે તારી હાંકેરેમાં;  
વેંગ વળગાડ્યું સામળિયે. ૨

આજ અટલો સાથી તું બેટા, ખીધો તે એટલું સાથીરેમાં;  
વેંગ વળગાડ્યું સામળિયે. ૩

બે ઘડી થોભી સંતોષ લઇને, લુટી લાવોતે બેટા માલરે માં;  
વેંગ વળગાડ્યું સામળિયે. ૪

ધીરજ ધારી હિંમત ના હારો, એ છે રે આપણો ધંધોરેમાં;  
વેંગ વળગાડ્યું સામળિયે. ૫

ઘણાકે સાધુ ફકીર ફરે છે, કંઈક ધુતારા કંઈક ઢોંગીરેમાં;  
વેંગ વળગાડ્યું સામળિયે. ૬

કે જે તું પાપનો સાથી નથી કોઈ, જેનાં તે તેનાં સાથેરેમાં;  
વેંગ વળગાડ્યું સામળિયે. ૭

માઈ માઈ કહેશેને ખાવાને વળશે, પાપમાં ભાગનહિ દેશેરેમાં;  
 વેગ વળગાડયું સામળિયે. ૮  
 મન મુઝાઈગોર પાસે ચાલ્યો, સર્વ તે ખાકી સમજ્યોરેમાં;  
 વેગ વળગાડયું સામળિયે. ૯

પદ ૯ નવમું.

—(૧:૧)—

રાગ હિંચ ધોળ.

મનખાં જનમ મારો એળેરે જશે, જો ગોર ફરીને જશેરેમાં;  
 વેણે ખાંધ્યો મુને સામળિયે. ૧  
 વેણે જાણે મુખવેદ ભણેછે, બોલેતે અમૃત વાણીરેમાં;  
 વેણે ખાંધ્યો મુને સામળિયે. ૨  
 ફરીને જઈ હું ગોરજની પાસે, બોલ્યું તે એમનું પાળીરેમાં;  
 વેણે ખાંધ્યો મુને સામળિયે. ૩  
 એવા અવલોકિક્ નાથ પધાર્યા, દર્શનથી દુઃખ ભાગેરેમાં;  
 વેણે ખાંધ્યો મુને સામાળ્યે. ૪  
 કુટુંબ કળીતો બહાલો ન લાગે, બહાલું મને એક નામરેમાં;  
 વેણે ખાંધ્યો મુને સામળિયે. ૫  
 ત્યાગ વર્તિ મને હૃદયે વસીછે, ટાળું જનમમા દુઃખરેમાં;  
 વેણે ખાંધ્યો મુને સામળિયે. ૬

ખાલું પીલું મને વડીયેના રૂચે, ચોટયું તે ચિત્તમાં નામરેમાં;  
 વેણે બાંધ્યો મુને સામળિયે. ૭  
 દુઃખડાં સરવે ભાગીરે ગયાછે, અવસર સુખનો આબ્યોરેમાં;  
 વેણે બાંધ્યો મુને સામળિયે. ૮  
 પુર્વ જનમનો નાચોરે દાસછે, ખાકીની અરજી શાંભળોરેમાં;  
 વેણે બાંધ્યો મુને સામળિયે. ૯

પદ ૧૦ દસમું.

—(૦)—

રાગ દ્વિતીય ધોળ.

જનમ જનમ મારા હુંડતા ગયાછે, છોહ હળુ નવ આબ્યોરેમાં;  
 વાટ દેખાડી પાતળિયે. ૧  
 દેહી ધ્રુજે મારૂ કાળજી કંપે, મનહું તે મારૂ મોહ્યુંરેમાં;  
 વાટ દેખાડી પાતળિયે. ૨  
 અમૃત ભોજન વિષ સમ લાગે. નીર તે જેવું સિંદ્ધવરેમાં;  
 વાટ દેખાડી પાતળિયે. ૩  
 ઘેર નવરહું હવે ગોર મુખે જાવું, દિલડામાં લાહે લાગેરેમાં;  
 વાટ દેખાડી પાતળિયે. ૪  
 ચિત્ત ચોરી મને પરવશ કીધો, વેણેછે દાણા પ્રાણુરેમાં;  
 વાટ દેખાડી પાતળિયે. ૫

તમે સૌ મારા સ્વાર્થિ સંગી, દુઃખમાં ભાગ નહિ કેનારેમાં;  
 વાટ દેખાડી પાતળિયે. ૬  
 માયા બંધને પાસે પડ્યોતો, ગોરે તે મુજને ચેતાબ્યેરેમાં;  
 વાટ દેખાડી પાતળિયે. ૭  
 માયાનો બાંધ્યો જીવ અંદ્ર થયોતો, નયેણાતે ગોરે આલ્યારેમાં;  
 વાટ દેખાડી પાતળિયે. ૮  
 ખાકીની અરજી રૂઢિયામાં રાખો, માધનના તમે સાથીરેમાં;  
 વાટ દેખાડી પાતાળએ. ૯

પદ ૧૧ અગીયારમું.

રાગ હિંચ ધોળ

ડોસી રોધ નાયાને વળગી, હમને ન મુકી જશોરે માં;  
 દવ્ લગાડ્યો ડુંગરીયે. ૧  
 હમે સઉને આશા તમારી, દુઃખ દરિયામાં ન નાખોરે માં;  
 દવ્ લગાડ્યો ડુંગરીયે. ૨  
 બાળ વૃદ્ધ રોતા ટળવળતા, કેને તે તમે સોંપ્યારે માં;  
 દવ્ લગાડ્યો ડુંગરીયે; ૩  
 મરણ અવતરણ સૌનેરે માથે, તેમાંતે શું તમે બીધ્યારે માં;  
 દવ્ લગાડ્યો ડુંગરીયે. ૪  
 ભુકી નાંખીને તનેરે ભરમાવ્યો, હવે હમે શું કરશુરે માં,

દવ્ લગાડયો ડુંગરીયે. ૫  
 હરિ ભજનમાં દુઃખડાં છે મોટા, તે નહિ સેવાય તુજ થીરેમાં;  
 દવ્ લગાડયો ડુંગરીયે. ૬  
 હાડ બળી તન પંજર પડે છે, રોમે રોમે લાયે લાગેરે માં;  
 દવ્ લગાડયો ડુંગરીયે. ૭  
 એ દુઃખ સેહવું અતીરે કઠણ છે, ઉછરેલ તું સુખમાંરે માં;  
 દવ્ લગાડયો ડુંગરીયે. ૮  
 માઈ માનીતું એનેરે મુકી દે, રમવું જમવું સુખમાંરે માં;  
 દવ્ લગાડયો ડુંગરીયે. ૯  
 ખાકીનો સ્વામી વનમાં રહ્યા છે, નાયાને ચેન નવ થાયરેમાં;  
 દવ્ લગાડયો ડુંગરીયે ૧૦

---

પદ ૧૨ ખારમું.

---

રાગ હિંચ ધોળ

તાઈ સઉ મેં સાંભળ્યુંરે માડી, અનૂતે તું પાપ મને દેછેરેમાં;  
 માયા લગાડી પાતળિયે. ૧  
 લોક કુટુંબ સૌ સ્વારથે વળગ્યા, પિંડમાં જ્યાં સુધી પ્રાણરેમાં;  
 માયા લગાડી પાતળિયે. ૨  
 રમવું જમવું હસવું ફરવું, જ્યાં સુધી ગાંઠમાં નાણુ રેમાં;

માયા લગાડી પાતળિયે. ૩  
 સ્વપ્નાતરનું સુખ મેં જાણ્યું, અમ્મર સુખને મોહ્યોરે માં;  
 માયા લગાડી પાતળિયે. ૪  
 હરીભજન વિના દુઃખનુરે મુળછે, લોક કુંઢંબ સૌ સાથીરેમાં;  
 માયા લગાડી પાતળિયે. ૫  
 પુરવ પુનઃમારૂં ઉદય થયુંછે, ત્રિલોકી નાથ મુને ભેટયારેમાં;  
 માયા લગાડી પાતળિયે. ૬  
 ભેદ ખતાવી ભય દેખાડ્યો, સંસારધાત સુણાવીરે માં;  
 માયા લગાડી પાતળિયે. ૭  
 કરણીની ભૂલથીઆથેર આવ્યો, આમળ્યો તે મારો સાથીરે;  
 માયા લગાડી પાતળિયે. ૮  
 રોતીકકુળતી ડોશીનેમૂકી, નાચોઆવ્યોતે ગોરનીપાસરેમાં  
 માયા લગાડી પાતળિયે. ૯  
 ખાકી ઇચ્છે સેવા તમારી દાસને, દરશન દેજેરેમાં;  
 માયા લગાડી પાતળિયે. ૧૦

### સાખી

માયા જાણી કારમા, નાચો ચતુરસુજાણ,  
 પ્રેમ ગાંઠ સંજોડ પડા, વાગ્યા રહિયે બાણ. (૨)





રાગ હિંચ ગરબી.

મારા ગુરૂજને દઉં વધામણીરે,  
 પ્રભુ આપે પધાર્યાં શિરોમણીરે,  
 મારા ગુરૂજને દઉં વધામણીરે. ( ટેક )  
 મારા તનડાના તાપને ટાળવારે,  
 મારા હોડ હરીને છે ગાળવારે;  
 મારા ગુરૂજને દઉં વધામણી. ૧  
 મારૂં ડગૂમગૂં સરવે મૂકાવિયુરે,  
 હરીયે એકજ ચિંત્ત થોભાવિયુરે;  
 મારા ગુરૂજને દઉં વધામણીરે. ૨  
 હરી આવ્યા પહેલો, હું જાણતોરે  
 સેવકાઈના પદને પામતો રે;  
 મારા ગુરૂજને દઉં વધામણીરે. ૩  
 સાહેબ આવ્યા તે સાચા સોખતીરે,  
 વાગી જુગમાં અભે નોખતીરે,  
 મારા ગુરૂજને દઉં વધામણી. ૪  
 દીનાનાથ દયાળને નમીયેરે,  
 એના વચન સરવે સમીયેરે,

મારા ગુરૂજીને દઉં વધામણીરે.	૫
સગુ કુટુંબ સરવે ચોરછેરે,	
માયા લાલચે થયા ઢોરછેરે ;	
મારા ગુરૂજીને દઉં વધામણીરે.	૬
બોલે મીઠું ને ખાવા ધાયેછેરે,	
ના હોય નાણુ તો મારી જાયછેરે;	
મારા ગુરૂજીને દઉં વધામણીરે,	૭
જોધ જુગત વિચારી ચાલવુંરે;	
ભેટી ગુરૂજી અભેપદ પામવુંરે;	
મારા ગુરૂજીને દઉં વધામણીરે.	૮
નાયો આવ્યો તે ગુરૂની આગળેરે,	
નામી શીશને કંઠે ગાગળેરે;	
મારા ગુરૂજીને દઉં વધામણીરે.	૯
સાહેબ માફ ગુનો કરો માહેરોરે,	
મેં અપમાન કીધો તાહેરોરે;	
મારા ગુરૂજીને દઉં વધામણીરે.	૧૦
નાયા કાકાએ વિનવ્યા નાથનેરે,	
ખાકી રાખશે તે તારી લાજનેરે;	
મારા ગુરૂજીને દઉં વધામણીરે.	૧૧

રાગ હિંચ ગરબી.

હવે ઉગારો ગુરૂ અધનેરે, હુતો પડયો છું ભવ બધનેરે,  
 હવે ઉગારો ગુરૂ અધનેરે. (ટેક)  
 ખાવાજી મને દુઃખ અતી પડયુરે, કુટુંબ તે ફેલી બધગયુરે;  
 હવે ઉગારો ગુરૂ અધનેરે. ૧  
 મેંતો મેલ્યો આવા કુડા સાથનેરે, આવી ચરણે નમુછું નાથનેરે;  
 હવે ઉગારો ગુરૂ અધનેરે. ૨  
 મને અવળે પાટે બાંધિયોરે, પાપ ચોરી કરમે સાંધીયોરે;  
 હવે ઉગારો ગુરૂ અધનેરે. ૩  
 મારા રૂઢિયામાં હોળી અતીબળેરે, મારી સર્વેને કહું પરલેરે;  
 હવે ઉગારો ગુરૂ અધનેરે. ૪  
 મને કુટે તે કર્મે વલૂગાડીયોરે, માર્ગ એકતે એજ દેખાડીયોરે;  
 હવે ઉગારો ગુરૂ અધનેરે. ૫  
 મને ભૂલપડાવી વાટમાંરે, મને ખોટ ઉપજાવી ખાટમાંરે;  
 હવે ઉગારો ગુરૂ અધનેરે. ૬  
 તમે મેહર કરી મુજ ઉપરરે, મારું ભવિષ તે હવે ઉઘડેરે;  
 હવે ઉગારો ગુરૂ અધનેરે. ૭

હીનાનાથ દયાળુ છો ધણારે, દયાસાગર નથી કંઈ મણારે;  
 હવે ઉગારો ગુરુજી અધનેરે. ૮  
 નાચાકાકાની વિનંતી સાંભળીરે, રાખો શરણે ખાકીને હે ધણીરે!  
 હવે ઉગારો ગુરુજી અધનેરે.

પદ ૧૫ પંદરમું.

ગણ હિંચ ગરબી.

ચરણ નહિ મૂકું સ્વામી તમ્ તણારે,  
 મારા પાપ વધ્યાછે અતીધણારે;  
 ચરણ નહિ મૂકું સ્વામી તમ્ તણારે. (ટેક.)  
 સ્વામી આણું તે હું તમ્ સાથમાંરે,  
 હવે નહિ રહું હું આ જગમાંરે;  
 ચરણ નહિ મૂકું સ્વામી તમ્ તણારે. ૧  
 હવે આપો તમારા ધર્મનેરે,  
 મારા છોડાવો પુરવ કર્મનેરે;  
 ચરણ નહિ મૂકું સ્વામી તમ્ તણારે. ૨  
 જે આજ્ઞા આપો તે કિલ્લયેરે,  
 માની વચન અખંડ સુખ લિલ્લયેરે;

- ચરણ નહિ મૂકું સ્વામી તમ તણારે. ૩  
 મન ભાવે તે મુજને કહો કથીરે,  
 જવા દેવાનો હું તમને નથીરે;
- ચરણ નહિ મૂકું સ્વામી તમ તણારે. ૪  
 ખરી કસોટીયે હવે રણશુંરે,  
 લાવી સરવે તમ આગળ ધરશુંરે;
- ચરણ નહિ મૂકું સ્વામી તમ તણારે. ૫  
 આપ વચને કપટ પર હર્યુંરે,  
 હવે એથી શું કહું તમને ઘણુંરે ?
- ચરણ નહિ મૂકું સ્વામી તમ તણારે. ૬  
 ભાવે ભક્તિ કરીશું આપનીરે,  
 દિન રાત તે સેવા નાથનીરે;
- ચરણ નહિ મૂકું સ્વામી તમ તણારે. ૭  
 ભૂતાંબો કદી હવે નહિ ડગુંરે,  
 મેં જાણ્યું નથી કોઈ સગુંરે;
- ચરણ નહિ મૂકું સ્વામી તમ તણારે ૮  
 કુટુંબ કબીલો સહુછે કારમુંરે,  
 મુવા પછી નહિ કરે બારમુંરે;
- ચરણ નહિ મૂકું સ્વામી તમ તણારે. ૯

નાયાકાકાની અરજ સાંભળોરે,  
ખાકીના સ્વામી આવી મળોરે;  
અરજ નહિ મૂકું સ્વામી તમ તણારે. ૧૦

---

પદ ૧૬ સોળમું.

---

રાગ હિંચ ગરબી.

કીયા દેશ થકીરે તમે આવીયારે ?  
સંદેશો તે મારે લાવીયારે ?  
કીયા દેશ થકીરે તમે આવીયારે ? (ટેક.)  
રહેવાશી તમે તે કીયા દેશનાંરે ?  
છો સાથી તે મારા હમ્મેશનારે ?  
કીયા દેશ થકીરે તમે આવીયારે ? ૧  
કીયે કારણીયે તમે નીસર્યારે ?  
મારા ચિત્તડામાં તમે આવી વશ્યારે ?  
કીયા દેશ થકીરે તમે આવીયારે ? ૨  
કોણ નાત તમારી જાતડીરે ?  
પ્રહું કેહેજો તે સાચી વાતડીરે;  
કીયા દેશ થકીરે તમે આવીયારે ? ૩

કુળ જાત તમારી કાણુછેરે ?

સાથે કેટલાક તે પરાણુછેરે ?

કીયા દેશ થકીરે તમે આવીયારે ? ૪

તમે જાઓછો કીયા દેશમાંરે ?

છો કેમ તે આટલા આવેશમાંરે ?

કીયા દેશ થકીરે તમે આવીયારે ? ૫

જુગો જુગની વીગતું કહાવજેરે,

મારા મનડાની હોંશ પુરાવજેરે;

કીયા દેશ થકીરે તમે આવીયારે ? ૬

તમે નીકળિયા કીથે કારણેરે ?

મને રાખજો આપને ખારણેરે;

કીયા દેશ થકીરે તમે આવીયારે ? ૭

સ્વામી અરજ હમારી સ્વિકારજેરે,

આ વિનતી ઉર ધારજેરે;

કીયા દેશ થકીરે તમે આવીયારે ? ૮

વને વને ફરવામાં આપને શું કામછેરે ?

અહીં રહો આ રૂંડું ધામછેરે;

કીયા દેશ થકીરે તમે આવીયારે ? ૯

રૂંડા ચણાવું મન્દિર માળિયારે,

૩૬। અત્રને આરસ ઢાળિયારે;  
કીયા દેશ થકીરે તમે આવીયારે? ૧૦  
નાયાકાકાએ વીનવ્યા ગોરનેરે,  
નહિ રાચે તે ખાકી ઓરનેરે;  
કીયા દેશ થકીરે તમે આવીયારે? ૧૧

---

પદ ૧૭ સત્તરમું.

---

રાગ હિંચ ગરબી.

કહું નાયા તને વધામણીરે, દેશ પંજાબછે શીરોમણીરે;  
કહું નાંયા તને વધામણીરે.  
શેહેર મુલ્તાનછે ત્યાં શોભતુંરે, ત્યાં નિત નિત વાગે નોખતુંરે;  
કહું નાંયા તને વધામણીરે. ૧  
પીર કબીરહીન આપછેરે, મારા દાદા સુદરહીન આપછેરે;  
કહું નાંયા તને વધામણીરે. ૨  
પિતા તે સ્વર્ગે સીધાવીયારે, ગુજરાત જવાનું કહિ ગયારે;  
કહું નાંયા તને વધામણીરે. ૩  
માટે આવ્યા હમે આ વનમાંરે, હમે છૈયે મહમ્મદી જનમારે;



કહું નાંયા તને વધામણીરે. ૪

હમે કર્યા તે દેશ જોવા કારણેરે, આજ આવ્યા તમારે ખારણેરે;

કહું નાંયા તને વધામણીરે. ૫

વનવન ફરવામાં વેણ પળાયેછેરે, વિસરેલાને યાદી અપાયેછેરે;

કહું નાંયા તને વધામણીરે. ૬

પહેલાં તે તો કેટલુંક ફરીયારે, આર ટોળીથી જીવ તરીયારે;

કહું નાંયા તને વધામણીરે. ૭

પંચમ વેળાનો ટોળ બાંધવોરે, ભક્તુનાં તે સંગને સાંધવોરે;

કહું નાંયા તને વધામણીરે, ૮

સત્ પંથ તે હમે પાળીયેરે, અખંડ સુખ મહા પદ માળીયેરે;

કહું નાંયા તને વધામણીરે. ૯

દેશે દેશ કર્યા બોધ આપવારે, ત્રિવિધીનો બોજો કાપવારે;

કહું નાંયા તને વધામણીરે. ૧૦

બ્રહ્મનપુરથી હાલી આવીયારે, હમે જાતે તે સૈયદ કાવીયારે;

કહું નાંયા તને વધામણીરે. ૧૧

કુળ હાશમી મારૂં કહીયેરે, સદ્ બોધ તે પ્રેમે લેઈયેરે;

કહું નાંયા તને વધામણીરે. ૧૨

પીર ઇમામશાહ મારૂં નામછેરે, પરાણ સાથે વેહેલ નામછેરે;

કહું નાંયા તને વધામણીરે. ૧૩

( ૨૫ )

ખાકીને તે સેવામાં રાખજોરે, અભેપદ તે તેને આપજોરે;  
કહું નાંચા તને વધામણીરે, ૧૪

---

સાખી

ગુરૂં તૈયાર થયા ચાલવા, નાંચો પક્ષવ સાહે;  
સાથે લેજો વાલમાં, એકલડું નવ રહેવાયે. (૩)



૫૬ ૧૮ અહારમું. રાગ હીંચ.

સાથે હું આવું તમારી, વાલમજ સાથે હું આવું તમારી;  
ચોટયાં તે ચિત્તડે મારી, વાલમજ સાથે હું આવું તમારી.

મધુર વચનને હું મોહીનેરે, ધાતે વાગ્યા મુનેકારી;

વાલમજ સાથે હું આવું તમારી. ૧

માતાજીને હું પુછવા ગયોતોરે, લાગ્યા તે વેણ અકારીરે;

વાલમજ સાથે હું આવું તમારી. ૨

લોભ કપટ દંભ દંઢનેરે, ભાર મુકયો મને ભારી;

વાલમજ સાથે હું આવું તમારી. ૩

જુગતે જુગત મે જાણીરે, થઈ બુદ્ધી છે એની નહારીરે;

વાલમજ સાથે હું આવું તમારી. ૪

ભજનભાવ મુને સૂઝવા નાંદીધુરે, કહે થઈ રહી વસ્તુઓ સારી;

વાલમજ સાથે હું આવું તમારી. ૫

એક સંતાડેને એક મૂકેરે, એક ખાંતે ખરચે ધન ભારી;

વાલમજ સાથે હું આવું તમારી. ૬

નાણું થઈ રહેતારે વીંટી વળીનેરે, પોકાર કરે દુઃખકારી;

વાલમજ સાથે હું આવું તમારી. ૭

પાંતીતે પાપની ના કહેછેરે, સુખમા વળગે ભારી;

વાલમજ સાથે હું આવું તમારી. ૮

( ૨૭ )

ઉધાઈ સમૂ તે વળગેરે, ખાંતે ખાયછે તે ડાંખ મારી;  
વાલમજ સાથે હું આવું તમારી. ૯  
સાથીછો સાચા હંમેશનારે, ચણું નહિ મૂકું હું આ વારી;  
વાલમજ સાથે હું આવું તમારી. ૧૦  
સંસાર સગલું નવ રૂયેરે, વિષ સમ લાગે નારી;  
વાલમજ સાથે હું આવું તમારી. ૧૧  
ખાકી તે વ્યાકુળ થયોછે રે, નાંચો સગે આવે મોરારી;  
વાલમજ સાથે હું આવું તમારી. ૧૨

---

પદ ૧૯ ઓગણીસમું.

---

રાગ દ્વિંશ

સાથે લેવાનો તને ભાઈ, નાંચા સાથે લેવાનો તને ભાઈ;  
રહેજે તું દો થોડા ચાંહી, નાંચા સાથે લેવાનો તને ભાઈ.  
॥ ટેક ॥  
માયાનો પાસ તને પરખળ ખેડોરે, કાટ ઉતરશે તારો ચાંહી;  
નાંચા સાથે લેવાનો તને ભાઈ. ૧  
દેશ વિદેશ મારે ફરવુરે, તેથી રાખું છું તને ચાંહી;  
નાંચા સાથે લેવાનો તને ભાઈ. ૨

- વાણુ દઉં તે તું પાળજેરે, કરજે તું દી થોડા યાંહી;  
નાંયા સાથે લેવાનો તને ભાઈ. ૩
- વિવેક વૈરાગ કહીયે ના ચુકતોરે, માન શિખામણુ મારી;  
નાંયા સાથે લેવાનો તને ભાઈ. ૪
- ઉત્તપત્તી સધળી એક હરીનીરે, ઘટો ઘટમાં એકજ સાંધ;  
નાંયા સાથે લેવાનો તને ભાઈ. ૫
- જીવની હીંશા કહીયે ન કરવીરે કામને મારવો સાહી;  
નાંયા સાથે લેવાનો તને ભાઈ. ૬
- ઉત્તપત્તી સ્થિતી પરલેરે, એ સરવે છે સાહેબ માંહી;  
નાંયા સાથે લેવાનો તને ભાઈ. ૭
- વાદવિવાદ અહંકાર તજજેરે, ભક્તિ સાહેબની ધારી;  
નાંયા સાથે લેવાનો તને ભાઈ. ૮
- કરતા હરતા શ્રી શાહો છેરે, તે રાખજે મનમાં ધારી;  
નાંયા સાથે લેવાનો તને ભાઈ. ૯
- ધ્યાન તે ધણીનું ધરજેરે, જુગે જુગ રમ્યો મુરારી;  
નાંયા સાથે લેવાનો તને ભાઈ. ૧૦
- આશા ત્રશનાં દિલે ના ધરવી, પરનીંદા ને જુઠને વારી,  
નાંયા સાથે લેવાનો તને ભાઈ, ૧૧

( ૨૬ )

કઠોર વચન કહીએ ના કહેવું રે, દોશ બુદ્ધિ દૂર ધારી;  
નાંયા સાથે લેવાનો તને ભાઈ. ૧૨  
પર નારનો સંગ ના કરવો રે, ખાકી દુઃખનું ચૂળ જાણી;  
નાંયા સાથે લેવાનો તને ભાઈ. ૧૩

---

પદ ૨૦ વીસમું.

---

રાગ દ્વિતીય.

વાત એક સાંભળ મારી, કહું તને વાત એક સાંભળ મારી;  
રાખ તનડાના તાપને વારી, કહું તને વાત એક સાંભળ  
મારી. (ટેક)

એક માટીનું સ્થુલ બન્યું છે, આગ પવન ને પાણી;  
કહું તને વાત એક સાંભળ મારી. ૧

તેજ ધરીને કાયા બાંધી રે, એમ માંહી વશ્યા મોરારી;  
કહું તને વાત એક સાંભળ મારી. ૨

પાંચ તે ચોર માંહી વશેછે રે, કામ ક્રોધ લોભ જૂઠું ભારી;  
કહું તને વાત એક સાંભળ મારી. ૩

મોહને કબજે કરવો રે, એમ રહેવું તે મમતાને મારી;  
કહું તને વાત એક સાંભળ મારી. ૪

- સંતોષ સમતા કદીયે તા ચૂકવીરે, રાખ માથાથી મલકું વારી;  
કહું તને વાત એક સાંભળ મારી. ૫
- સ્નેહ એક સાચું સાંઘનુંરે, જેણે ઉપની મેદની સારી;  
કહું તને વાત એક સાંભળ મારી. ૬
- પ્રેમ વીના કોઈ પાર ન પામેરે, માહાપદ તે જે સુખકારી;  
કહું તને વાત એક સાંભળ મારી. ૭
- અતી વેહવાર મિથ્યા જાણવોરે, જેમાં લોભકપટ હોયે ભારી;  
કહું તને વાત એક સાંભળ મારી. ૮
- દેહ કારણે અન્ન જળ લેવુંરે, હરી પ્રસાદ સમૂ એ ધારી;  
કહું તને વાત એક સાંભળ મારી. ૯
- હરવું ફરવું હરીની પ્રદક્ષિણારે, સૂવું બેશવું દંડવત જાણી;  
કહું તને વાત એક સાંભળ મારી. ૧૦
- કારણ કર્મ તે એકજ જાણવારે, થારો તો આન્નદ ભારી;  
કહું તને વાત એક સાંભળ મારી. ૧૧
- ચેરુટાઓ સઘળી હરીને સમર્પી રે, તજ દેવું તે હું પદ કાઢી;  
કહું તને વાત એક સાંભળ મારી. ૧૨
- સાહેબ સેવામાં ખાકી રહેછેરે, જેવું તેવું તે મન માની;  
કહું તને વાત એક સાંભળ મારી. ૧૩
-

## પદ ૨૧ એકવીસમું.

રાજ હિંચ.

રાખજે વાત મન ધારી, સુહિર એક રાખજે વાત મન ધારી;  
કહું જીવ સ્વભાવ વિસ્તારી, સુહિર એક રાખજે વાત મન  
ધારી. ( ટેક. )

સ્વભાવ જીવમાં જોટલા જડેછેરે, તેમાં શુભ અશુભ લેધારી;  
સુહિર એક રાખજે વાત મન ધારી. ૧

અશુભ સ્વભાવે કરીનેરે, જીવ દુઃખ પામે છે ભારી;  
સુહિર એક રાખજે વાત મન ધારી. ૨

શુભ સ્વભાવે સુખ થાય છે રે, મહાલે તે માહપદ માંહી;  
સુહિર એક રાખજે વાત મન ધારી. ૩

ચાર સ્વભાવની વિગત લેજેરે, ને કહું તને વિસ્તારી;  
સુહિર એક રાખજે વાત મન ધારી. ૪

એક પશુને ખીજે સિંહનોરે, ત્રીજે ભૂત દેવ ચોથે ધારી;  
સુહિર એક રાખજે વાત મન ધારી. ૫

તૃણા ભોગ અભિલાષારે, પશુપણું તે લેજે વિચારી;  
સુહિર એક રાખજે વાત મન ધારી. ૬

ખાણું ખીણું ભોગ કામાદિકનાંરે, તેતો થાયેઅતેદુઃખકારી;  
સુહિર એક રાખજે વાત મન ધારી. ૭



કોધનો સ્વભાવ એ સિંહનોરે, એ તો લક્ષણ છે હિચ્કારી;  
 સુદિર એક રાખજે વાત મન ધારી. ૮  
 ઘાતકી ઇર્ષા કુવેણથીરે, મન વચન કર્મે એ ભારી;  
 સુદિર એક રાખજે વાત મન ધારી. ૯  
 પ્રેતનો તો ભાવ એ છે રે, છલ કપટ ને દંભ ભારી;  
 સુદિર એક રાખજે વાત મન ધારી. ૧૦  
 પ્રપંચે અતી પસ્તાશોરે, એથી જશો તે નરકે મારી;  
 સુદિર એક રાખજે વાત મન ધારી. ૧૧  
 દેવ સ્વભાવ જે દેહિમાંરે, બુદ્ધિ દીસે એકજ સારી;  
 સુદિર એક રાખજે વાત મન ધારી. ૧૨  
 સુદ્ધબુદ્ધિ શુભ કામનીરે, વિદ્યા વૈરાગને ભલાઇ;  
 સુદિર એક રાખજે વાત મન ધારી. ૧૩  
 ખાકી તે વિનવે સાહેબનેરે, જણે રચી આ મેદની સારી;  
 સુદિર એક રાખજે વાત મન ધારી. ૧૪

---

પદ ૨૨ ખાવીસમું.

---

રાગ હિંચ.

મનડુ રાખવું વારી, માયાથી મનડું રાખવું વારી;  
 એક સાહેબ ઉર ધારી, માયાથી મનડું રાખવું વારી(ટેક.)

- જીવરાજ દેહ મંડળનોરે, તેની સેના અતી સુખકારી;  
 માયાથી મનડું રાખવું વારી. ૧
- ઉત્તપત્ત જીવની કીધીરે, તેનું કારણ કહું વિસ્તારી;  
 માયાથી મનડું રાખવું વારી. ૨
- ભક્ષાઇ જીવની શોધવીરે, એછે વણું અતી સુખકારી;  
 માયાથી મનડું રાખવું વારી. ૩
- સુદ્ધ સાહેબની કરવીરે, જેણે રચીછે રચના આ સારી;  
 માયાથી મનડું રાખવું વારી. ૪
- તેની રચનાએ મોહીનેરે, શોધવું હોય જે સુખકારી;  
 માયાથી મનડું રાખવું વારી. ૫
- રચના આ સરવે સાહેબનીરે, ઝોળખ ઇન્દ્રિયોને સારી;  
 માયાથી મનડું રાખવું વારી. ૬
- પાંચ તત્વનું શરીરછેરે, વળી પિત કફ વાયુ દુઃખકારિક;  
 માયાથી મનડું રાખવું વારી. ૭
- જેથી કરી જ્ય નાશનોરે, જેમ ભુખ પચાસ બહુ ભારી;  
 માયાથી મનડું રાખવું વારી. ૮
- અક્ષી જળ સિંહ શત્રુરે, તેયણ અતીશે નાશકારી;  
 માયાથી મનડું રાખવું વારી. ૯
- શરીર અર્થે અન જળ રચીશું રે, તે લેણું નીમિત્તે ધારી;  
 માયાથી મનડું રાખવું વારી. ૧૦

બે જાતની સેના શરીરમાં રે, સ્થુલ સુક્ષ્મ જો જો ભારી;  
 માયાથી મનડું રાખવું વારી. ૧૧  
 સ્થુળ તે હાથ પગ ભારે, સુક્ષ્મ તે ગ્રેમ ક્રોધ બળી;  
 માયાથી મનડું રાખવું વારી. ૧૨  
 નેથી કરી જ્ય થાયછે રે, તેતો બુદ્ધીછે વિસ્તાર વાળી;  
 માયાથી મનડું રાખવું વારી. ૧૩  
 ખાકી ચે સ્વામી ઓળખ્યારે, તેથી રહ્યું છે મનડું માની;  
 માયાથી મનડું રાખવું વારી. ૧૪

૫૬ ૨૩ તેવીસમું.

રાગ હિંચ ધોળ.

ઓળખી લેને મુરારી, જીવતું ઓળખી લેને મુરારી;  
 રચનાં ત્યંતડે ધારી, જીવતું ઓળખી લેને મુરારી; (ટક)  
 પદાર્થ ખેંચી દેહ રચીછે, એમાં શોભે છે બારબારી;  
 જીવતું ઓળખી લેને મુરારી. ૧  
 જે નેત્રથી દ્રષ્ટે પડેછે રે, હાડ મૌશને ત્વચા સારી;  
 જીવતું ઓળખી લેને મુરારી. ૨  
 સુક્ષ્મ તેતો ચેતનું છે રે, તેની બીજીએ બેઠી સારી;  
 જીવતું ઓળખી લેને મુરારી. ૩

તંત્રે બુદ્ધિની આંખે જોવાયેછેરે, માન વાતતું નાયા મારી;  
જવતું ઓળખી લેજે મુરારી. ૪

સ્થુળ નેત્રથી દુર રહેછેરે, ૧૦૪ રૂપ તેજ તારૂં ભારી;  
જવતું ઓળખી લેજે મુરારી. ૫

ગુણુછે જોટલા શરીરનારે, રાખ તેટલા આધીન ભાઈ;  
જવતું ઓળખી લેજે મુરારી. ૬

ચેતન પરદેશી જાણુવોરે, તે કામે આવ્યોછે યાંહી;  
જવતું ઓળખી લેજે મુરારી. ૭

એની ઓળખાણુ રહ્યોછેરે, ઉત્તમ જીવ તો અધિકારી;  
જવતું ઓળખી લેજે મુરારી. ૮

પૂર્વેના પુનઃ પાપ ખમવારે, દુઃખ સુખ તે દેહના ધારી;  
જવતું ઓળખી લેજે મુરારી. ૯

ભાગી અભાગી તેને કહેછેરે, કર્મા કર્મે તે લેજે ધારી;  
જવતું ઓળખી લેજે મુરારી. ૧૦

શરીર તે આધીન રહેછેરે, તેથી લેવી તે ઓળખાણુ ભારી;  
જવતું ઓળખી લેજે મુરારી. ૧૧

સ્વભાવની ઓળખાણુ જાણુવીરે, એજ કુંચીત્ત મનમાં મારી;  
જવતું ઓળખી લેજે મુરારી. ૧૨

એજ પુર્ણાતન કરવુરે, ઓળખ જે ચેતન નામી;  
જવતું ઓળખી લેજે મુરારી. ૧૩

એ ઓળખાણે બ્રહ્મ બાણવોરે, જે અમુલ્ય રત્નની ખાણી;  
 જીવતું ઓળખી લેજે મુરારી. ૧૪  
 ખાકી આઠ્યો આ દેશમાં રે, તે તો પરદેશી બાણવો માની;  
 જીવતું ઓળખી લેજે મુરારી. ૧૫

પદ ૨૪ ચોવીસમું.

રાગ હિંચ.

વાત એક ચિત્તડે રાખી, લેજે ભાઈવાત એક ચિત્તડે રાખી;  
 કહોર કુવેણને શાંખી, લેજે ભાઈવાત એક ચિત્તડે રાખી (ટેક)  
 જીજ્ઞાસુ તે જીમમાં કહેવાયછેરે, મેલે પરથમ પાપને ત્યાગી;  
 લેજે ભાઈવાત એક ચિત્તડે રાખી. ૧  
 પરથમ અપેક્ષા ધર્મની થાયછેરે, કેહેનિશ પાપતું કયાંથી;  
 લેજે ભાઈવાત એક ચિત્તડે રાખી. ૨  
 નિશપાપ તે દેવ કહેવાયછેરે, પાપ રૂપ અશુર લેજે બાણી;  
 લેજે ભાઈવાત એક ચિત્તડે રાખી. ૩  
 તેથી હ્ય સાહેબનું રાખવું રે, બશે તે પાપ એથી નાશી.  
 લેજે ભાઈવાત એક ચિત્તડે રાખી. ૪

પાપનો ત્યાગએ લક્ષણ મનુષ્યનું, અશુર પાપમાં રહે માની;  
 લેજે ભાઈવાત એક ચિત્તડે રાખી. ૫

જેરે પુરૂષે મનશા ત્યાગીરે, રહે વ્યતિત્ત પાપોથી જાગી;  
 લેજે ભાઈવાત એક ચિત્તડે રાખી. ૬

ઉત્તમ મનુષ્ય તેને કહેવોરે, રહે સાહેબથી જ જાગી;  
 લેજે ભાઈવાત એક ચિત્તડે રાખી. ૭

પરથમ ઉત્તપત્તી જીવનીરે, તેતો નીચ પણેથી લાગી;  
 લેજે ભાઈવાત એક ચિત્તડે રાખી. ૮

આદીથી બળ ભોગનુંરે, તેથી બુદ્ધી તે શત્રુ લાગી;  
 લેજે ભાઈવાત એક ચિત્તડે રાખી. ૯

બુદ્ધિનું બળ ત્યાં નહિ ચાલેરે, એ પાછળથી તે આવી;  
 લેજે ભાઈવાત એક ચિત્તડે રાખી. ૧૦

બાળપણથી ભોગે ઘેર્યોરે, હૃદય રૂપી તે એ ગઢ ભાઈ;  
 લેજે ભાઈ વાત એક ચિત્તડે રાખી. ૧૧

મન સ્વભાવ તેને વળગ્યોરે, તેને ખચિત્ત લેજે માની;  
 લેજે ભાઈવાત એક ચિત્તડે રાખી. ૧૨

નિર્મળ બુદ્ધે ન્યાય પ્રગટેરે, જીવ ભોગોને બેશે ત્યાગી;  
 લેજે ભાઈવાત એક ચિત્તડે રાખી. ૧૩

પુરપાર્થની અપેક્ષા થાયછેરે, નાંચા રહેજેતું ચિત્તમાં જાગી;  
લેજે ભાઈવાત એક ચિત્તડે રાખી. ૧૪  
ચો દિશ સાંધતે ખાફી ભાખેરે, જેણે લીધું છે એકજ માની;  
લેજે ભાઈવાત એક ચિત્તડે રાખી. ૧૫

---

સાખી.

---

ચિત્ત નિર્મળ રાખજે, અંતર એકજ નામ;  
સખ વટ સરખો જાણજે, ભવતારણ ભગવાન. (૪)



## પદ રપ પચીસમું.

રાગ વેળાવલ.

નાયાપાળ જે એકજ વાણુ, સત્પંથ જાળવી. (ટેક)  
 ધ્યાન ધરજે ગુરજીનું સાર, અંતર બીકના આણવી. નાયા. ૧  
 ધ્યુ સાહેબે અવતાર, ભક્ત લેશે જાળવી. નાયા. ૨  
 નરજી પ્રગટ આવે સાર, તને દેખાડું ભાળવી. નાયા. ૩  
 નાંયા જાણજે દશમો અવતાર, શંખા મન ન આણવી. નાયા. ૪  
 જેણે ઓળખ્યા શ્રી નકલંક, લેશે તેને જાળવી. નાયા. ૫  
 જેથી નરજી પરશન હોયે, વરતી તેમાં તાણવી. નાયા. ૬  
 હમે નાંયા જશું નિર્વાણ, રહેજે ભાઈ જાળવી. નાયા. ૭  
 તને સાથે નહિ લેવાયે, અહીં વખત ગાળવી. નાયા. ૮  
 વળતા આવીશું હમો યાંહી, લેશું તારે જાળવી. નાયા. ૯  
 ફરજે તું આટલા માંહી, વાણી તારે પાળવી. નાયા. ૧૦  
 રાખજે તું શણું માહે, ખાટીની ચિંતા આણવી. નાયા. ૧૧

સાખી

નાયા વિનવે ગોરને, રથ જોડયો જે વાર;  
 ભૂલી ન જશે વાલમાં, એક તારો આધાર. (પ)



## પદ ૨૬ છવીસમું.

—(૦)—

રાગ હિંચ, વણ્ણારાતો.

- ગુરુજીયે રથ જોડયો, મે જોડતાં દીઠા સાહેબજી. (૧૬)
- રથ તમારો છોડો, છોડાવનાર નાંચો સાહેબજી; ૧
- ઘડી એક ઉભલા રહોતો, હું પાણી લાવું સાહેબજી
- દાતણ કરતાં જાઓ, પાણી લાવનાર નાંચો સાહેબજી. ૨
- ઘડી એક ઉભલા રહોતો, હું નાવણ લાવું સાહેબજી;
- નાવણ કરતા જાઓ, તે લાવનાર નાંચો સાહેબજી. ૩
- ઘડી એક ઉભલા રહોતો, હું જમા લાવું સાહેબજી;
- જમા લાવનાર નાંચો, ગુરુને મન લાવ્યો સાહેબજી. ૪
- ઘડી એક ઉભલા રહોતો, હું પાઘણ લાવું સાહેબજી;
- પાઘણ લાવનાર નાંચો, ગુરુએ હાથ ઝાલ્યો સાહેબજી. ૫
- ઘડી એક ઉભલા રહોતો, હું ભોજન લાવું સાહેબજી;
- ભોજન કરતાં જાઓ, તે લાવનાર નાંચો સાહેબજી. ૬
- ઘડી એક ઉભલા રહોતો, હું પુલડાં લાવું સાહેબજી;
- પુલડાં લાવનાર નાંચો, ગુરુ શું ચિત્ત લાવ્યો સાહેબજી. ૭

( ૪૧ )

ધડી એક ઉલલા રહોતો, હું સેવા લાવું સાહેબજી;  
સેવા લાવનાર નાંચો, ખાકીને મન ભાવ્યો સાહેબજી. ૮

---

સાખી.

---

નાંચો વનમાં ટળવળે, ગોરજ ચાલ્યા જાયે;  
જેમ દાવાનળ પ્રગટયું, તેમ નાંચો વ્યાકુળ થાયે. ૬



અહ ર૭ સતાવીસમું.

રાગ ભરથરીના.

ગુરૂ મુકી મુને કયાં ગયા ? દિલડે લાગી લાયેલ;

એકલો શું મેલી ગયા ? જીવું કોને આધારેલ;

સાહે થજે સ્વામી માહેરા. ૧

ચિત્તડું તે સાથી ચોરીયું ? શું મારો અપરાધેલ ?

ભાવે ભેટા લઈ ખાથમાં, સહાય કરો દીનાનાથેલ;

સાહે થજે સ્વામી માહેરા. ૨

પાપી પુરો છું વિશ્વમાં, જાણ્યા નહિ જુગદિશેલ.

હાથ ઝાલો ગુણ સાગરા, ભમીયો દિવસ રાતેલ;

સાહે થજે સ્વામી માહેરા. ૩

વન વિકટ બીહામણું ચો દિશ ખાવાને ધાયેલ;

સગા કુટુંબ બેની બંધવા, આ ભરણે લાગે અંગારેલ;

સાહે થજે સ્વામી માહેરા. ૪

દર્શન દેઈને લોભાવિયો, માર્યા ન્યણાના ખાણેલ-

ઠાળજું મારે કોરીયું, વેંધ્યા મમ્ પ્રાણેલ;

સાહે થજે સ્વામી માહેરા. ૫

લોહ ખાણે જેને વાગીયા, તેતો બચ્યા કંઈ એક જીવેલ;

પ્રેમે વેધલો જીવ નહિ બચે, સમગ્રી કાળજે ચોટજી;  
સાહે થજે સ્વામી માહેરા. ૬

દેહ ધ્રુવેછે માહેરી, આંખે શોણિત ધારજી;

ગાત્ર મારારે ગાળી ગયા, ધાયેલ થયો સરદારજી

સાહે થજે સ્વામી માહેરા. ૭

કંપ વાયુ પ્રગટયો, થરથર કંપે શરીરજી;

સુદ્ધ નથીરે શરીરની, જુગ આ ખાવાને ધાયજી;

સાહે થજે સ્વામી માહેરા. ૮

દયાનિધી દયા કરો, દર્શન દેજે દીના નાથજી;

એક એશિંગળ તાહેરે, બીજે સૂઝે નહિ કાંધજી;

સાહે થજે સ્વામી માહેરા. ૯

જુગ જુઠાણું જાણતો, કષ્ટ વેડતો નહિ કાંધજી;

સાથે રહેતો મારા સ્થામને, દિન રાત કરતો સેવજી;

સાહે થજે સ્વામી માહેરા. ૧૦

દયા સાગર શિરોમણી, શક્યા ગુણ ભંડારજી;

અરજી મારીરે શાંભળો, બોલાવો ચરણની પાસજી;

સાહે થાજે સ્વામી માહેરા. ૧૧

એવું હતું જાહેરે, નહોતો કોઈ સાથજી;

દર્શન દેધ ઘેલો કેમ કર્યો ? હવે કેમ રહું નાથજી ?

સાહે થાજે સ્વામી માહેરા. ૧૨

કર્મ મારા નવ જોને સ્વામી, જોને આપનું વેણુજ;  
વેણુ ખાંધ્યા મુને લઈ જોને, આ વન ખાવા ધાએજ;

સાહે થજો સ્વામી માહેરા. ૧૩

કુવે ઉતરતાં વ્રત ટુટીયો, સાહેર ખેડી વિખરાયેજ;  
વનડે દાવા નળ સળગીયો, ધરમાં લાગી આ લાયેજ;

સાહે થજો સ્વામી માહેરા. ૧૪

આધારે હવે કોને રહું ? નિરાધાર નહિ રહેવાયજ.  
સજ્જન વછોવા કેમ સહું ? વળી જેનો આધારજ;

સાહે થજો સ્વામી માહેરા. ૧૫

પંખી સરવે ઉડી જોને, જમને કહેજો વાતજ,  
દાસ દુભાણો દુઃખથી, ગોરજ વીયોગ ના સહેવાયજ;

સાહે થજો સ્વામી માહેરા. ૧૬

કાકાલા તું બોલાવને, તારે મીઠો સ્વરજ;  
તારે શબ્દે શાહો બોલશે, સોને મઠાવું તારી ચાંચજ;

સાહે થજો સ્વામી માહેરા. ૧૭

મોર તું ટહીકીયો, કંધક દીક્ષ મારા નાથજ;  
બોલ વીરા તુજને વીનવું, લળી લળી લાગું તુને પાયજ;

સાહે થજો સ્વામી માહેરા. ૧૮

( ૪૫ )

વનચર વીરારે લોભીયા, કેમ લોભે લજવાવોલ,  
દેખાડો દીના નાથને, કાંઈ વશ્યા એ કિર્તારલ;  
સાહે થજે સ્વામી માહેરા. ૧૯

ભાવે ભેટાને એ ભુધરા ! ભવે ભવને દાસલ;  
ઓધારણ ત્રિલોકના, ગુરુલ આપ કિર્તારલ;  
સાહે થજે સ્વામી માહેરા. ૨૦

વેણુ ખાંધ્યો શાંઘ્યાં, નાંચો નાહ જાયે બારલ,  
દાસ ખાકીરે વિનવે, લજ્જા રાખણ હારલ;  
સાહે થજે સ્વામી માહેરા. ૨૧

—(૧:૧)—

માખી

લજ્જા રાખણ શાંઘ્યા, દર્શન દેજે પુર;  
ઘટો ઘટે વશી રહ્યા, જ્ઞાનીને હજુર.



પદ ૨૮ અક્ષવીશમ્નુ.

રાગ ગરબી

- સખી સોમિ સરજન હાર, સુખડાં દેનેરે;  
મારા દુઃખડાં કરને દૂર, દર્શન દેનેરે. ૧
- સખી મંગળે મહા ધામ, અખંડ અવિનાશીરે;  
જપિએ નિશદિન સાર, ટાળે કાંસીરે ૨
- સખી બુધે મુખ બુધ્ધ એક, સાહેબની રાખોરે;  
આખો જોણે આ દેહ, તેશું પ્રેમ બાંધોરે. ૩
- સખી બ્રહ્મસ્પતે બહુ નામ, તેનાં કહીયેરે;  
જપીયે અંજયો જપ, મહા સુખ લઈયેરે. ૪
- સખી શુક્રે શોભે સાર, બીજત્રત પુરોરે;  
જે કરશે નરને નાર, નહિ રહેશે અધુરોરે. ૫
- સખી શનીયે સકળ ગુણ જાણુ, વટ વટ બોલેરે;  
મહા વાયક જાણુ જેહ, મહાપદમાં ડોલેરે. ૬
- સખી રવીએ ઉગ્યા ભાણુ, નાંચો વિનવેરે;  
દર્શન દેને નાથ, ખાકીરે સેવે. ૭

## પદ રદ ઓજણ ત્રીસમું

રાગ ગરબી.

સખી કારતગે કંથ કિર્તાર, મુજને મળજેરે,	૧
મારા ભવનાં બંધન સાર, પરલે કરજેરે.	૧
સખી માગસરે મેલી નાથ, હવે નવ જઇયેરે,	
એક ઓશિંગળ જેહ, દુઃખ તેને ના દઇયેરે.	૨
સખી પોષે સોષે ઉર, ત્રિહે દુઃખ પીડે રે;	
દર્શન વીના નાથ, છવડું તલખેરે.	૩
સખી માહે મારો શાહ, આવી મળશેરે;	
તૈયે થાશે આનંદ, કલ્પવૃક્ષ ફળશેરે.	૪
સખી ફાગણે ફૂલ્યા ફુલ, બહુ ભાંતીરે;	
મારે અંગે થાયે ઉકળાટ, ધડકે છાતીરે.	૫
સખી ચૈત્રે ચિત્ત વ્યાકુળ, ગુરૂ ગમ સાડેરે;	
વિનવું હું વારોવાર, દુઃખ બહુ પામુંરે.	૬
સખી વૈશાખે વાયુપુર, પ્રેમનો ચાલેરે;	
અલખેલો દીનાનાથ, રહ્યામાં સાલેરે.	૭
સખી જેઠે જેણે હઠ, એકજ માંડીરે;	



- લાગી સાંઘથી જોની રેક, તે કેમ જાયે છાંડીરે? ૮
- સખી આસાડે આબ્યો, વરસ વરસવા કાજેરે;  
વહે નહિયું તે ધમધાર, પૃથ્વી ધુજેરે. ૯
- સખી શ્રાવણે સરવડ થાયે, વરસે છબૂકેરે;  
મને તજી ગયાછે નાથ, કાળજી ક'પેરે. ૧૦
- સખી ભાદરવે ભરપુર, ભડ ભડ ગાજેરે;  
રગે રગે ક'પે અંગ, દિલડું દાઝેરે. ૧૧
- સખી આસોએ આ ઠામ, ફરી ફરી થાકયોરે;  
મારે આંખે આંસુ ધાર, શાહો મારો જગોરે. ૧૨
- સખી માસે પુરા ખાર, પુરણ કીધારે;  
આ નાંચો ફરે ચોદીશ, પ્રેમનાં બીધારે. ૧૩
- સખી ગાયે શીખે આ માસ, પુરા ખારેરે;  
ખાકી તેને ના લોપે કામ, વિયોગ ના પામેરે. ૧૪

---

પદ ૩૦ ત્રીસમું.

---

રાગ ગરબી.

- સખી પડવે પ્રેમનો પંથ, પુરણ પહેલોરે;  
જે ચડીયોરે આ પંથ, આનંદ સેહલોરે. ૧

- સખી બીજે બહુ ગુણવંત, અખંડ અવિનાશીરે;  
 ઘટો ઘટ બોલે નાથ, જંબુદ્વિપનો વાશીરે. ૨  
 સખી ત્રીજે ત્રિભોવન નાથ, ત્રવેણી ત્રસ્તેરે;  
 વશી રહો નિજ ધામ, ઓળખાયે સુરતેરે. ૩  
 સખી ચોથે ચતુરા નાથ, ચોદિશ વશીયોરે;  
 જેને ગોર નર મળીયા સાર, તે રંગે રસીયોરે. ૪  
 સખી પાંચમે પુરણ પ્રેમ, જેને હૃદે વશીયોરે;  
 ઉગ્યો સોળ કળાનો સૂર, કાળજ ખસીયોરે. ૫  
 સખી છઠ્ઠે છલખલ દુર, મનની કરજોરે;  
 સત્ ગોરનું એકજ ધ્યાન, હૃદેમાં ધરજોરે. ૬  
 સખી સાતમે સાતે સાહેર, સૈને તરશેરે;  
 ટળશે ચોરાસી ફંદ, ગુરૂજને વરશેરે. ૭  
 સખી આઠમે અલખ દાતાર, અલખેલો સ્વામીરે;  
 ભક્તિ વસ ભગવાન, અંતર જમીરે. ૮  
 સખી નોમે નવનિધ, નવધા ભક્તિરે;  
 ટાળે ત્રિવિધીનાં તાપ, આપે મુક્તિરે. ૯  
 સખી દશમે દયાદાન, ગુરૂજને દધયેરે;  
 તનમન ધનને શિસે, ભાક્ત લેયેરે. ૧૦  
 સખી એકાદસે અવિનાશ, જંબુએ પળિયારે;  
 આવી ટાળો હમારા દુઃખ, ભાવે ભળિયારે. ૧૧

- સંખી પારસે બ્રહ્મ અવિનાસ, તજી કેમ જૈયેરે;  
મુને મારેલ મોહનાં પાણી, સરણે લઈયેરે. ૧૨
- સખી તેરસે ત્રિધા તાપ, તનનાં વારોરે;  
જાણુદ્વિપના નાથ; હાથ મારો આલોરે. ૧૩
- સખી ચૌદસે ચઉદ ભૂવન, ડોલવા લાગ્યારે;  
નાંચાચે માંડયો તપ, ગોર મન જાગ્યારે. ૧૪
- સખી પુનમે પૂરણ પુન, નાંચાનાં ફળિયારે;  
ખાકીને મળીયા ગોર, ચોરાસીના ટળિયારે. ૧૫

---

સાખી.

કલ્પાંત કરે નાંચો અતી, આંખે શોણિત ધાર;  
અનજળ તે રૂચે નહિ, ધાર્યો પ્રેમ સણગાર. (૮)



## પદ ૩૧ એકત્રીસમું.

રાગ હિંચ, ગરબી.

ગોરજી કારતક મહીનો કીમિયોરે,  
એવો અણુ શોભતો સંસારે દયાળ;  
પીરજી પરગટ પધારજોરે. ૧

ગોરજી ભાગસરે મનડું માહેરું રે,  
ચિત્તડે ચોંટયા ચતુરસુખણુરે દયાળ;  
પીરજી પરગટ પધારજોરે. ૨

ગોરજી પોશે પ્રેમે પોહોંચ્યાડજોરે,  
મારા દિલડે માનેલ હામરે દયાળ;  
પીરજી પરગટ પધારજોરે. ૩

ગોરજી માહ માસે હોંસ એવડીરે,  
રાખજો ચરણની માંહેરે દયાળ;  
પીરજી પરગટ પધારજોરે. ૪

ગોરજી ફાગણે ફર્યો પુદડીરે,  
ફર્યો હું દિ ને રાતરે દયાળ;  
પીરજી પરગટ પધારજોરે. ૫

ગોરજી ચૈતરે ચિત્ત ઉલટયોરે,  
તજ્યાં અન્ન જળ વસ્ત્ર અહારરે દયાળ;  
પીરજી પરગટ પધારજોરે. ૬

ગોરજી વૈશાખે વિષ ટાળજોરે,  
ટાળો જનમ મરણના દુઃખરે દયાળ;  
પીરજી પરગટ પધારજોરે. ૭

ગોરજી જોડે જોડણું વિનણુરે,  
તેડણું ધરજો માફું ધ્યાનરે દયાળ;  
પીરજી પરગટ પધારજોરે. ૮

ગોરજી અસાડે આઠ્યો મેવલોરે,  
મારા ન્યણે આંસુ ધારરે દયાળ;  
પીરજી પરગટ પધારજોરે. ૯

ગોરજી શ્રાવણે સરવડ માંડીયુંરે,  
હૃદયે પ્રગટયો પ્રેમ અંકુરરે દયાળ;  
પીરજી પરગટ પધારજોરે. ૧૦

ગોરજી ભાદરવે ભ્ય ભાંગીયોરે,  
હજીયે ના મળિયા હીનાનાથરે દયાળ;  
પીરજી પરગટ પધારજોરે. ૧૧

ગોરજી આસોએ અતી અકળાવીયોરે.

( ૫૩ )

હજીયે ના મળિયા દીનાનાથરે દયાળ;  
પીરજી પરગટ પધારજેરે. ૧૨

ગોરજી ખાકીની વિનતી સાંભળોરે,  
નાંચો વિનવે દિ ને રાતરે દયાળ;  
પીરજી પરગટ પધારજેરે. ૧૩

---

પદ ૩૨ બત્રીસમું.

---

રાગ હિંચ ગરબી.

ગોરજી પડવે પંથ દેખાડીયોરે,  
તજી મુને ચાલ્યા કેમરે દયાળ ?  
પીરજી વેહેલેરા પધારજેરે. ૧

ગોરજી બીજે બળવંત સાર્થીયોરે,  
મારા બાળો લવના બંધરે દયાળ;  
પીરજી વેહેલેરા પધારજેરે. ૨

ગોરજી ત્રીજે તળશું એકલોરે,  
મારે અંગે કિભરેલ લાચરે દયાળ;  
પીરજી વેહેલેરા પધારજેરે. ૩

ગોરજી ચોથે ચિત્ત ચીતવોરે,

- આવો દેવાને દિદારરે દયાળ;  
 પીરજી વેહેલેરા પધારજેરે. ૪
- ગોરજી પાંચમે પુરો આશનેરે,  
 ઘણા વીત્યા વરસને આસરે દયાળ;  
 પીરજી વેહેલેરા પધારજેરે. ૫
- ગોરજી છઠ્ઠે વેહલા આવજેરે,  
 વરસ વીત્યા ફરતાં ખારરે દયાળ;  
 પીરજી વેહેલેરા પધારજેરે. ૬
- ગોરજી સાતમે સેવા કીજીયેરે,  
 હવે એકલું રહ્યું નહિ જયેરે દયાળ;  
 પીરજી વેહેલેરા પધારજેરે. ૭
- ગોરજી આઠમે આવો આ ઠામમાંરે,  
 મુજ દાસની કરવા સારરે દયાળ;  
 પીરજી વેહેલેરા પધારજેરે. ૮
- ગોરજી નેમ નેમ નહિ દુટસેરે,  
 ચોંટયા ચિત્તડે ચતુરમુજાયરે દયાળ;  
 પીરજી વેહેલેરા પધારજેરે; ૯
- ગોરજી દશમે દીશ ભુલીયેરે,  
 એક ચોંટયું શબ્દનુ ખાણરે દયાળ;

- પીરજી વેહેલેરા પધારજેરે. ૧૦  
 ગોરજી એકાદશી એક વાતડીરે,  
 સાલે મારા રૂદિયા માંહેરે દયાળ;  
 પીરજી વેહેલેરા પધારજેરે. ૧૧  
 ગોરજી બારસે બળ બાંધવારે,  
 મેંતો જડિયા જીકરના બંધરે દયાળ;  
 પીરજી વેહેલેરા પધારજેરે. ૧૨  
 ગોરજી તેરસે તીરથ દેહનુંરે,  
 તેમાં રમવું દિવસ રાતરે દયાળ;  
 પીરજી વેહેલેરા પધારજેરે. ૧૩  
 ગોરજી ચૌદસે ચો દિશ શોભતોરે,  
 તારો સચરાચારી રંગરે દયાળ;  
 પીરજી વેહેલેરા પધારજેરે. ૧૪  
 ગોરજી પુનમે ચંદ ઉગિયોરે,  
 નાંચા ખાકીનો સરદારરે દયાળ;  
 પીરજી વેહેલેરા પધારજેરે. ૧૫
-



( ૫૬ )

૫૬ ૩૩ તેત્રીસમું.

રાગ હિંચ બરબી.

ગોરજ સોમે સૂરજ ઊગિયોરે,  
તેના પ્રગટ્યાં પરબળ નુરરે દયાળ;  
સંદેશો ના આવીયોરે.

૧

ગોરજ મંગળે ગંગા ઉલટીરે,  
ચાલ્યાં અવળે પૂરે નીરરે દયાળ;  
સંદેશો ના આવીયોરે.

૨

ગોરજ બુદ્ધે શુદ્ધ ઉડી ગધરે,  
હળુચે ના લાઠ્યો પારરે દયાળ;  
સંદેશો ના આવીયોરે.

૩

ગોરજ બ્રેહ્મસ્પત વિત્યો વાતમાંરે,  
રથડે થાઓને અશવારરે દયાળ;  
સંદેશો ના આવીયોરે.

૪

ગોરજ શુક્રરે હવે શું કરેરે ?  
મારા તનડામાં લાગે તાપરે દયાળ;  
સંદેશો ના આવીયોરે.

૫

ગોરજ સનીચે સરવે છુટીયુરે,

( ૫૭ )

મારા મોહ માયાના બંધરે દયાળ;  
સંદેસો ના આવીયોરે, ૬  
ગોરજી રવીયે રથ ખેડવોરે,  
આવો દાંગ મૂલક મોઝારે દયાળ;  
સંદેસો ના આવીયોરે. ૭  
ગોરજી અરજી ખાંકીની શુણ્ઝેરે,  
નાંચો વિનવે વારમ્ વારે દયાળ;  
સંદેશો ના આવીયોરે. ૮

---

સાખી

કાગળ મોકલો ગોરજી, પહોંચે મનના કોડ;  
વિનતી સાંભળો માહેરી, નથી જગતમાં બેડ. (૯)



રાગ ગરબી.

- શાહોજી અલખ દાતાર, મારે ઘેર આવોને;  
હું લળી લળી લાગું પાયે, મારા ઘેર આવોને. (ટક)
- દરશન કાળે દયા કરી, ઘેર આવોને;  
મારા દુઃખ દારિદ્ર જાયે, મારે ઘેર આવોને. ૧
- જંગલ જંગલ શોધીયા, ઘેર આવોને;  
પામ્યો નહિ હજી પાર, મારે ઘેર આવોને. ૨
- શેરિયે પથરાવું પુલડાં, ઘેર આવોને;  
કંકુના પાદ્મણુ સાર, મારે ઘેર આવોને. ૩
- પોઠણુ આપું ઢોલિયા, ઘેર આવોને;  
ઓઠણુ આપું ચીર, મારે ઘેર આવોને. ૪
- દાતણુ આપું શોભતાં, ઘેર આવોને;  
નાવણુ આછા નીર, મારે ઘેર આવોને. ૫
- સેવ સુંવાળી લાખસી, ઘેર આવોને;  
સાથે મળ ગળિઓ કસાર, મારે ઘેર આવોને. ૬
- ભાત પીરશું ભાવથી, ઘેર આવોને;  
ઘેબર ખાન સાથ, મારે ઘેર આવોને. ૭

ખાસુદી પુરી પીરશું, ઘેર આવોને;	
શખંડ જલેખી નાથ, મારે ઘેર આવોને.	૮
દુધપાક પેંડા ભાવથી, ઘેર આવોને;	
સુતરફેણી ખરફી સાર, મારે ઘેર આવોને.	૯
ભજ્યાને ભાજી રાંધીયા, ઘેર આવોને;	
શાક કર્યા તૈયાર, મારે ઘેર આવોને.	૧૦
કરી કડી કચોળીયો, ઘેર આવોને;	
દાળ દુધી સાથ, મારે ઘેર આવોને.	૧૧
ખદામ કાળુ દ્રાક્ષડી, ઘેર આવોને;	
લાવું મેવો અપરંપાર, મારે ઘેર આવોને.	૧૨
મુખવાસ આપું શોભતા, ઘેર આવોને;	
જમજો નિત નિત નાથ. મારે ઘેર આવોને.	૧૩
નાંયાના સ્વામી સાંભળો, ઘેર આવોને;	
ખાફી વિનવે વારોવાર, મારે ઘેર આવોને.	૧૪

---

સાખી.

---

ભોજન લાવું ભાવથી, ભવ તારણ ભગવાન;  
 વાલમ વેહેલા પધારજો, જમવા શુંદર શ્યામ. (૧૦)

---

## પદ રૂપ પાંત્રીસમું.

રાગ હીંચ ઘોળ.

- કેમ દઉ તમનેરે હરી જવા ?  
 રહેજો મારા અંતશઃકથુમાં બાવા. (ટેક)
- સાને બહાલા વનડે ગયાછો મેલી ?  
 કેમ દુઃખ જાયેરે હો કેલી ? કેમ દઉ-૧
- સાને બહાલા મનડું તે માફં ચોર્યું ?  
 કાળજી પ્રેમેરે હો કોર્યું. કેમ દઉ-૨
- સાને બહાલા દરશન દીધાં પેહેલા ?  
 હવે કેમ કીધાંરે હો ઘેલા ? કેમ દઉ-૩
- ગોરજ વિયોગ તારો સાલે,  
 પ્રેમરસ તારું રે મુને બાળે. કેમ દઉ-૪
- સત ગુરૂસેવા તારી કરશું,  
 લોકડિયાથીરે નહિ ડરશું. કેમ દઉ-૫
- મારા મનડામાં હોંસ છે મોટી,  
 છેદજો વાસ્તનારે હોયખોટી. કેમ દઉ-૬
- (ચત્તડું નિર્મળ કરજો માફં,  
 નામ નહિ મેલુરે શાહતારું કેમ દઉ-૭

ધારી ધારી વાટ જોઉં છું વાહલા,	
ભાંગો રૂદિયાનારે તાળા.	કેમ દઉ-૮
ખાવાજી વાર લગાડો સાને ?	
નહિરહે ચિતડુરે હવે કામે.	કેમ દઉ-૯
ગોરજી સેવકથી કેમ રૂદ્યા ?	
ખાંધેલ વેણનારે નથી દુટયા.	કેમ દઉ-૧૦
સ્વામી અરજી શુણ્ણે કાને,	
નાંયાનું મનડુરે જેમ માને.	કેમ દઉ-૧૧
ભવ ખંધન કૂંપમા દૂલ્યો.	
જુગચારે રે હું ભૂલ્યો.	કેમ દઉ-૧૨
જ્યારે સંચિત્ત મારું રૂળશે,	
માહાદુઃખ મારું રે હો ટળશે.	કેમ દઉ-૧૩
ખાકીની વિનતી શુણ્ણે.	
શંકટ સરવેરે હો હરજો.	કેમ દઉ-૧૪

---

પદ ૩૬ છત્રીસમું

---

સગ હિંચ ધોળ.  
 કેમ ગયા મેલીરે હોખાવા ?  
 મુને ધાયેછે આ જુગ ખાવા. (ટંક)

જ્યારે મુને મેલીને જાણતું વાહતા ?

સાને ક્રીધારે આવા ચાળા ? કેમગયા-૧

ચિત્ત માફ સાહેબજીથી લાગ્યું,

ભાગ્ય માફ રે હોજાવ્યું. કેમગયા-૨

થયો હું એક ઓશિંગળ તારે,

વેણુક્ષાં તારારે મુને સાળે. કેમગયા-૩

જાણે ધુધર માળું ઝણકે,

ગોરજી આવેરે એરણુ કે. કેમગયા-૪

મારે ચિતડે ચટપટ થાયે,

લાગે અંગમારે હોલાયે. કેમગયા-૫

પીરજી દરશન દેવા ધાવો,

બુડતી બેડીને હો સાવો. કેમગયા-૬

ભુગેભુગમાં ભટકી મરીયો,

માહ જળધારીરે આદરિયો. કેમગયા-૭

ગોરજી પાર લગાડો બેડી,

બુડતાં લેજેરે હો તેડી, કેમગયા-૮

વાહતા મુને નામ તે વાહલું લાગે,

ભાવટ જેથીરે હો ભાગે. કેમગયા-૯

ગોરજી નામ ઇમામશાહ તારું,

કામ ના બગડેરે હો મારું.	કેમગયા-૧૦
કીચે દેશ પધાર્યા મેલી ?	
ધાને દુઃખમાં રે હો બેલી.	કેમગયા-૧૧
હવે મુને લીડ પડીછે ભારી,	
વાટ એક નેઉંછું રેહો તારી !	કેમગયા-૧૨
હું પ્રેમે બ'ધાણો પ્રિતે,	
ચોટયાં મારેરે હો ચિતે.	કેમગયા-૧૩
નાંચો દુરબળ દાસ તારો,	
કારજ એનારે હો સારો.	કેમગયા-૧૪
ખાકી ભાવ ધરે જે પ્રિતે,	
ગોરજ ભેટેરે ભલી રીતે.	કેમગયા-૧૫

---

સાખી.

ભાવ ખાકી રાખવો, ભજવા ભવતારણુ ભગવાન;  
પ્રેમે પગ ગુરૂ પુજવા, ગુરૂ ગોવિંદજી જાણુ. (૧૧)





પદ ૩૭ સાડત્રીસમું.

રાગ વેરાવલ.

દુઃખડાં કેમરે સેહેવાશે? નાથ વિયોગી નહિરે રેહેવાશે? (ટેક)

જનમ દુહાગણુ હુઈ જેનારી, ધિક્ક પડયો અવતાર,

વિહં દુઃખ મુને પીડે, મળો શાહોજી લાલ,

દુઃખડાં કેમરે સેહેવાશે? નાથ વિયોગી નહિરે રેહેવાશે? ૧

કોને કહું વિનંતી મારી? મુજ અખળા અવતાર;

નાથ નિરંજન એક અવિનાશી, મહમ્મદશાહ દાતાર. દુઃખડાં-૨

જનમ જનમ મારા હુંડતાં ગયા, હજુએ ના લાક્યો પાર;

આશા મુજનેએક તમારી, શ્રીનિષ્કલંકી અવતાર. દુઃખડાં-૩

કરણી હમારીના જેજે સ્વામી, કરતાં ના આવડે કાંયે;

એક ઓશિંગળ હુંતો તમારી, ઝાલોને મુજખાંયે. દુઃખડાં-૪

નથી કીધું નથી દીધું, નથી લીધું કંઈ સાથ;

અખળા અવળાનાં અવગુણુ શાંખી, રાખો ચરણની પાસ. દુ-૫

ઓધારણુ ત્રિલોકનાં, સખ્ જુમ સર્જન હાર;

દાસ ખાકી રે વિનવે, ઉતારો ભવપાર.

દુઃખડાં-૬

( ૬૫ )

નાંયાના સ્વામી પ્રગટ આવો, દેવાને હિદાર;  
જુગોજુગનો ભુલેલો જીવડો, શરણે છું કિર્તાર. દુઃખડાં. ૭

---

સાખી.

પ્રગટ આવો વાલમાં, વેળા વહિ વહિ જાયે;  
દયા સાગર શિરોમણી. ઝાડ્યા તમારા પાયે. (૧૨)



## પદ ૩૮ અડત્રીસમું.

રાગ બિહારી વેલાવળના.

વાલમજી વેહેલા વળજે, દુઃખડાં સરવે હરજે;

અવગુણ સઘળા ચિત્ત નવુ ધરજે. વાલમજી-૧

વાલમજી વેગે આવો, મન વાંચિત્ત ફળ લાવો;

અલખ નિરંજન કાવો. વાલમજી-૨

નકલંકી રૂપ તમારું, મન હરી લીધું હમારું;

અવલોકિક રૂપ કામણુ ગારું. વાલમજી-૩

હમો અવગુણનાં ભરિયા, આપ નિરંજન દરીયા.

એવા અમુલ રતનનાં ભરિયા. વાલમજી-૪

વાલા વિયોગ નવ શેહેવાયે, એ દુઃખડાં કોને કેહેવાયે ?

આ કાળજદુઃખળી જાયે. વાલમજી-૫

છેલ્લું રૂપ તમારું, ભાંગો દુઃખ હમારું;

નરમહમ્મદશાહ નામ તમારું. વાલમજી-૬

અરજ ખાકીની સુણજે દુઃખડાં સરવે હરજે;

શરણુમાં રાખી લેજે. વાલમજી-૭

નાંથો દાસ તમારો, કારજ એનું સારો;

ભવ બંધન સરવે ખાળો. વાલમજી-૮

પદ ૩૯ ઓગણ્યાલીસમું.

રાગ બેહાગ વેળાવલ.

ભીડપડી મૂરારી આવો નકલકં અવતારી;

અવલોકિક્ મૂર્તી તમારી.

ભીડપડી-૧

કરતા યુગમાં કેમ આવ્યા ? કોણે તમને તેડાવ્યા ?

આજનાં આવોતો થાશે ડગૂરાયા !

ભીડપડી-૨

શંખવાને કેમ હણિયો ? દોશ તેનો શો ગણિયો ?

અમરિખ એવો શો મણિયો ?

ભીડપડી-૩

પ્રેહલાદે શું ખાંધી લીધા ? એવાં કામણુ સેને કીધા ?

હરણાકંશથી જરા નવ ખીધા ?

ભીડપડી-૪

એવા છો બળવંતા, નરમહમ્મદશાહ ગુણવંતા;

નિજ નામને વંદા તે વંદા.

ભીડપડી-૫

એવા અનેક કામ તમારા, ભક્ત અનેક આધાર્યા;

આજના આવોતો કંઈએ ધૂતારા.

ભીડપડી-૬

કેલ સેનો લીધો ? દુઃખ દાવાનળી દીધો;

તું કેનાથી ખીધો ?

ભીડપડી-૭

અરજ કેમના શુણે કાન ? કંઈક હમારું માન;

ખાકીને દાસ નિરંતર જણ.

ભીડપડી-૮

( ૬૮ )

સાખી

દાસ જાણજે ખાડીને, સેવે નિશદ્દિન સાર;  
આશા એકજ તાહેરી, અન્નતના સરદાર. (૧૩)



## પદ ૪૦ ચાલીસમું.

રાગ ભજનનો

વેગે વેહેલા આવોરે,

ભીડુંભારી ભાગવા રેણ;

આળે નરમહમ્મદશાહ દાતાર,

વેગે વેહેલા—

ટેક.

સ સારિક ખંઘરે, નિત દમેરેણ,

આવી આપ છોડાવો મુરાર.

વેગે વેહેલા-૧

સુરતી મારીરે, પરવરતીને પાલે પડિરેણ,

એવા અવગુણ સહ્યા નવ જાયે. વેગે વેહેલા-૨

મુજનેરે, દેહીના દુઃખ અતી દમેરેણ,

પંચભૂત વાર્યા નવ જાયે.

વેગે વેહેલા-૩

દયાદાન મુજનેરે, રૂચે નહિરેણ,

વિવેક વૈરાગ નવ ભાયે.

વેગે વેહેલા-૪

છે તું ઓડોરે, નથી વેગજોણ,

પણ અધારે ગોથાં ખવાયે.

વેગે વેહેલા-૫

મળેરે સતગુર, અનુલવીરેણ,

તૈયે જીવ ઇશ્વર એકજ થાયે.

વેગે વેહેલા-૬

એવા અલ્પેસોરે મારો નાથછેરેણ,

નામતે ગુણનાં કહેવાયે. વેગે વેહેલા-૭  
 નામ રૂપતારે કેવી રીતે ઓચરેલ ?  
 જે અલખનિરંજન કહેવાયે. વેગે વેહેલા-૮  
 તે આજેરે અરબી રૂપે આવીયારેલ,  
 જાંબુદ્વિપે લીધા અવતાર. વેગે વેહેલા-૯  
 શાળ કળાએરે સૂરજ ઉગીયારેલ,  
 ગેર ઈમામશાહને દરબાર. વેગે વેહેલા-૧૦  
 કરણ કલક મારે જે નર રખીયારેલ,  
 તે અબ્યો અન્નંત કરોડી કાજ. વેગે વેહેલા-૧૧  
 સાએ ક્રીધીરે કરોડા કરોડનીરેલ,  
 તેમ ખાકીને લેજો ઓધાર. વેગે વેહેલા-૧૨

---

સાખી.

---

નાંચા નિર્મળ ચિંતથી, રૂઢિયે આન્નદ ધાર;  
 ભક્તિભાવે હરી મળે, ચેતો ચેતનહાર. (૧૪)



## પદ ૪૧ એકતાલીસમું.

રાગ વૈદલીવનમાં વલવલે.

સમરણ કરતા દિન ગયા, હજીએ ના લાંઘ્યો પાર;

ગુરૂ ક્યારે આવશે ? ૧

વન વિકટ બીહામણુ, ચોદિશ ખાવાને ધાયે. ગુરૂ-૨

વાઘ વરૂને શીયાળવા, ચિતરા ફરેરે ચોદીશ. ગુરૂ-૩

રીંછ વાંદરને શાહુડી, લોંકડી દેછેરે ફાળ. ગુરૂ-૪

સાંપ ચીતલને વિંછવા, અગિયર મહા મુખફાટ. ગુરૂ-૫

જંગલમા બહુ જવડા, ગુરૂ જીવેછેરે વાટ. ગુરૂ-૬

મારે હૈયડે હોળી બળે, ચિત્ત વ્યાકુળ થાયે. ગુરૂ-૭

માર પોપટ બોલે ઘણા, ધરે તમારીરે આશ. ગુરૂ-૮

ચિત્તડે મારે ચોંટી રહ્યા, વિત્યા દિવસને માત. ગુરૂ-૯

ઓધારણ ત્રિલોકના સખ જીગ સરજન હાર. ગુરૂ-૧૦

વેણે બાંધ્યો મુને વિકૃતા, થયા આપ અલોપ. ગુરૂ-૧૧

ધરખાર મુજને મુકાવીયો, મેલ્યું તારે વિન્નેગ. ગુરૂ-૧૨

રોઠરોઠ નયણે નીર ખુટયા, ચાલે શોણિત્ ધાર. ગુરૂ-૧૩

બાણ માર્યા મુને કારમા, કાળજે છેદ અપાર. ગુરૂ-૧૪

ધણ વિખુટી મૃગલી, ચરે અમ્મનાં ત્રણ. ગુરૂ-૧૫



( ૭૨ )

નીર વિખુટી માછલી, છાંટે ઘડીએક પ્રાણ. ગુરૂજી--૧૬  
જીવ કઠોર મારું કેટલું? હજીયે ના મૂકે થંત. ગુરૂજી--૧૭  
ડગડગ ઉઠે ડુંગરા, મુજે નહિ મુને પંથ. ગુરૂજી--૧૮  
દાહ દધ મુને શું ગયા? રીશ કરોનહિ કંથ. ગુરૂજી--૧૯  
ચરણ ઉઠે નહિ ચાલવા, થરથર કંપે શરીર. ગુરૂજી--૨૦  
વરસ વિત્યા કંઈ માસનાં, રહેતી નથી હવેધીર. ગુરૂજી--૨૧  
મેળો કરો મારા નાથજી, વેળા વહિવહિ જાયે. ગુરૂજી--૨૨  
ચિતડે ચોંટયા હવે કેમ ખશો? ભલેશીસજોજાયે. ગુરૂજી--૨૩  
નાંચાની ચરદાશ એટલી, દાસને દેજો દીદાર. ગુરૂજી--૨૪  
ખાત્રી સેવક સેવશે, સેવા તમારીરે સાર. ગુરૂજી--૨૫

---

પદ ૪૨ બેતાલીસમું.

---

રાગ સેદજાનની બિનતીના.

દર્શન દેજો દીનાનાથ; દાસીછું, નાથ દર્શનદો;  
સાહે થાઓ સરજનહાર; દાસીછું, નાથ દર્શનદો. (ટેક.)  
ભવે ભવ મારા વિજેગે ગયાંછે,  
સંજેગ કરો સ્વામીનાથ;  
દાસીછું, નાથ દર્શનદો—

ચારે જુગની ચેલી તે હારી,  
 પરણો પ્રેમે પ્રેમ નાથ. દાસીછું, નાથ. ૨  
 બંધન મારા આવી છોડાવો,  
 માયાના પાસ જુગ નાથ. દાસીછું, નાથ. ૩  
 કરોળિયોરે તારે બંધાણો.  
 તેવી થઈ મુજ ધાત. દાસીછું, નાથ. ૪  
 તાંતણો તેણે પોથી કાઢ્યો,  
 તેથી થઈ તેમાં ધાત. દાસીછું, નાથ. ૫  
 માયા બંધન તેવુંજ જણો,  
 તેવો કુટુંબનો સાથ. દાસીછું, નાથ. ૬  
 વિંછણુને જેમ બચ્ચે ખાધી,  
 તેમ ખાયે પરીવાર. દાસીછું, નાથ. ૭  
 ગુનાહ હમારા જેને ના સ્વામી,  
 દયા કરોને દાતાર. દાસીછું, નાથ ૮  
 દીન વચન દિનતાના જણો,  
 દુર્બળ મુજ અવતાર. દાસીછું, નાથ. ૯  
 ભવબંધનમા આવી ફસ્યો છું,  
 ફાંસી કાટો દીનાનાથ. દાસીછું, નાથ. ૧૦  
 ચરણ કમળ મારાં ચિત્તડે ચોંટ્યા,  
 લેહ લાગી દીનાનાથ. દાસીછું, નાથ. ૧૧

વિકટ વાગે હું રે પડયો છું,  
 તમે ઝાલો મારો હાથ. દાસી છું, નાથ. ૧૨  
 વિલંબ હવે ના કરશો સ્વામી,  
 નહિ રહે બાણ હવે હાથ. દાસી છું, નાથ. ૧૩  
 કેંઈયે બધાંણા શું કંદે ફસાણા ?  
 વાર બણી થઈ નાથ. દાસી છું, નાથ. ૧૪  
 આકુળ બ્યાકુળ કાળજી કંપે,  
 ધારણ કેવી રહે નાથ ? દાસી છું, નાથ. ૧૫  
 વનવગડામાં મેલી ગયા છે,  
 કંઈક કરો કૃપાનાથ. દાસી છું, નાથ. ૧૬  
 પાલ પુટી નીર વહી ગયા છે,  
 કેમે વળે મારો સાથ ? દાસી છું, નાથ. ૧૭  
 વરસા રતુમા વીજરે ચમકે,  
 વાદળે માંડી બમ્બોર. દાસી છું, નાથ. ૧૮  
 સરદ રતુમા ઝાકળ મારે,  
 ખરફ કરે છે દોર. દાસી છું, નાથ. ૧૯  
 ઉનાળે ઊકલાટજ ઊઠે,  
 રોમે રોમે ઉઠે લાયે. દાસી છું, નાથ. ૨૦  
 એટલા કષ્ટ કાયા કહેછે,  
 પણ મનમાં આનંદ થાયે. દાસી છું, નાથ. ૨૧

( ૭૫ )

ગુરુજી મળતાં વિધન જાશે,  
જાશે પ્રલોકાળનું પાપ. દાસીછું, નાથ. ૨૨  
નાંચો તમારો સેવક સદાનો,  
ખાકી આપનો દાસ, દાસીછું, નાથ. ૨૩

---

પદ ૪૩ કિબત્ત. ૧.

એસો રોશન ઉજિયારો, જાપે લહાન શશીકો વારો;  
કળીર દિનકો પ્યારો, જાને નાઉંકખર મેં પાચોહો.  
પ્રેમશું બનાયો, કર્તા આપહી રચાયો;  
દ્રસ્ટ પડત બ્રહ્માયો, સેસ્ટકો ગુર કાયો હે.  
આયે હો કૃપાલ, મોયે લીજીયો સંભાલ;  
કળીર દિનકે લાલ, મેને તેરોહી જશ ખાયો હે.  
અહમદ નિરુધારા કહે, તેરોહી આધાર;  
નાવ કીજીયો નિહાર, મન ઇમામોદિન સમાયોહો. ૧

---

પદ ૪૪ કિબત્ત. ૨

સાચે નરમેરે, નાવ મેરીકો લખાયો પાર  
બેઠી હું કિનારે, મોચે તે રોહી શહારો હયે.  
પડી હું ઓથાહ, નહિ ખાવત હે થાહ;

ઘેરી ભંવરને આયે, નહિ સૂજત કિનારો હયે.  
 ઉતરંગી પાર, મેતો ઠહારી મજધાર;  
 જિનૂડો સહારો, વોધમામોદિનડો ખ્યારો હે.  
 અહમદ તું ચિંતા અહમતકર;  
 મનુ અપને મેં ઉતરેગો પાર, નરમેરોમત્વારોઘે. ૨

---

સાખી.

નાંચે વિનંતી અતી કરી, કીધી ત્રણસેને સાઠ;  
 શુરૂલ મન ચેતીયા, રચ્યો લેવાનો ઠાઠ. (૧૫)



## પદ ૪૫ |પસ્તાલીસમું.

રાગ ગરબી.

- ગોરજી ફરીયા મુલક ચોવીસકે, આઁયા વનમાંરે લોલ. ૧  
 નાંચો વિલાપ કરેછે ત્યાંહીકે, હજુયે ના આવીયારે લોલ. ૨  
 મન મળવાની મોટી હોંસકે, પાર કેમ પામિયેરે લોલ. ૩  
 ના આઁયા ચતુર શુભણુકે, ટળવળી મરશુંરે લોલ. ૪  
 શુર સમજ્યા નાયાની સાનકે, રથ ખેડઁચારે લોલ. ૫  
 આઁયા આઁયા નાંયાના દેશકે,, ભક્ત તારવારે લોલ. ૬  
 ગોરે દીકો નાંચો તાંહીંકે, ફરે જ્યાં ફરમાંરે લોલ, ૭  
 પડ્યો પગરવટે ખાડકે, માથાસમ્ ગરીયારે લોલ. ૮  
 પ્રેમનો ખાંધેલો જીવકે, દેહભાન લુલીયારે લોલ. ૯  
 તેને શુદ્ધ દેહની નાંહિકે; શુર્તા શાહોથીરે લોલ. ૧૦  
 તેને તે ગોરજી પાસે જઈકે, ખોલાવે પ્રેમથીરે લોલ. ૧૧  
 ભાઈ નાંચા તુતો જગકે, હમે આઁયા તેડવારે લોલ. ૧૨  
 ધનધન તારી માત તાતકે, ધન કુળે ઉપન્યારે લોલ. ૧૩  
 તારી સવળી પેઢી સારકે, કુળ તારું આધર્યુંરે લોલ. ૧૪  
 ગોરે સમજઁચો ખહુ વારકે, ત્યારે આંખ ઉધડીરેલોલ. ૧૫  
 જ્યારે દીઠું ગોરનું મુખકે, આનંદ ઉલટયારે લોલ. ૧૬  
 લાગે ગુરજીને નમી પાયકે, બન્યો પ્રેમ ઘેલડોરે લોલ. ૧૭

ઓયરે જવા હવે નહિ દર્જિ કે, અહ્યો આ છેડલોરે લોલ. ૧૮  
 ગોરે જોયું પ્રેમ ભરપૂર કે, બોલ્યા વાતડીરે લોલ. ૧૯  
 ખાડીની અરજી શાંભળો તાતકે, રાખજે લાજડીરે લોલ. ૨૦

### પદ ૪૬ છેંતાલીસમું.

રાગ ગરબી.

શુદ્ધ બોલ્યા ત્યાં નિરવાણકે, નાંચા સાંભળોરે લોલ. ૧  
 રૂદ્ધિયું તારું પવિત્ર સારકે, તન થયું નિર્મળુરે લોલ. ૨  
 હવે ચિંતા તારો ટાળકે, તને લેશું સાથમારે લોલ. ૩  
 નહિ સૂકું તને હવે રાનકે, રહે જો બેલડારે લોલ. ૪  
 જુગજુગ કરો રાજકે, અવિચળ પદ પાંખીયારે લોલ. ૫  
 મનની ટાળો અધીરાઈકે, થાશે ગોડિયારે લોલ. ૬  
 હવે ચાલો ગુજરાત દેશકે, બાપે પડાવિયારે લોલ. ૭  
 કરવું છે ત્યાં કેટલું કામકે, શાહોજીયે મોકલ્યારે લોલ. ૮  
 ચોકડીસઘલીનો રચવો ઠાંડકે, અન્નંતનો સંઘ સાંધવોરે લોલ. ૯  
 વિશ્વ કુંવારીનો છે કાજકે, તોરણ બાંધવોરે લોલ. ૧૦  
 નરજી પ્રગટ આવે ત્યાંયેકે, રચવો માંડવોરે. ૧૧  
 કેટલીક રચનારચવી તાંહેકે, ભક્તોનો જ્ય ભાંગવોરે લોલ. ૧૨  
 અન્નંતનો છેત્રો ભરવો બ્રહ્મકે, શાહોજી આગળેરે લોલ. ૧૩

( ૭૯ )

- તેથી ચાલો નાંચા સાથકે, પંથ છે વેગળોરે લોલ. ૧૪  
ત્યાંથી લીધો નાંચો સાથકે, ચાલે હોંશથીરે લોલ. ૧૫  
ખાકીની કરજે એવી સાથે કે, અવિચળ સારથીરે લોલ. ૧૬

---

પદ ૪૭ સુડતાલીસમું.

---

રાગ ગરબી

- ગુરૂં ચાલ્યા નાંચાને લેઈકે, ગુજરાત આવીયારે લોલ. ૧  
આવ્યા અમદાવાદજ શહેરકે, લાહને મન ભાવીયારે લોલ. ૨  
અમદાવાદે રહ્યા કંઈ દિનકે, કોચરખે આવીયારે લોલ. ૩  
પરછા પૂર્યા ત્યાં અતિ સારકે, પાર નાં પામીયેરે લોલ. ૪  
ગુરૂં રહ્યા ઝાઝા દિનકે, વળતા ચાલીયારે લોલ. ૫  
આવ્યા તે ગીરમતે ગામકે, પાદરે ઉતર્યારે લોલ. ૬  
મેઘ વર્ષાવ્યા તેને દિનકે, સમ કાળી ટાળીયેરે લોલ. ૭  
વળતાં વશાવ્યું પીરાણા ધામકે, વાઘ નસાડીયેરે લોલ. ૮  
કુંવારકા ક્ષેત્ર જાંબુદ્વિપકે, સાખર કાંડડેરે લોલ. ૯  
હિમપુરી નગરી શોભે સારકે, દુઃખડા ત્યાં ટળે રે લોલ. ૧૦  
સાથે સેવક બીજા ચારકે, શાંભળો નામને રે લોલ. ૧૧  
ભાભા રામને કીકી ખાઈકે, શાળો શોભતા રે લોલ. ૧૨



હાજર બેગ હબુરે સારકે, આન્નદ માલતા રે લોલ.	૧૩
અનેક ચરિત્ર ગુરૂના સારકે, પાર નાં પામીયેરે લોલ.	૧૪
મુડામાંથી મુઠી એક કે, કણ એકમણથી રે લોત.	૧૫
નાંયાકાકાનું પ્રણ એક કે, ગુરૂ નામનું રે લોલ.	૧૬
માયે શિખે શાંભળે જોડકે, ત્રિવિધી ટળે રે લોલ.	૧૭
જેણે ઓળખ્યા શ્રી નકલક કે, ભુગો ભુગૂ અવતર્યા રે લોલ.	૧૮
દશે રમીયો દીન દયાળકે, તેને જે વર્યા રે લોલ.	૧૯
પાંમશે મુક્ષને દિદારકે, ખાકી એમ ઓચરેરે લોલ.	૨૦

સંપૂર્ણ.



## પરચુરણ પદ.

પદ ૧ બું.

રાગ ગરબી (પુનમ ચાંદની) તા.

ગુરુભેટયા મુને ભાવે ભવ તારવારે, લેશે સેવકની સંભાળ;  
ભાવે ભજ્યે પીરશાહ નામનેરે.

મનુષ્ય દેહી ફરી કેવી રીતે આવશેરે ? વેળા વીતેછે આવાર.  
ભાવે ભજ્યે પીરશાહ નામનેરે. (ટેક)

સુખ સંપત સર્વે મળી, મળિયો મનુષ્યા દેહ;  
ભવતારણ ભેટીયા, તોએ ના લીધો છેહ.

જીઠી માયાએ મન બાંધીયું રે, તેથી પડશે ચોરસીની જાળ;  
ભાવે ભજ્યે પીરશાહ નામનેરે. ૫

સંચિતે સર્વે મળ્યું, મનુષ્ય ભરતખંડ;  
શક્તિ તે જો થાયે નહિ, તો પડશે દેવનો દંડ.

હજિ મળિ સાથે સહુને ચાલવું રે, ભજવા એકજ દિન દયાળ;  
ભાવે ભજ્યે પીરશાહ નામનેરે. ૨

કુટંબ કબીલો કારમું, ચો દિશ ખાવા ધાયે;  
મૂરખ તે શું મોહી રહ્યો, જનુમ અકારત જાયે.

મારું તારું મરખે મન માનીયું રે, પણ સર્વે એકજ દયાળ;  
ભાવે ભજ્યે પીરશાહ નામનેરે. ૩

જુગત્તિ જુગની જાણવી, આદે અંતની રીત;  
જે પંથે વિષ્ણુ વળ્યા, તે શું દેવું ચિત્ત.

વાટે વાટે જવું આપણેરે, જે ઘાટે હોય ગોપાળ;  
ભાવે ભજ્યે પીરશાહ નામનેરે. ૪

અખિલા નંદ આનંદ કંદ, વિશ્વ વ્યાપક જેહ;  
સુગુણ રૂપે આવીયા, ખોળી કાઢો તેહ.

વેદ વાણી જુગ સાથે સાંધવીરે, જેવા ગોર બ્રહ્મા દયાળ;  
ભાવે ભજ્યે પીરશાહ નામનેરે. ૫

નાંચાની અરજ ચિત્ત ધરી, ગરજ આબ્યા તાંહેં;  
પુરવના સંજોગથી, ઝાઝી તેની ખાંહેં.

ખાકી સેવા નિસદ્દિન કીજ્યેરે, એ રાખી વેદની ભાળ;  
ભાવે ભજ્યે પીરશાહ નામનેરે. ૬



રાગ આશાવરી, ભેરવી, બેમાં.

કોઈ નહિ સંગીરે, જગતમે કોઈ નહિ સંગી;  
 કાચે ફીરે નવરંગી? જગતમે કોઈ નહિ સંગી. ( ટેક )  
 માત ખીતા અરુણ ત બન્ધુ, સ્વારથ કે સંગી;  
 અંત સમે પોકાર કરે પન, હે દિલ બે રંગીરે. જગતમે ૧  
 ભેન ભાનેજ કુટુંબ કબીલા, અરુણ તાંત્રી;  
 છાંડ ચલ્યો હંસા જખતનુકો; કહો હે ફિરકિનકીરે? જગત ૨  
 તનીયા તનકી પુત્ર વધુ સખ, શકિત જખ તનકી;  
 ઝરજેવર સખ ગિન્ને લાગે, ગતી ભંગ હુઈ જનકીરે. જગત ૩  
 મિત્ર મીલાપી દોશખિરાદર, મિલન સખ ઝરકી;  
 પ્રથ ગયેશે ભાવનાં પુછે, કેહુ કોન તેરા સંગીરે? જગત ૪  
 આહુ પહેરજે સંગમે રહેવે, સેવાનાં જને તિનૂકી;  
 મુરખ ભ્રમમે ફીરા ભુલાના, કાહેમરે ભટકીરે. જગત ૫  
 અવશર હાથુ ફિર નહિ આવે, જે જાયે ઘડી અખૂકી;  
 ચેત ચેત મુરખ અભાગી, કર સેવા રખૂકી, જગત ૬  
 ભાવ ભજન હિરદે ધરલે, મુરતા એક અનહદકી;  
 ચરન ગુરૂકે ખાકી સેવે, સવના પ્રેમ પદકીરે. જગત ૭

( ૮૪ )

પદ ૩ જી.

રાગ ગાંધી કલ્યાણી.

સમરન એક શુભાનારે ભાઈ, (૨)

ઘટ ઘટ એક અવિચળ નિશ્ચિન;

વસી રહ્યો દિલ્લુ જનારે. ભાઈ. (ટેક)

સકળવ્યાપિક્ સુખ ઘટ બોલે,

બોલન ચાલન ન્યારારે ભાઈ;

રંગે રંગે અધિક અનોપમ,

એકસે એકહે ન્યારારે ભાઈ. સમરન૦ ૧

આકાશ રચીયા પૃથ્વી બનાઈ,

કીધો સકળ પશારારે ભાઈ;

પવન પાણી અગ્ની સરજ,

રહ્યો સખશે ન્યારારે ભાઈ. સમરન૦ ૨

ઠંધર તિધર જીધર ઉધર,

બોલે બોલ બસારારે ભાઈ;

કેન કહે તું ચાંહી નાહિ?

જીધર તિધર કિર્તારારે ભાઈ. સમરન૦ ૩

અધીક નેહડા મીલના કંકનહે,

વાટ વિકટ લોહ ધારારે ભાઈ;  
 શિસહી જીવ પ્રાણના ભાવે,  
 નોહી પાવે કિર્તારારે ભાઈ. સમરન૦ ૪  
 પ્રેમ રસ પીવે સોપદ પામે,  
 પામે સરજનહારારે ભાઈ;  
 વિના પ્રેમે રખડી મરીયા,  
 પડયો ભવકુપ મોઝારારે ભાઈ. સમરન૦ ૫  
 લાજે લજવાણા મુરખ અભાગી,  
 ભમે ભવ સંશારારે ભાઈ;  
 લક્ષ ચોરાસી તિન શિર્ ચોંટી,  
 જિનેના જાણ્યો શાહ અવતારારે ભાઈ. સમરન૦ ૬  
 પૃથ્વી પગ વિષ્ણુ નવ ધારે,  
 રશાતાળ હાથે અંધારારે ભાઈ;  
 પ્રગટ સ્વામી જુગે જુગ રમીયા,  
 સાં નવ જાણે લોક ગંવારારે ભાઈ. સમરન૦ ૭  
 નાંચા કાકા દાસ તીહારા,  
 ગુરૂજી રક્ષન હારારે ભાઈ;  
 ખાકી ભાવે કૃપા કરશે,  
 અલેખ એક દાતારારે ભાઈ. સમરન૦ ૮

## પદ ૪ ચોથું.

ગરબો. (ચાલો ચાલોને સાહેલી સૌ સાથ, જલ ભરવાને) એ રાગ.

ચાલો ચાલોરે હાંહોરે ચાલો ચાલોરે રૂપિવર સાથ,  
હરિને ભજવાને.

લિયો લિયોરે હાં હોરે લિયો લિયોરે સમરણી હાથ;  
પીરશાહ જપવાને. (ટેક.)

હરતાં ફરતાં નામ ધણીનું, ઉમંગ અંગના માયરે,  
અલીચિત્ત ધરવાને. ચાલો ચાલોરે ૦ ૧

હરણાકંઠ માર્યો પ્રેહલાદ તાર્યો, કરી અલીયે શાહે,  
ભક્ત જીવ જોવાને. ચાલો ચાલોરે ૦ ૨

દશ શિર રોળ્યો, ભલિક્ષણ રાખ્યો, હરિચંદની કીધી શાહે,  
રમત કરવાને. ચાલો ચાલોરે ૦ ૩

અનેક રૂપ અન્ત જુગમાં લીધાં, તારવા મુનિવર અપાર,  
ભક્ત સાસે કરવાને. ચાલો ચાલોરે ૦ ૪

અલી આજે નર મહમ્મદશાહ આવ્યા, ગુપ્ત રહ્યા આતમાંહે,  
દીધા કોલ પાળવાને. ચાલો ચાલોરે ૦ ૫

સમરણ કરીયે દિલે ના ડરીયે, કરશે રૂપિવરની સાથે,  
વિદુન હરવાને. ચાલો ચાલોરે ૦ ૬

મન થર કરવું ચિત્ત ત્યાં ધરવું, સુરતા ત્રવેણી માંહે,  
એક રસ થાવાને. ચાલો ચાલોરે ૭

મન મારીને મેદો કરવો, સુરતી શલ્યા માંહે,  
ધિરજ ધરવાને. ચાલો ચાલોરે ૮

સુખ દુઃખ સેહેવું મુન રહેવું, કહેવું ન કાંચે,  
અમ્મર પદ પાવાને. ચાલો ચાલોરે ૯

એટલું કરશે શાહાને મળશે, સરવત્ર એકજ થાયે,  
ખાક ગુણ થાવાને. ચાલો ચાલોરે ૧૦

અમ્મર ગુરૂ વાણી ખાકી કહું જાણી, કરે રૂપિવરની સાહે,  
વિમરસ કરવાને. ચાલો ચાલોરે ૧૧

---

પદ ૫ પાંચમું.

---

રાગ (જયોદ્યાના જાયા).

કાતમાના જાયા ડાહ્યા, ખાકરશાહના વિરાંરે,  
વારે આવો વેહેલા મારા, હૈયા કેરા હીરાંરે.  
જગદિશ્વર આશા તારી, આવોરે.

હાંરે હાંરે વાલા આવો રે.....ર.....(ટેક.)

વિનતી શુભજી માહેરી, શ્રી હરી મોરાર;



જગ તારણુ દુઃખ હરણુ, નર મહમ્મદશાહ દાતાર.

ફાતમાનાં ૧

કોલ પાળવા આવીયા, ગોર ઇમામશાહને ધેર;

દયાળુ દાતારજી, અન્નંતપર કરી મેહેર. ફાતમાનાં ૨

ખેતો રાન્યો પલકમા, ગર્વથી કાઢ્યો દૂર;

ગર્વ હરણુ જગતના, તાણી લીધું નુર. ફાતમાનાં ૩

ભાભા રામને રાખીયો, રથ સોંપ્યો તે હાથ;

મુક્તિ દીધી પલકમાં, હેતે લીધા સાથરે. ફાતમાનાં ૪

નાંયો લીધો રાનથી, મહા હત્યારો અપાર;

તેને તાર્યો પલકમાં, ના લાગી વાર. ફાતમાનાં ૫

હાજર બેગ હબુરમા, ઈરાની રાજકુમાર;

આદે અંતના ભક્તતે, પુન્યશાળી અવૂતાર. ફાતમાનાં ૬

ખાકીદાસ છે આપનો, રાખજો તેની લાજ;

છેડો બાલ્યો આપનો, કંડણ વેળામા મહારાજ. ફાતમાનાં ૭

---

પદ ૬ દુ.

---

રાગ ગરબી.

આવી અરજ સૂણો મૂસર,

બુડાયે મારી નાવડલી;

તારો આવી અલી સરદાર,  
બુડાયે મારી નાવડલી. (ટેક.)

હુંતો આળ્યો છું તારી શરણમાં,  
લાજ તે તારી કહેવાયે. બુડાયે૦ ૧

અવતાર લીધાજેરે કારણીયે,  
તે કોલ પાળે કિર્તારરે;  
દુઃખ દરીયાનો પારના આવે,  
સંસાર સમુદ્ર મોઝાર. બુડાયે૦ ૨

જહાં જોઉં ત્યાં તેવા દીશે,  
નર મહમ્મદશાહ અલી આપરે;  
ઇમામ શાહ ઘેર પડે પધારી,  
કૃતાર્થ કીધા અપાર. બુડાયે૦ ૩

સંસાર ભૂલ્યો તારા આરાધથી,  
વળગ્યો પાખંડે અપારરે;  
ચરૂપટ કરતો કાળિંગા ચાલે,  
રાખે સર્વે તેનો આધાર. બુડાયે૦ ૪

જ્યારે શરણ પ્રેહતાદે લીધો,  
મગટ થયા મૂરારરે;  
નૃસિંહ રૂપે કર્તા જુગમાં,

પ્રગટયા સ્થંભ મોઝાર. બુડાયે૦ ૫  
 કરણ કલકની રમતો તમારી,  
 બુજી શંકિના ગમારરે;  
 પારિ પલકમા પામે તે તો,  
 રાખે તુજ ઉપર આધાર. બુડાયે૦ ૬  
 અમૃત શરીખા વેણ તમારા,  
 પીધેથી અમ્મર થાયેરે;  
 જાણ્યું અજાણ્યું કરશે જે નર,  
 નિશ્ચે તે પરલે જાયે. બુડાયે૦ ૭  
 આપનો સેવક ખાકી સદાનો,  
 છો સત્ચિત આન્નદ સ્વરૂપરે;  
 ચારે જુગના ભૂલેલો જીવડો,  
 કરો હરી એકજ સ્વરૂપ. બુડાયે૦ ૮

પદ ૭ મું.

રાગ કાફી

વિશ્વ વાંશી વિષ્ણુથી નેહ ખાંધ્યું,  
 જગી જોત સ્વરૂપે ચિત્ત સાંધ્યુરે. ( ટેક. )  
 ખટપટ સર્વે આધારે મૂકી;

કરમેથી જીવ છૂટયો;  
 જ્ઞાનાન ધરેણું અંગે આ રોપ્યું તારે,  
 તિમ્મર સરવે ટૂટયોરે. વિશ્વં ૧  
 ત્રવેણી સંગમ નીચેરો મૂકી,  
 આગળ વાટજ હીધી;  
 ત્રણ કોશ પર ગામ અનુપમ,  
 ત્યાં સુર્તાએ અચરજ દીકુંરે. વિશ્વં ૨  
 એથી આઘેરોરે દેશજ કહીયે,  
 ત્યાંતો સુર્તા બળ અટકે;  
 વાંચ્યો ત્યાંથી જોત નિહાળી,  
 અમ્મર કુપે દ્રષ્ટ પટકેરે. વિશ્વં ૩  
 અનેક રૂપે નરજી આબ્યા,  
 દશમે મેંહેલી પરમાણુ;  
 જે નકલંકો નારાયણ વિષ્ણુ,  
 તેનું નિશ્ચિ જાણ્યું રે. વિશ્વં ૪  
 એટલા નિશાન જ્યારે નીચેરા મૂક્યા,  
 આઘેરોશાહ મારો ઠંડકે;  
 વિન્ન વિનાશક ખાકી તણો,  
 મહમ્મદ માથે મલી તોરો લટકે. વિશ્વં ૫

( ૬૨ )

પદ ૮ મું.

રાગ કાફી, ધીરાના રાગની.

મુજને નામ ચાલુરે, પીરશાહ મૂકું નહિ;  
એવુ અમૃતપાધુરે, તેને હવે ધુકું નહિ. (ટેક.)

જેમ મૃગ વિંધ્યો વિણાએ, મોરલીએ વિંધ્યો નાગ;  
વાશનાએ ભમ્મર વીધાણો, પતંગ ખળી થયો રાખ,  
મન માફ વીધુરે, બીજે કંઈ ભાળું નહિ;  
એવો અનુપમ હિરલોરે, કાચે કરી આપું નહિ. મુજને૦ ૧  
સાએ કરી જગદિશ્વરે, રાખ્યા કરોડા કરોડ;  
એવો અનુપમ ઢોલોરે, નથી જગતમા જોડ,  
તે મૂરખ પસ્તાણોરે, જોણે વિશાર્યો રાગે કરી;  
ભૂતાવ્યોતે ના ભૂલોરે, જેને રંગે રમથી અલગો નહિ. મુજને૦ ૨  
જ્યાં ત્યાં રૂપજ તેનું, જોતી સમ્ ભરપૂર;  
ચિત્ત વિચીત્ર તેથી ના સૂઝે, સખધટ્ તેનુ નુર,  
સમૂરણે સાએ કીધીરે, હાજર ઉભો રહી;  
તે નુર નારાયણનુરે, વડો વટ બોલે જઈ. મુજને૦ ૩  
એકજ શાંઈ રમત બણેરી, જહાં તહાં ભરપૂર;  
મૂરખ મન ચેતી નાશકીયો, તેથી પડીયો દૂર,

( ૯૩ )

નામે તે ઓળખાણેરે, અરબી રૂપે સહી;  
અલી સાથે કરજેરે, ખાકી બીજે બચે નહિ. મુજને૦ ૪

---

૫૬ ૯ મું.

---

રાગ ગરબી.

ગુરૂ ને વિનવું રે, તન મન ધન વારી,  
અર્ધુશિસ ગુરૂ ચરણે રે હિમ્મત દિલધારી. (ટેક.)  
જીલ્લે અમદાવાદમા, તાલુકે દશકોઈ;  
ગામ પીરાણામહાં, કુંવારી ધરા જોઈ.  
જોઈ મન હરખ્યું રે, ગુરૂ આન્નંદકારી;  
ચિત માઈ ચોટયું રે; દિલે આન્નંદ ધારી. ગુરૂજી૦ ૧  
પ્રગટ પીર ઇમામશાહ, ગોર બ્રહ્મા અવતાર;  
નર અવતારે આવીયા, નર મહમ્મદ શાહ દાતાર.  
જોઈ મોહ પામીરે, દીલે આન્નંદ ધારી;  
હાજર બેગ હજુર છેરે, બઉં હું બલીહારી. ગુરૂજી૦ ૨  
ધામ શામે સરસ, સદાનત આપે નિત;  
હું દાસ છું તમ તણે, ચરણ કમળની પ્રીત.  
એમની વૈંશના રે, સૈયદો છે ભારી;

( ૬૪ )

પીરાણે એ રહેછેરે, તે સર્વે હક ધારી. ગુરૂજી ૩  
કાનમ સુરત પીટલાદમાં, રહેછે સૈયદ જન;  
નામ સર્વના દેતો નથી, ધરજે સાચે મન.

જાત્રાએ લોક આવે છે રે, ઘણા નર ને નારી;  
નમે આપ ચરણે રે, તન્ મન્ ધન્ વારી. ગુરૂજી ૪  
પરછા ઘણા પુરીયા, કેહેતા ના આવે પાર,  
કાશી દેખાડી પલકમા, સંઘ પામ્યો દિદાર.

ધર્મ સૌ પાળેછે રે, ઘણા નર ને નારી;  
ઉત્તમ અવતારી રે, મનહર સુખકારી. ગુરૂજી ૫  
ખાટી કરજેડી કહે, રાખો ચરણની પાસ;  
દાસ તમારો જાણીને, ઓધારો જુગરાય.

દાસ આપનો વિનવેરે, બન્ને કર જોડી;  
આશ ધારી તમારીરે, જપે તન્ મન્ વારી. ગુરૂજી ૬

---

પદ ૧૦ દસમું.

---

રાગ ગરબી.

શાહોજીને ભજવું રે, તન્ મન્ ધન્ વારી;  
પીરશાહ નિત જપવું રે, લેશે ભવ જળ તારી. (ટંક.)

ધ્યાન ધર્મપર રાખીને, ધર્મ પાળું સદાયે;  
મન માઈ ચોંટી રહ્યું, નિત નિત લાગું પાયે.

મોહ મદ તજીનેરે, કડું ભક્તિ દિલધારી;  
અમને તારી લેજેરે, ભવજળ છે ભારી. શાહોજી ૧

મચ્છ આદિ રૂપ ધરી, ભક્તની રાખી લાજ;  
પાંચ કરોડી તારીયા, કરતા યુગે માહારાજ.

ત્રેતા યુગમાં આવ્યારે, હરિચંદને તારી;  
સાત કરોડી સીધ્યારે, ભવજળથી ભારી. શાહોજી ૨

દ્વાપુર યુગમાં આવિયા, તાર્યા યુધિષ્ઠિર રાયે;  
નવ કરોડી ઓધર્યા, લાગ્યા શાહોને પાયે.

અમને તારી લેજેરે, પ્રેહેલાદ લીધો તારી;  
વાર સેવકની કરજેરે, તમ વિન્ના દુઃખ ભારી. શાહોજી ૩

પીર સુદરદિન આવી, તાર્યા કરોડી ખાર;  
કાગળ નાવે ઉતારીયા, સેવકને ભવપાર.

અન્નંત ઓધારશોરે, દશમાં અવતારી;  
નકલંકીરૂપ ધરશોરે, અન્નંતના ઓધારી. શાહોજી ૪

ખાકીદાસ છે આપનો, આદે અંતની રીત;  
મન નિર્મળથી ભળું, ચરણ કમળની પ્રીત.



દાસ આપનો જાણીરે, સાચે થાઓ મોરારી,  
વિધન મંત્ર હરજેરે, અચળ દાતારી. શાહોજી. ૫

---

પદ ૧૧ મું.

---

રામ ગરબો.

સખી પડવે તે પથે સીધાર્યારે,  
અગ્રોર વનના તે મારગ આલ્યારે;  
સાથે હાજર બેગતે આવ્યા,  
વિશ્વપતીગોર હૃદયમા રહેજેરે. ૧

સખી બીજે તે વનમાં બિરાજેરે,  
ત્યાંતો એક લૂટારો રહેછેરે;  
નામ કેહેતાંના નાથો કહે છે,  
વિશ્વપતીગોર હૃદયમા રહેજેરે. ૨

સખી ત્રીજે ત્રિભોવન ના જાણ્યારે,  
લૂટવા કાજે હૈયે હર્ષ આણ્યારે;  
જેવા તીર ચડાવીને તાણ્યા,  
વિશ્વપતીગોર હૃદયમા રહેજેરે. ૩

સખી ચોથે ચતુરાઈ કીધીરે,  
હાથ ઉંચાસે એવી આજ્ઞા દીધીરે,  
પછી અમ્મર દ્રષ્ટિ કીધી,  
વિશ્વપતીગોર હૃદયમા રહેજેરે. ૪

સખી પાંચમે અમૃત સીંચ્યોરે,  
નામ ગુણવંત નશિરદીન કીધોરે;  
શિષ્ય બાણીને સાથે લીધો,  
વિશ્વપતીગોર હૃદયમા રહેજેરે. ૫

સખી છઠ્ઠે આવી પોંત્યારે,  
આવી આશન સાખર ત્રણે કીધારે,  
નીર ચોદિશ ત્યાંતો દીઠા;  
વિશ્વપતી ગોર હૃદયમા રહેજેરે. ૬

સખી સાતમે લીલા ત્યાં કીધીરે,  
પૂર ફાડીને વાટજ લીધીરે;  
ત્યાં પાર તે ગાડી કીધી,  
વિશ્વપતીગોર હૃદયમા રહેજેરે. ૭

સખી આઠમે ગીરમતે અભ્યાસે,  
ત્યાંતો સરવેને મન ભાવ્યારે;  
લાવી વર્ષાદ ધાન નીચાવ્યા,

વિશ્વપતીગોર હૃદયમા રહેજેરે. ૮

સખી નોમે તે કૃપા કીધીરે,  
તીર નાખી જગ્યા તે લીધીરે;  
વાધેત્રણ રજ શિરપર લીધી,

વિશ્વપતીગોર હૃદયમા રહેજેરે. ૯

સખી દસમે દરગા બંધાવેરે,  
ત્યાંતો મનુર સર્વે આવેરે;  
સર્વે લોકોને મનુ લાવે,

વિશ્વપતીગોર હૃદયમા રહેજેરે. ૧૦

સખી એકાદશી તે કહીયેરે,  
ત્યાંતો નિશદીન આન્નદ લેયેરે;  
અહાર નિંદ્રા તણ બેશી રહિયે,

વિશ્વપતીગોર હૃદયમા રહેજેરે. ૧૧

સખી બારશે રોજે ચણાએરે,  
મનુરોને આન્નદ ન માએરે;  
ગાદી હેઠેથી નાણુ અપાએ,

વિશ્વપતીગોર હૃદયમા રહેજેરે. ૧૨

સખી તેરસે મનુર વિચારેરે,  
ગાદી હેઠે તે નાણુ કાવેરે;

રાતે આવું તો સૌ હાથ આવે,  
વિશ્વપતીગોર હૃદયમા રહેજેરે. ૧૩

સખી ચૌદસે ખોદી થાકયોરે,  
પછી બમણે દામે આન્નદ વાપ્યોરે;  
સ્વામી દ્રષ્ટે નવનિધે થાપ્યો,  
વિશ્વપતીગોર હૃદયમા રહેજેરે. ૧૪

સખી પુનમે સંઘ શોહાવેરે,  
યાત્રાળુ તે કાશીયે જવેરે;  
ગુરૂ પ્રતાપે દર્શન પાવે.  
વિશ્વપતીગોર હૃદયમાં રહેજેરે. ૧૫

સખી પુનમચંદ અલી કહીયેરે,  
તેની કૃપાએ આન્નદ લેયેરે;  
એના દર્શને અમ્મર થૈયે,  
વિશ્વપતીગોર હૃદયમાં રહેજેરે. ૧૬

સખી ઇમામ અદ્રષ્ટ આવેરે,  
તેતો આલમાહી શોભાવેરે;  
તેનો પાર તે કોઇ ના પાવે,  
વિશ્વપતીગોર હૃદયમા રહેજેરે. ૧૭

સખી પંદર તિથી થઇ પૂરીરે,

( ૧૦૦ )

એતો ખાકીએ હર્ષ શું જોડીરે;  
કૃષ્ણપક્ષ દસમે થઈ પુરી,  
વિશ્વપતી મોર હૃદયમાં રહેજેરે. ૧૮

---

પદ ૧૨ ખારમું.

---

રાગ ગરબા.

સખી પડવે અંબોલા ના રહિયેરે,  
અવગુણ તે સધલા સહિયેરે;  
નરમહમ્મદશાહ દર્શન દેયે,  
શ્રી નકલંકી નાથ દર્શન દેજેરે. ૧

સખી બીજે તે બહુ નામીરે,  
કરોડી અન્નંતના આપ સ્વામીરે;  
હું અરજ કરું શિસ નામી,  
શ્રી નકલંકી નાથ દર્શન દેજેરે. ૨

સખી ત્રીજે સકળ ગુણ ભરીયારે,  
એવા આપ અક્ષતના દરીયારે;  
આજે કળયુગનો વર વરીયા,  
શ્રી નકલંકી નાથ દર્શન દેજેરે. ૩

( ૧૦૧ )

સખી એથે ચરિત્ર બહુ કરીયારે,  
કરતા યુગમા પ્રેહસ્તદ તમીયારે  
એવા સાતે હરિચંદ વરીયા,

શ્રી નકલંકી નાથ દર્શન દેજેરે. ૪

સખી પાંચમે પાંડવ આબ્યારે,  
શ્રી બુદ્ધે હિમાળે સિધ્યાબ્યારે;  
નવ કોડી અભ્ય પદ પાયા;

શ્રી નકલંકી નાથ દર્શન દેજેરે. ૫

સખી છૂટે કલયુગમા આબ્યારે.  
બાર કોડી સુદર દિન લાબ્યારે,  
એવા અનેક ભક્ત આધાર્યા,

શ્રી નકલંકી નાથ દર્શન દેજેરે. ૬

સખી સાતમે સેવી સુખ લેયેરે,  
આત્મ એક દુઃખ કેને ના દેયેરે;  
માહા વાયક સમજી રહિયે,

શ્રી નકલંકી નાથ દર્શન દેજેરે. ૭

સખી આઠમે અન્નદે લેયેરે,  
કામ ક્રોધ લોભ તજી દેયેરે;  
વાદી વિકાર બ્રહ્મમાં ભળિયે,

શ્રી નકલંકી નાથ દર્શન દેખેરે. ૮

સખી નોમે 'હુ' પર હરીયેરે,  
દયા ક્ષમા યે આન્નદ લેયેરે;  
વિવેક વૈરાગે ભવ સાગર તરીયે,

શ્રી નકલંકી નાથ દર્શન દેખેરે. ૯

સખી દશમે દયાળ ઓળખવોરે,  
તેના રૂપે અજ પો અપવોરે;  
શાહા રૂપે તે ધ્યાનજ ધરવો,

શ્રી નકલંકી નાથ દર્શન દેખેરે. ૧૦

સખી એકાદશી નિષ્કળ જશેરે,  
બીજ શુક્રવારી બહુ રૂળશેરે;  
તેત્રીસ કરોડીમાં જઈ ભળશે,

શ્રી નકલંકી નાથ દર્શન દેખેરે. ૧૧

સખી પારસે કેમ ભમીયેરે !  
સઘળા દુરીજનથી મન ડરીયેરે;  
અંત્ર ટાળી બ્રહ્મ વરને મળીયે,

શ્રી નકલંકી નાથ દર્શન દેખેરે. ૧૨

સખી તેરસે તિરથ સાચોરે,  
પડી રહેશે તે આ પિંડ કાચોરે;

જઘ સત્ સંગતમાં રાચો,  
શ્રી નકલંકી નાથ દર્શન દેજો. ૧૩

સખી ચૌદસે ચો દિશ ભીતીરે,  
બીજ સરવે ફેગટીયા મોતીરે;  
મોતી સાચા તે લેજો ગોતી,  
શ્રી નકલંકી નાથ દર્શન દેજોરે. ૧૪

સખી પુનમે પ્રેમરસ મીઠોરે,  
શાહાપીર દરબારે દીઠોરે;  
લાગે પીરશાહ ખાકીને મીઠો,  
શ્રી નકલંકી નાથ દર્શન દેજોરે. ૧૫

---

પદ ૧૩ તેરમું.

---

રાગ ભજન, ચલતીનું.

જમમાં જીવજી થોડું રે હંસા, જજી છે વહેલું મોડું. (ટેક)  
પવન લહેરે પર સ્વાર છે ને, મરણ આવે દોડયું,  
છોડાવ્યું નહિ છુટે, જ્યારે જમે ડોકું તોડયું, રે હંસા;  
જજી છે વહેલું મોડું. ૧



સગા દુદ્ધખી સરવે સંગી, જ્યાં લગી ગાંઠમાં લાણું,  
જરવિના કોઈ ના બોલાવે, એણું આ કમઠાણું રે, હંસા;  
જણું છે વેહેણું મોડું. ૨

નિચિંત્ત સુતો જરા ન જાગ્યો, ક્યાં રહેણું ક્યાં જણું?  
દીધો કોલ તે કેમ વિશ્વાર્યો? માયામાં લપટાણું રે, હંસા;  
જણું છે વેહેણું મોડું. ૩

સંત સમાગમ કદી નાં ક્રીધો, અંતર હેત ના આણ્યું,  
વિષે સુખમાં સિન થયો પણ, નથી એથી અંજાણ્યું રે, હંસા;  
જણું છે વેહેણું મોડું. ૪

સગાં સંબંધી વહેરી તારા, તેમાં મન બંધાણું,  
અતી પ્રેમે પોકાર કરે પણ, ટાળે હરીભજનનું ટાણું રે, હંસા;  
જણું છે વેહેણું મોડું. ૫

વારે વારે હરિ આવિયા, તોએ તેં નાં જાણ્યું!  
કહેબાકી આ કલબુગમાં, નરમહમ્દશાહનામ ગવાણું રે, હંસા;  
જણું છે વેહેણું મોડું, ૬

---

૫૬ ૧૪ ચૌદમું.

---

સુગ ભજન

જગસે નહિ ડરંગા બે, કે શમરન ખુલ્લ કરંગમણ. (ટંક)

એક નિરંજન જો અવિનાશી, જગ આધારણુ આયા,  
શ્રી નકલંકી નારાયણુ વિષ્ણુ ભેદ તિસકા પાયા;  
જગસે નહીં ડરંગા બે. ૧

લાજ ના જાણું મરજદ ના જાણું, ના જાણું સંતર માયા,  
એક અવિચળ નિશકિલ જનું, જો રૂપ ધર કર આયા;  
જગસે નહીં ડરંગા બે. ૨

મેં જનું કે વોહી જાને, જુસ્ને રૂપ સમાયા,  
જુગો જુગમે રમકે શાંક, રૂપ અલી ધર આયા;  
જગસે નહીં ડરંગા બે. ૩

યેહ સંતત કે મત જગતમે, રૂપ વિષ્ણુ કે પાયા;  
જુગમે જો હે રૂપ હરીકા, વોહી અલેપદ કેહેવાયા,  
જગસે નહીં ડરંગા બે. ૪

વોહી રૂપ આજ અવિનાશી, મહમ્મદ નામ જાણાયા,  
ઇમામશાહકે ધરકો પધારી, પીરશાહ ખુદ જપવાયા,  
જગસે નહીં ડરંગા બે. ૫

મેહેર કરના દાસકે ઉપર, ખાફા ચરનમે આયા,  
એસી કૃપા દયાલકી હો, ફિર લોપે કયા મદ આયા?  
જગસે નહીં ડરંગા બે. ૬

## પદ ૧૫ પંદરમું.

રાગ ભજન.

વન વન નહિ ફીરંગાબે, કે બ્રહ્મસે મીલારહું ગાજી.(ટેક.)  
 અડશઠ તિરથ અબ નહિ જઈ, ઉજડ ઘરસે માયા;  
 અડશઠ તિરથ આન રહે સબ, બ્રહ્મમેં ધામ બનાયા.

વનવન૦ ૧

એકહી તિરથ બ્રહ્મ નિરંતર, અણુઘટ ઘાટ ઘડાયા;  
 વિકાર સગલે દુર કીયે તબ, બ્રહ્મા નામ ભણાયા. વનવન૦ ૨  
 બાંકનાલ મુકામહી બનાહે, એકા હસ ફીર આયા;  
 મેહલ ઝલકે માહ સુનકા, અનહદ નાદ સુણાયા. વનવન૦ ૩  
 દ્વાદશ ચક્રકા તો દેખો તમાશા, કમલ એક નજર આયા,  
 એકહિ પાંખડી ઉસકી કહિયે, તામે ડાઠ રચાયા. વનવન૦ ૪  
 અજબ તમાસા અજબ નગરકા, સત્ ગોરને સમજાયા,  
 પ્રેમપંખીપરસ્વારકરકે, સુનશિખરપર ચડવાયા. વનવન૦ ૫  
 સાબર કાંઠે કુંવારકામે, નગર એક આપ બનાયા,  
 આદ બ્રહ્મ ઇમામશાહ ઘર, આદ નિરંજન આયા. વનવન૦ ૬  
 નરમહમ્મદશાહ નામ ઉસીકા, જોથા અલી કેહલાયા,  
 પીરશાહ બપઉસીકાજપીયે, ચેહી ઉસીકી માયા. વનવન૦ ૭

( ૧૦૭ )

લીયા ધરમ સતપંથ ઉસીકા, દાસકા દાસ કહેલાયા,  
ખાકી સેવા ઉસકી જને, મહાપદમે જો પાયા. વનવન૦ ૮

પદ ૧૬ સોળમું.

રાગ ભજન.

લગત મોકુ સાંઘ સમરનકી ચટકી,  
નાખું કાલ કરોધકું પટકી. (ટેક.)

બનકે બેરાગન સખ જુગ હુંડું,  
હુંડું ખોલકે ખિડકી. લગત૦ ૧

ખિડકી ખોલકર માંહી જણતો,  
રાખે ચોર તે પાંચ પકડી. લગત૦ ૨

ચોર હઠાવન મુજ હાથ આઘ,  
સત્ય સમૂશેર પકડી. લગત૦ ૩

શિળ સંતોષકું આગેહી રખકર,  
સખ ચોર બાંધુમેં જકડી. લગત૦ ૪

અનુભવી મુરશાહ પાયા જખહી,  
લે સાહેબ બતાયા પકડી. લગત૦ ૫

પીરશાહ નામ નિશહિન જપલે,

( ૧૦૮ )

તો રાહ અલીશા પકડી      લગત ૬  
સેવા કરતે આલ અલીશી,  
ખાકી રાહમાં નહિ રહે અટકી. લગત ૭

પદ ૧૭ સતરમું.

રાજા ભજન.

ખની મેતો સુતાં છેરીકી નટડી,  
ખાંધું મેતો પંચ ભુત જકડી.      (ટેક.)  
કંગલા પીંગલા કે ખાંસ ખનાયે,  
ઉપર નાખી સુતાંકી રસડી.      ખનીમેતો ૧  
જ્ઞાન વૈરાગકે ખીલે લગાયે,  
ખાંધી હે છેરી જકડી.      ખનીમેતો ૨  
સત્ સંગતકા ઢોલ ખનાયે,  
ચોખ ચિલેકકી લકડી.      ખનીમેતો ૩  
ધસલિલાહસેં કૂંકે ખખધમે,  
સાંસ મુરનાધ પકડી.      ખનીમેતો ૪  
ચોખ હમારી ખમન ચાંડલકી,  
અલ મુરવ વધાં દરડી.      ખનીમેતો ૫

( ૧૪૯ )

રૂપ અનુપમ વેલે નરજીકે,  
શિરપાધકે કલગી લટકી.      ખનીમેતો ૬  
પીરશાહ શબ્દ અનુપમ હિરલો,  
ખોજે જ ઝવેરીકી હટડી.      ખનીમેતો ૭  
ખાકી ખેલે આપ અકેલા,  
લગીસુન્ શિખરકી ચટકી.      ખનીમેતો ૮

---

પદ ૧૮ અરાઢમું.

---

રાગ ભજન ચલતી.

ખેલો સંતો અજખ મ્યદાના,  
પાયા હમને નરમહમ્મદશા સુલતાનારે. (ટેક.)  
અનુપમ આપ અલેખ અવિચળ, કરનહાર સખ જહાંનાં,  
અંતર આપ એકહી ખિરાજે, પીરશાહ શબ્દ પરમાનારે.  
ખેલો સંતો ૧  
ત્રવેણી તિરથ અજખહે ઘટમાં, કાયે ફીરો વેરાના ?  
મહા વાયકકા ભેદ પીછાણી લો, શાહખિના શમ્શાનારે.  
ખેલો સંતો ૨  
મૃગ કસ્તુરી વનવન ભટકે, ભેદ કસ્તુરીના જના;

( ૧૧૦ )

એસા તુજમાં સાંઘ બીરાજે, મેરમ ગુરસે લા ધ્યાનારે.

ખેલો સંતો ૩

વેદ પડીપડી અરથના સીજે, જખલગ અંતર નહિ જના,

મુરખ ભટક ભટક મરે, બ્રહ્મ વચન શું નહિ ધ્યાનારે,

ખેલો સંતો ૪

સદ્ગુરૂ ચરણે ખાકીરે વિનવે, માનો સંત સુજના,

પરીબ્રહ્મ આપ ઘટોઘટ બોલે, પ્રેમરસ પીહો મસ્તાનારે.

ખેલો સંતો ૫

પદ ૧૯ આગણીસમું.

રાગ કાફી ભજન.

સુરતા સમાણી સત્ગુરૂ ચરણે,

અખંડ સુખ લીધું, ટાળ્યા જમને મરણે.

બીજે કેમ બોલું, બ્રહ્મ સુંદર વર મળિયા;

ગુરૂજના પ્રતાપે, ચોરાશી ફેરા ટળીયા. (ટેક.)

વેદે વખાણ્યા ને જુગમાંહી જણ્યા, જંબુદ્વિપે પળીયા;

જુગો જુગમાં રમત તમારી, અરબી રૂપે અવતરીયા,

સુરતા ૧

રૂપ તમારું કેવી રીતે વીનવું ? નરજી અઢળક ઢળિયા;

( ૧૧૧ )

તેજે ચંદ્ર સૂરજ લજવાણા, જુઓ રાહુએ ગળિયા.

સુરતા૦ ૨

સદ્ગોર ઇમામ આપે અવિચળ, સુગુણ શામળિયા;

ખાકીદાસ તમરો વિનવે, અરજ સુણોને પાતળિયા,

સુરતા૦ ૩

---

પદ ૨૦ વીસમું.

---

રાગ ઘોળ.

લજલોને ભાવેરે, મનહર મોરારી;

અલી અવિનાશીરે, નકલકં અવતારી. લજલો૦ ૧

અભ્યપદને લેણુરે, ' આ ' પદને મૂકી;

આત્મ ઓખવોરે, માયાને ચુકી. લજલો૦ ૨

કોલ કેમ વિશાર્યોરે, ગ્રલ વેણુ ગયો ભુલી;

વિષ્ણુ રૂપ નાં જણ્યુંરે, એ છે મોટી સૂળી. લજલો૦ ૩

કહેતો કે નવ ભુલુંરે, જો ખાહેર નીશરૂં;

અરધુ સર્વે સાહેબનેરે પલ એક નવવિશરૂં. લજ૦ ૪

માયા સર્વે કાચીરે, જો જે અંતર આણી;

કહે કોણે ભોગવીરે છે એકેએધાણી ? લજલો૦ ૫



( ૧૧૨ )

ભજલોને ભાવેરે, વિષ્ણુ ૩૫ પ્રમાણી;  
લેને સોળ કળાએરે, મહમ્મદશાહ એધાણી. ભજલો ૦ ૬  
ભટકતો રહેજેરે નથી કંઈ ખીજે આરો;  
ખાકી આજ કળભુગમારે, શ્રી અલીના વારો. ભજ ૦ ૭

---

પદ ૨૧ એકવીસમું.

---

રાગ ગાડી.

મુજધર શાહ મેહમાનારે, ભાઈ મુજધર પીર મેહમાના;  
તેત્રીશકોડી દેવ મુજધર આયે, હુવા અખૂહી કિલ્લાના. (ટક)  
સેવા સંતકી નિશદ્દિન કરના, જે હોય અવિચૂળ ઇમાના.  
દુર્મતી આપે હાથા થાવે, ઉલટ ખવે ઇમાના. મુજધર ૦ ૧  
અતી અદકારી મનુષ્ય ઉપકારી, સરજનહાર સખજહાનાં;  
શોહી આયા ભુગુ ભુગુ રમકર, કરને ભક્ત કામાં.

મુજધર ૦ ૨

વોહી નિરંજન આપ અવિનાશી, રખલે શોહી નીશાંનાં;  
ક્રિયા કરતવ સખૂતનકે કરના, વચન ગોર પ્રમાનારે;

મુજધર ૦ ૩

મેલા શાહકા તખહી પાવે, સેવે અલેખ એકહી ધ્યાનાં;

( ૧૧૩ )

આલેઆલે અલકર આયા, જે મહમ્મદશાહ કહેલાના.

મુજ્જવર૦ ૪

વાહી અલી જે જુગ્ જુગ્ રમીયા, શાહી પીર ધર આના;  
તન મન ધન શાહચરને ધરનાં, છાંડ દે કુલ અભિમાના.

મુજ્જવર૦ ૫

આલતિસકી અમ્મર જનો, રહ્યો શાહ તિસ્મે નિધાના;  
સેવા આલ અલીકી કીજે, વચન ગોર પ્રમાના.

મુજ્જવર૦ ૬

ભુલ્યા નર શો ફેરા ખાવે, ઓર જવે ચોરાસી ઠામા;  
અન્નંત જુગમે રમતાં સાંધ, ખાકી સેવા તિસકી જના.

મુજ્જવર૦ ૭

---

૫૬ રર ખાવીસમું.

---

રામ ગાડી.

ચેતચેત મનઅખ શાહ દરશનકી વેલારે; ભાધ ગોર  
દરશનકી વેલા,

આખ અવિનાશી સર્જન હારા, કરલે તિસકા મેલા.

ચેતચેત૦ (૨૬૬)

( ૧૧૪ )

ચિત્ત નિર્મળ મન વશ કરલે, પામો આપોઆપ સવેલા;  
ગોર નર જાહેર બેલી બેઠા, આપો આપ અકેલા.

ચેતચેત૦ ૧

મારગ દોહેલા કંઠન મુકામાં, ધડ ચડના હે દોહેલા;  
સોહી મારગ સેજે પાવે, હોય મુર્શદ અલખેલા.

ચેતચેત૦ ૨

લક્ષ ચોરાસી ફિરફિર થાક્યો, તબહી પાયો મનુષ્ય દેહા;  
આ અવશરમે ચેતજ પ્રાની, નહિતો કંઠન હોયગી વેલા.

ચેતચેત૦ ૩

એ રંગરસિયા સખ જુગ બશિયા, વશિયા અંતર અકેલા;  
નિર્ગુન આપે અલખ અવિનાશી, બતાવે મુરશદ શોહેલા.

ચેતચેત૦ ૪

જે ગુન જને શોહી પેછાને, સૂરખ ખાવે ઠેલા;  
આલ અલીથી મક્કર પડીયા, તીશે હોયે જમ્ કા હેલા.

ચેતચેત૦ ૫

અનુભવિ હોયે વોહી જુગજને, લક્ષન ત્રીસમાહેલા;  
નિર્મળ ચિત્ત આપહી જ્ઞાની, બ્રહ્મ કુલકા જે હોવેલા;

ચેતચેત૦ ૬

વાણી નિરમળ નહિ અલીમાની, કામ રહિત અકેલા;

પુરન લક્ષ્મી ત્રીસહો જીસમા, શોહી કરાવે મેલા.

ચેતચેત૦ ૭

સમરન કરના દિલ નહિ ડરના, ધરના ક્યાન અલખેલા;  
માન મમતા તજીકર રહેના, સમરલે સાંઘ ખાકી અકેલા.

ચેતચેત૦ ૮

### પદ ૨૩ તેવીસમું.

રાગ ભજન.

નાથ ક્યેશે ગજૂદો ખંધ જૂઠાચો, (એ રાગ.)

શાહો તમે અન્નત ઓધારણુ આઁયા;

શાહ પીરશાહ સત્ય જપાઁયા.

શાહો૦ (ટેક)

સુદરદીન સંગજ લેધને, શાહ દર્ગે સિધાઁયા;

કાગલ નાવે ખાર કરોડી, દરિયાને પાર લગાઁયા. શાહો૦ ૧

સંગ સવળો સાચો દેખી, મન માંહે મલકાયા;

વીંટ વજ્જર વાટે ઉઠી, મોટપે મન પસ્તાયા. શાહો૦ ૨

મોટપ ટાળી તપ ધર્યું ત્યારે, શાહોજી આપજ આઁયા;

શિર ખંધ તેતો પોતાનાં શિરનું, સદ્ગોર શિરધરાયા. શાહો૦ ૩

નિર્ખિ નરને નિર્પાગ પોતે, પીર કબીર દીન આઁયા;

આંકની પાત્ર વાટે વણેલી, શાહો સન્મુખ લાઁયા. શાહો૦ ૪

અર્દાશ એવી અંતરે રાખી, શાહોજી મન હર્ષાયા;

અન્નતનો વર પીરને આપી, નામ હશનશાહ બરાયા. શાહો ૦૫  
 પીરજી તેતો પ્રેમથી બોલ્યા, પિંડ લાવી પસ્તાવા,  
 કલબુગ માંહે અન્નત કરોડી, કેમ આવેહો ડાહ્યા? શાહો ૦ ૬  
 હેતે હરજી હશીને બોલ્યા, તમ વર મહા બ્રહ્મ જાયા;  
 તે વર માંહે રમત હમારી, નામ મહમ્મદ મચાયા. શાહો ૦ ૭  
 એક નુરને એકહી તન્ન, ઇંદ્ર ઇમામ દીન કાવ્યા;  
 એ વરમાં આપણુ રમશું, નિશ્ચિંત રહો મમ્ ભાયા. શાહો ૦ ૮  
 અંત પ્રયંત એહીજ વરમાં, મહમ્મદ મેહેદી ભણાયા;  
 એવા વચને અદ્રષ્ટ આપે, હરિવૈંશ તેતો પુજાયા. શાહો ૦ ૯  
 વિનવે ખાકી નિર્મળ નુરને, શરણે રાખો હોરાયા;  
 નિશદિન સેવા નાથ તમારી, નાથ અનાથ નાં કાવ્યા. શાહો ૦ ૧૦

### પદ ૨૪ ચોવીસમું.

રાગ ગરબો.

સત્પંથ સદા એજ સાચોરે, પુરા પ્રેમે મુનિજી આજ રાચોરે;  
 હાથ જોડી શાહોજી પાશે જાયોરે, થાઉં સત્પંથી નવ રહું  
 કાચોરે, સત્પંથ ૦ (ટેક.)

વેદ અનાદી જે કહે, અખંડ ધર્મ સોહાગ;  
 મૂર્ખ અધુરે વળી રહે, પૂરે નવ મળે જગરે.

(૧૧૭)

રૂપ વિષ્ણુનાં સોએ સાચારે, આઠ્યા દશે નવરહા પાછારે;  
દેવ યાત્રીમાં ના હોય ખાંચોરે, સત્પંથ સદા એજ સાચોરે. ૧

વર્ણન એ વેદો કહે, અખંડ રૂપ અમાપ;  
ખંડ ખંડ તેને લહે, તે સતિયાને દે શ્રાપરે !

મતી મંદ થઈ મન ડોલેરે, રૂપ દશમની નિંદા બોલેરે !  
રૂપ દશમને મુનિજી રાચોરે, સત્પંથ સદા એજ સાચોરે. ૨

ચારે વેદો એએકના, અંગ ભાગ વિભાગ;  
નાસ્તિક એવી ટેકના, ટાળવા સોધે લાગરે.

ચોથો વેદ જે અંગે લાવેરે, પૂરા પ્રેમે એ રૂપને ગાવેરે;  
અમ્મર વાણી એ દેવને રાચોરે, સત્પંથ સદા એજ સાચોરે. ૩

નિંદાએ નાસ્તિક રહે, હોય ન વેદનું ભાન;  
છંદ કુછંદને આસ્તિક કહે ! જ્ઞાન તાનમાં સુદતાનરે !  
વાલ્મિકીએ વાણી હાલવીરે, સત્ય શોધ તે દશની ખતાવીરે;  
સાત સવંતમાં જન્મેલ જયોરે, સત્પંથ સદા એજ સાચોરે. ૪

સાખર ત્રસ્ટે સ્થામજી, સંકલ્પ વેદનો સાર;  
સાખર મગા નામધી, લહે જગ એકા તારરે.

ચરણવિષ્ણુનાંજે સ્થળે હોયરે, તિથિ યાત્રાનો ધામતે જોયેરે;  
ચંદો પથે ન પગ મૂકો પાછોરે, સત્પંથ સદાએજ સાચોરે. ૫

કાળીંગાને ટાળવા, દેહ ધરે આવાર,  
તેવા સ્થળને માળવા, ચાલો તે સૌ આપારરે.

કાગ લૂશુ ડે પક્ષ નવ રાખીરે, વાત સાચી જે પોતે દાખીરે;  
ગુરૂડણ્યે જે જ્ઞાનજ મચ્યોરે, સત્પંથ સદા એજ સાચોરે.૬

દેવયાની પંથ એ; વાણી ચારે ગાએ;  
નહિ ભાષાનો અંતરો, દ્વેષ તણો નહિ ડાએરે.

એવે પંથે ચડી જઈ મચોરે, ત્યારે મળશે તે ધણી સાચોરે;  
ખાકી ખોટાથી નવ ખાઓ ખાંચોરે; સત્પંથ સદાએ સાચોરે.૭

પદ ૨૫ પચીસમું.

રાગ ગરબા.

જેને લગ્ની સાહેબ શું લાગીરે, એને હૃદયે પ્રેમ જોત મગીરે;  
તેની ભ્રમણાતે સરવે ભાગીરે, એણે માયા જાળ ઝટ ત્યાગીરે.  
જેને (ટેક)

રૂપ અનુપમ જે લલ્યા, કલ્યા વેદે વિસ્તાર;  
જે રૂપે નર ઓળખો, તેનો કહું વિસ્તારરે.

રગે રગે વીંધાએ વૃહ બાણરે, લાગે શાહ સુરતાની તાણરે;  
તેની સુરતા તે સ્વપ્નાથી મગીરે, જેને લગ્ની સાહેબ શું લાગીરે.૧

સૃષ્ટી સમેના માનવી, મૂરખના સરદાર;  
જ્ઞાન દેવા દિલ્હા ધરી, પધારિયા કિર્તારે.

૩૫મૂ ૩૫મૂ વેદ જેને બોલેરે, જેના સોને તે દશ ભેદ બોલેરે;  
તેની સોધ એને ચિત્ત જાગીરે, જેને લગ્ની સાહેબ શું લાગીરે. ૨

વખતે વખતે આવીયા, સરજ્યાની કરવા સાર;  
મૂઝ કૂઝ ને વ્યારાહ થયા, શ્રી નૃસિંહ એ દાતારે;

તેને જાતને ભાંત નહિ વાલીરે, વેલા વેલાની કળા ન્યારીરે.  
એવા ૩૫ની હોય તેને તાલીરે, જેને લગ્ની સાહેબ શું લાગીરે. ૩

વામન કૃષ્ણરામજી, રામ કૃષ્ણ દાતાર;  
બુદ્ધા રૂપે શ્રી નાથજી, પાણ્ડવના આધારે.

પાણ્ડવ તારણ નરનાથ આગ્યારે, ૩૫ મહેન્દ્ર માટીનું કાગ્યારે;  
હરિ કળાની રહ તેને જાગીરે, જેને લગ્ની સાહેબ શું લાગીરે. ૪

નકલંક રૂપે નર નાથજી, અરખના સરદાર.  
કલભુગ તારણ આવિયા, ભારથનાં ભરથારે.

સરદૂ સતમૂ મદીના સ્યામ બોલેરે, વેદ સામ તે સત્ય ભેદ બોલેરે;  
અલી ૩૫ની બોજ તેને જાગીરે, જેને લગ્ની સાહેબ શું લાગીરે. ૫

આલીશ જામે પરવરી, રમૂશે દીનાનાથ;  
આગમ આ આત્મ તણી, સુણજે સરવે સાથરે.

એ વાણી અગમ ભેદ બોલેરે, નખીનુર સદ્ગોરજી બોલેરે;



( ૧૨૦ )

ખંત ખોલવી તેને બગીરે, જેને સગ્ની સાહેબ શું સાગીરે. ૬

બત્રીશે મહમ્મદ આવજી, પરિવાર પીર ઈમામ;  
છત્રીશે અશરફ શાહોજી, વૈરાટે વિશ્રામરે.

હારે હારે ગણી વાત બોલેરે, જ્ઞાન ગુંજ હૃદય જેને ખોલેરે;  
ખાટી વાત તેને સુદ્ધ સાગીરે, જેને સગ્ની સાહેબ શું સાગીરે. ૭

---

પદ ૨૬ છવીસમું.

---

રાગ ગરબો.

મેળે મળો મુનિજી આજ ભાવેરે, જૂઓ જૂઓ ' આ '  
નરનાથ આવેરે;  
સ્વામી શુભ સંદેશો કાવેરે, મારા મુનિજી મેળે આવેરે.  
મેળે મળો ( ટેક.)

તમ કાળે હમ્ આવીયા, કલકો જુગ્ જુગ્ સાર;  
મમ્ અંતરમાં તમ્ રહ્યા, થાવા એકાકારરે.

સ્નેહ સાચે સાહેબજી બોલેરે, નિર્ખી નિર્ખી મસ્તાન થઇ દોલેરે;  
શાહો આપે તે પ્રેમે કાવેરે, મેળે મળો મુનિજી આજ ભાવેરે. ૧

અમ્ તનૂથી તમ સર્જિયા, પ્રાણતણે અમ્ ભાગ;  
તમ તાપે અમ્ સર્જિયા, મળવાનો આ ભાગરે.

જૂઓ લીધા તે ધુલ વે ખોલેરે, પ્રેમે પ્રાપ્તિ પિયુષ એમ બોલેરે;  
પ્રેમ ભક્તિને જેમ લાગણવેરે, મેળે મળો મુનિજી આજ ભાવેરે. ૨

અગ્નિમાં અમ આવીયા, સંજ પ્રેહલાદ મમ ખાસ;  
જલ થલથી તે વારિયા, નવ આવવા દીધી અસરે.

પ્રાણસમા એ ખાસ મમ ભાવેરે, ભાવેલીના જે મમ અણે આવેરે;  
એવા સંદેશા સદ્ગોર ભાવેરે, મેળે મળો મુનિજી આજ ભાવેરે. ૩

હરિચંદ્રને હરાવતાં, મિત્ર રૂપિ રહ્યા હાર;  
ચંડાલ ગ્રહ જળ લાવતા, અમ શિર લેતા ભારે.

પગે પગે તેને સંજે પળિયારે, રાખી હૃદયમાં તેને મળિયારે;  
એવા સતો તે શબ્દે આવેરે, મેળે મળો મુનિજી આજ ભાવેરે. ૪

સતી સભામાં લાવીયા, વસ્તર હરવા કાજ;  
રક્ષા કારણ આવીયા, રાખી તે લીધી લાજરે.

આત્મ સમ એ પુત્રી ભાવેરે, એને આંચ ઉની કેમ આવેરે ?  
એવે ભાવે શાહોજી બોલાવેરે, મેળે મળો મુનિજી આજ ભાવેરે. ૫

ત્રીકમને તરછોડીયા, ભિન્નક રાજકુમાર;  
અટકે જઈ અટકાવીયા. એ લેવા હાર કુમારે.

સાથે સાથે તેશીશ મેલાવ્યારે, થઈ દુઃખી દુઃખે દુભાયારે;  
એથી કરોડી બાર સાથ આવેરે, મેળે મળો મુનિજી આજ ભાવેરે. ૬

( ૧૨૨ )

ચિન નગરનો પાટવી, દુઃખીયો દિન અપાર;  
ત્રાશ પિતાનો સાટવી, આપ્યો અમ્ શિર ભારરે.  
સાંસે સાંસે તે સંગ તેનો દીધારે, મુખી અન્નત નોકરી લીધારે;  
ખાકી સદ્ગોર ત્યાં તે બોલાવેરે, મેળે મળો મુનિજી આજલાવેરે.૭

---

પદ ૨૭ સત્તાવીસમું.

---

સ્તુતી (રાગ) ધનાશ્રી.

ધન્ય ધન્ય સત્ય હમારો ધર્મ,  
ધારીલો એજ જીવન કર્મ. ધન્ય ધન્ય. (ટેક.)

પ્રાણુવ મંત્રએ, વેદિક જંત્રએ, દેવતણાએ મર્મ;  
હૃદય ઘોશથી ગગુન ગજવો, જય જય મમ્ ધર્મ.

ધન્ય ધન્ય૦ ૧

લિએ કર્ણાએ, શાહો શરણાએ; રાખવા નિજ સર્મ;  
પૂરણ પ્રેમથી જય જય જયો, ખાકી એ નિજ ધર્મ.

ધન્ય ધન્ય૦ ૨

---

પદ સં પુરણ.



હઝરત પીર શ્રી સદ્ગોર શ્રી ઇમામશાહના

જન્મનો ટૂંક વૃત્તાન્ત.

હઝરત પીર શમ્મશ (તબ્રેજી) સાહેબ તેમણે પંજબ તા. મુસ્તાનનાં ઉચ્ચ શેહેરમાં સૂર્ય ઉતાર્યો હતો, તેમનાં પવિત્ર નુર (પુત્ર) બે હતા. (૧) હઝરત ઇમામનર શ્રી કાશમ-શાહ સાહેબ, (૨) હઝરત પીર શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા નશીરદીન સાહેબ. હઝરત પીર શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા શ્રી નશીરદીન સાહેબના પવિત્ર પુત્ર (નુર) શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા હઝરત પીર સાહેબ દીન (શહાબોદ્દીન) સાહેબ, તેમનાં પવિત્ર પુત્ર (નુર) શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા હઝરત પીર શ્રી સુદરદીન સાહેબ, તેમનાં પવિત્ર પુત્ર (નુર) શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા હઝરત પીર શ્રી કબીરદીન સાહેબ, એ સાહેબોનાં રો જ પંજબની હદમાં પીખલી. ઉચ્ચ, મુસ્તાન વિગેરેમાં તેઓ શ્રીની વૌશ જનોનાં કબજ વહિવટમાં છે. તેમની જમાતો તે વિગેરે દેશોમાં છે.

એ વૌશ બનીકાતમાં (હરિવૌશ) છે. એજ વૌશમાં ગોર અને નર આવે છે, ને છેવટ સુધી આપવાનો વાયદો પણ છે. શ્રીનર પ્રગટ હોય છે ત્યારે કેળ્યારે પાતે પોતાને સ્થાને એટલે પ્રગટ ગાદીએ બિરાજતા હોય છે તે ત્યારે પૂરેપૂરી શોળ કળાથી હોય છે. જુઓ નાનુ સત્ય વચન\* તે વિના અન્ય કદી ઢાંગ કરી શાહ કેહવારવે તે દહીંત કાળિંગાનો ચેલો જાણવો. તેમજ શ્રી સેષગોર બ્રહ્મા સદ્ગોરજી પણ જ્યારે ગાદીએ બિરાજે છે ત્યારે તેઓ શ્રીને પણ બાર+ કલા પ્રતક્ષ પ્રગટ કરવી પડે છે. શ્રીગોર અને શ્રીનર એ બન્ને નુર એકજ છે. કોઇ કોઇ વખત એકઠા પણ થઇ જાય છે. વહ્ની વખત નોખા રહે છે, તે જ્યારે એકઠા થાય છે ત્યારે શ્રી સદ્ગોરજીનાં જમાંમાં હોય છે, પ્રગટ થાય છે ત્યારે પણ સદ્ગોરજીનાં વરે નરદેહ ધારણ કરી પ્રગટ થઇ રહે છે. એ પ્રથા અનાદી કાળની છે. તેમ હરિવૌશ વિના બીજે કદી પણ ગયા નથી ને જશે પણ નહિ, તેથીજ હરિવૌશ વિના અ-

---

\* નરની સોળ કળા એ અત્યંતમાંથી જેમને તેમ “સત્યપથી અગ્રજા પત્ર” નામની યુક્તમાં આપવામાં આવેલ છે. તેમાં છુલ્લસાવાર આવેલ છે તે જોઇ લેવી.

+ ગોરની બાર કળા તે “સત્ય પદ બેઘીની” નામની યુક્તમાં આવેલ છે તે જોઇ લેવો.

ન્યની પૂજા અને સેવા કરવી મહાદોષ છે. તેમ હરિવૌશી વિના અન્ય ઇત્તર મનુષ્ય પોતાને શાહ, નર, ઇમામ, ગોર, પીર, પુજ્ય, આચાર્ય કે મહંત કહેવરાવતો હોય ! તો તે દુષ્ટ અને અંડાળ એટલે કાલિંગનો ચેલો જાણવો. હરિવૌશમાં પણ ૧૬, કે ૧૨, કળાવાલોજ પુરૂષ નર કે સેષગોર બ્રહ્મા કહેવાય છે, અન્ય નહિ.

એવૌશ શ્રી ખુદાવંદ્ ઇમામ કલીનાનાથ શ્રી વિષ્ણુ નારાયણ ભગવાન શ્રી અલી, નાં શ્રી ખુદાવંદ્ ઇમામ હુસેન, ના શ્રી ખુદાવંદ્ ઇમામ ઝયનુલ્આબ્દિન, ના શ્રી ખુદાવંદ્ મહમ્મદ બાકર, ના શ્રી ખુદાવંદ્ ઇમામ જફરેસાદિક ના શ્રી ખુદાવંદ્ ઇમામ ઇસ્માઇલ સાહેબ, ઇમામ ઇસ્માઇલ (સાં) સલામિયા ભણી બોધાર્થે પધારેલા તે સમયનો લાભ લેઈ માયાવી જનો એકઠા થઈ મુશીયે કાઝમને પોતાનાં ઇમામ ઠેરવી લીધા છે, પણ તે સત્પંથનાં પીરોએ તજ દીધેલ હોવાથી સત્પંથીઓને તેઓની વૌશ સુદ્ધાં તાજ્ય છે.

શ્રી ઇમામ ખુદાવંદ્ શ્રી ઇસ્માઇલની વૌશમાં શ્રી નુર સદ્ગોર પીર શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા સલાઓદીન સાહેબ થયા, જેમનો રોજો ગિઝનીમાં છે, તેમનાં દિકરા શ્રી શમ્મશો તબ્રેજ સાહેબ, તે વૌશમાં હઝરત પીર શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા હશન કબીર દીન સાહેબને ઘેર તેમનાં પવિત્ર પુત્ર નુર

સદ્ગોર બ્રહ્મા શ્રી પીર હજરત સૈયદ ઇમામોદ્દિન સાહેબ હિજરીસેને ૮૪૪. વિ. સં. ૧૫૯૬. ઇસ્વીસન ૧૪૪૦ માં સફર માસની તા. ૨૭ તારીખ વાર સોમે ઉચ્ચ શહેરમાં રાતના શમે જન્મ પામ્યા.\* તે શમે આકાશમાંથી નુર (તેજ=પ્રકાશ) શ્રી પીર કબીરદીન સાહેબનાં ઘર ઉપર શ્રીજીનાં જન્મ સ્થાને આવ્યું. તેનો પ્રકાશ (અજવાલું) (પચાસ-પચાસ ૫૦-૫૦) મૈલ સુધી પ્રશરી ગયું હતું. તે જોઈતેટલી વસ્તી વાળા સર્વ જન સમુહ સમજ્યા હતા કે આ બીજવારે સૂર્ય ઉગ્યો. તેમજ પવિત્રતાઈ વિષે પણ એમજ હતું કે જેમ અન્ય બાળકો અવૃતરે છે તેવો મળ વિગેરે કાંઈ પણ નહોતું. નાલ કાપેલ અને સુન્નત કરેલ, અને બીજી તમામ શારિરિક ગંદકીથી પવિત્ર હતા. એટલે ખાશ પવિત્ર ( મા સુમ) બ્રહ્મ રૂપ ઇમામજ હતા.

શ્રી ઇમામ શાહબાવાએ પાંચ કે નવ વરસની વયમાં જોગિયો સાથે વાદ વિવાદ કર્યો હતો.

ગુજરાત તરફ શ્રી પિતાજીની આજ્ઞાએ પધારેલા તે સમે શ્રીજીની (૯) નવ વરસની આયુષ્ય હતી. શાહ દરગાહે જઈ નરની કળા લેઈ પીરાણે આવી કાશી ખતાવી સવા-મણ જનોઈયો ઉતરાવેલી. રોજે એમનો પીરાણામાં છે.

---

\* અન્ય રથજી શ્રીજીનો જન્મ સંવત ૧૫૦૦ માં થએલો હોયેલું

તે રોજહિની સેવા એજ પંથનાં સેવકો પૈકીનો જેને વૌશ-જનો કાકા બનાવે છે તે કરે છે. અને કાકાએ પણ શ્રી સદ્ગોર પીર ઇમામશાહના વૌશના હિતાર્થેજ હોય છે.

સેવા કારભાર જે કાકાને સોંપવામાં આવે છે, તે કાકા જમાતમાં ફરીને શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા તથા શ્રી નારાયણ વિષ્ણુ એટલે ઇમામગોરની દશાંશની રકમ ઉધરાવવા, કારખાના (દરખાર)ની દેખરેખ રાખવા, સૈમદો (વૌશજનો) ના વખતો વખતનાં હકો, દસ્તુરો, વિગેરે આપવા અને તેમના રક્ષણના ઉપયોગમાં ખર્ચ કરવા, જમાતો વિગેરેની ખાતર ખરદાસ કરવા અને સદાત્રત આપવા સાડું હોય છે. હાલમાં કાકા લક્ષમણ છે.

શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા હઝરત પીર ઇમામશાહ સાહેબે રોજનો પાયો પોતે સંવત વિં ૧૫૨૪ હિં સં ૮૭૩ માં નાખ્યો હતો. અમ્મર લોકની સિલા વિં સંવત ૧૫૬૯ હિં સં ૯૧૯. ઇં સન ૧૫૧૩ માં રમજન માસની તારીખ '૨૫' મીનાં દિવસે સિવકારી હતી. આયુષ્ય પંચોતર (૭૫) વર્ષની હતી.\*

---

\* બીજે મરણ સંવત ૧૫૬૫ માં બતાવી, વય શ્રીજીનો ૬૫ વરસની બતાવે છે.



( ૧૨૮ )

પીરાણા તે અમદાવાદથી દક્ષિણે પાંચ ( ૫ ) ગાઉ. સાબર નદિના ઉગમણે કાંઠે એક ગાઉ (૧) વૈરાટ દક્ષિણે ( ધોલકાથી ઉત્તરે સાત ગાઉ [૭] ) નર્મદા નદિથી ઉત્તરે સોળ જોજન ( ૧૬=૬૪' એસઠ ગાઉ ) છે. જેને હીમપુર, ઇમામપુર, નિષ્કલંકીનું ધામ, છેલ્લો અખાડો પણ કહે છે.

શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા હજરત પીર ઇમામશાહનો ઉરશ સવાલ ( ઇદના ) મહિનાની તારીખ પાંચ (૫) અને છઠ્ઠી (૬) એ થાય છે.

### સંદલોની યાદ.

૧ હજરત પીર કબીરોદિનની સંદલ માહે જમાદી-યુસ્સાની તારીખ ૧૭ મીયે છે. પીરાણા મુકામે પણ કરે છે.

૨ હજરત પીર ઇમામોદિનની સંદલ માહે રમઝનની તારીખ ૨૫ મીયે છે. પીરાણા મુકામે.

૩ હજરત શાહો નરઅલી મહમ્મદશાહની સંદલ માહે રજ્જબની તારીખ ૨૧ મીયે છે. પીરાણા મુકામે.

૪ હજરત પીર સહાબોદિનની સંદલ માહે રજ્જબની તારીખ ૧૯ મીયે છે. પીરાણા મુકામે.

૫ હજરત પીર જલાલશાહની સંદલ માહે રજબની તારીખ ૧૫ મીયે છે. પીરાણા મુકામે.

૬ સૈયદ મુસતુફાની સંદલ માહે સાબાનની તારીખ ૨૬ મીયે છે. પીરાણા મુકામે.

૭ હજરત સૈયદ તુરશાહ બાવાની સંદલ માહે અલ્લાહની તારીખ ૧૫ મીયે છે. પીરાણા મુકામે.

૮ હજરત પીર અસરફશાહ બાવાની સંદલ માહે અલહજની તારીખ ૧૩ મીયે છે. ઘોલકા મુકામે.

૯ હજરત કાસમશાહની સંદલ માહે અલહજની તારીખ ૧ લીયે છે. અમદાવાદ મુકામે.

૧૦ હજરત બાવા ફજ્જુની સંદલ માહે શાબાનની તારીખ ૧૭ મીયે છે. કોચરબ અમદાવાદ મુકામે.

૧૧ વલનશાહ બાવાનો સંદલ માહે શાબાનની તારીખ ૨૭ મીયે છે. પીરાણા મુકામે.



## સત્યંથ પ્રેમિયોને.

સત્યંથનો પ્રેમ હોય ? સત્યંથની વૃદ્ધી ઇચ્છતા હોવ ? તો પ્રથમ તમારે સત્યંથની ક્રિયાઓ પાળવા તત્પર થવું જ જોઈએ. સાવ સ્વાદ તણ સદ્ગોર આધીન રહેવા હિમ્મતવાન રહેવું પડે. આમ જગતમાં સંડોવાઈ મનગમતી મોજે મારી સત્યંથી નહિ રહી શકાય. ( દિન દુનિયાકી મિલ્તી ધાતા ? તો બેદિન હો કર કોઈનાં જતા ),

જે જગતનાં ફંદમાં રચ્યા પચ્યા રેહશે તો તમો કદી પણ સત્યંથી હતા એવું સદ્ગોર કદી પણ કબુલ નહિ કરે. સત્યંથનું પ્રથમ પગથિયું શરિર શુદ્ધિનું કાર્ય, લાઇ સુતક સાચવવાનાને સ્નાનનાં પ્રયોગો વિધી યુક્ત કરવાનાં; તે સાથેજ હૃદય શુદ્ધિ સારૂ માદક પદાર્થો ત્યાગવાના છે, તેમાં લશણ, ડુંગળી, હીંગ, તમાકુ, અફીન, માંજે, ભાંગ, તાડી, દારૂ, માંજમ ચડશ, મૌશાદિ. સર્વ

પદાર્થોથી વેગળા રહેવાનું; એથીજ તમો સત્પંથ પાળવા હિમ્મતવાન થાશે.

જ્યાં સુધી મન તમારું માદક પદાર્થોના સેવનથી નિર્બળ રહેલું હશે ત્યાં સુધી સત્પંથની ક્રિયાઓ પાળતા કંટાળો આવવાનોજ. જ્યારે માદક પદાર્થોનો ત્યાગ સંપુરણ રીતથી કરશે ત્યારેજ પૂરેપૂરા બે વરસ વિત્યા બાદ મન તમારું બળવાન થાતું જશે, ને સત્પંથનાં વિવેકો પાળવા હિમ્મતવાન થાશે, તમોને દશાંશ પૂરી આપવા કંટાળો નહિ આવે, વર્ત ( શુક્રવારી બીજનું ) કરતાં મુજવણ નહિ પડે. ચારે વખત જે કરવાનાં છે, જેને સત્પંથની નિમાજ કે સંધ્યા કહેા, તેનો સમય નહિ ચુકાએ. નિત્ય ઘટ પાઠની વિધીમાં ગયા વિના; અને અમૃત પિધા વિના નહીજ ચાલે. ધ્યાન પણ શુદ્ધ સાત્વિક બુદ્ધિ-એથી શ્રી નિષ્કલંક નારાયણનુંજ તમોને પ્રાપ્ત થાશે. એ સર્વ કાર્ય પૂરેપૂરે કરાય છે તેનેજ સત્પંથ કહે છે, ને તે કરનારોજ સત્પંથી છે. “ કહે શુણે કહું અરથ ના સીજે, પાળે જીવડા છુટે. ” એ કર્માન સદ્ગોરનું ધ્યાનમાં રાખવાનું છે.

જ્યાં તમો શુદ્ધ સત્પંથી થયા કે જગત તમારું અનુ-  
કરણ કરી તમારે પગલે ચાલશે. અહીં નાત, જાત, ખાર,  
વેહેર કાંઈ જોવાનું નથી. ફક્ત પવિત્ર વ્યવહારેજ સત્પંથી  
થવાએ છે. જ્યારે સર્વત્ર સત્પંથ, સત્પંથ પાળતો જોવાશે  
ત્યારેજ અનંતનો સંગ પૂરો થયેલો જાણવો.

સાથે સાથે એ પણ જાણવા જોગ છે કે જેઓ સત્પંથ  
વિધિ યુક્ત પાળતા બનેલા જ્ઞાની સત્પંથી ને અંદ્ર શ્રદ્ધા  
નહિજ રહે, ઢાંગીને ધૂતારાઓથી નહીં છેતરાએ, અને  
તેઓનાં ફંદામાં નહિજ પડે. એટલે જેઓ સત્પંથ નથી  
પાળતા, સત્પંથની ક્રિયાઓ નથી સાચવી પાળી શકતા  
ને મિથ્યા ઢાંગને આડંબર કરી પોતે પુજ્ય થવાના ડોળ  
કરે છે તેઓને “ એ ” કહી પણ સત્પંથી નહીં લેખે, ને  
તેને કહી પણ નહિ માને. ઉલ્ટો મિથ્યાવાદી ઢાંગી કહી  
તણ દેશે. જેથી કરી તેવા ઢાંગીઓ સત્પંથિયોની નિંદાએ  
લાગશે, પણ સદ્ગોરનાં વચ્ચનાનુસાર વર્તનારા સદ્ગોર  
આશ્રિત સત્પંથિયો એ કદીપણ તેવાઓથી ખીંકવાનું

નથી. તે અવશ્ય યાદ રાખવું, ને તેવાઓને કાંઈપણ પ્રકારથી કાંઈપણ દેવું નહિ.

ક્રિયા ભ્રષ્ટ સત્પંથનો દ્રોહિ કહેવાય, કારણ જો સદ્ગોરની વાણી ઉપર તેઓની શ્રદ્ધા હોતતો તેઓ કેમ તે પ્રભાણેનાં ચાલે ? શ્રદ્ધાહીન હોવાથી તેઓ સદ્ગોરના દ્રોહી લેખાએ, સદ્ગોરનો દ્રોહીજ ચંડાળ હોય છે. તે ચંડાળોને આપી પોષવાથી તેઓ સત્પંથનું નાશ કરે છે, તેથી તેઓને આપનારાઓ પણ સત્પંથનું નાશ કરનારા લેખાએ, જેથી કરી સત્પંથીયો તો તેઓનો સંગ પણ નહી કરે.

અવશ્ય 'એ' જાણવા જોગને માનવા જોગ હોવાથી હે શ્રી સદ્ગોર ! સર્વ સત્પંથિયોના લક્ષમાં રહેજો. તથાસ્તુ (આમીન)

લી. શુભેચ્છક.

“ખાકી”

( ૧૩૪ )

## લેખકના બે બોલ.

જેસા બાઉ બંધ હે, તેસા આ સંસાર;  
આવતા આવે જોરમાં, જતાના લાગે વાર. (સત્યવેણી.)

---

મારા ચતુર વાંચકો, મારા હક્કમાં એવી આશીષ  
કરજો. જે ઇચ્છાએ આ વર્ણન છપાવી બાહર પાડ્યું છે.  
તે સાહેબને પ્રતાપે કૃતીભૂત થાઓ.

---

સાચે થેસો સાચશું, ખેલ ગયે મેદાન;  
કુડાશાહના પામીયા, ફેગટ ફિરા નાદાન. (સત્યવેણી.)

સત્ય મેવ જય તે

બોલો શ્રી હમામશાહ ખાવાની જય.

સમ્પુરણ.

